LEGILE SPIRITUALE UNIVERSALE (1)

- cum văd unii inițiați legile şi principiile spirituale universale, pe care trebuie să le cunoască şi să le urmeze omul, pe drumul vieții şi al desăvârşirii –

CARMEN HARRA

(extras din cartea "KARMA DE FIECARE ZI")

A trăi călăuzit de Legile Universale

Oamenii care şi-au accesat codul spiritual sunt mai evoluați, şi-au învățat mai multe din lecțiile de viață, au mai multă înțelegere de sine şi nivele mai înalte de percepție. Sunt mai înțelepți, au un nivel de maturitate, de armonie şi de perfecțiune în gândirea şi acțiunile lor. Îşi trăiesc viețile încercând să creeze pace; s-au reconectat la partea divină din ei şi trăiesc în acord cu ea. Aceşti oameni sunt conştienți de Legile Universale, care ajută în creşterea spirituală şi care ajută spiritul să atingă Nirvana, nemurirea şi eliberarea de karmă.

Eu am aflat prima oară de Legile Universale de la bunicul meu (spiritul destrupat al lui Octavian Goga – n.n.) şi ele sunt, într-un fel, un ghid ce ne arată cum să trăim. Legile Universale sunt create să ne ajute să ne îndreptăm spre perfecțiune şi să ne conectăm la Inteligența Universală. Dacă acționezi în afara lor îți vei crea dezechilibru şi suferință. Există multe Legi Universale, dar mă voi focaliza asupra acelora care cred că sunt mai importante.

1. Legea Karmei: Aceasta este cea mai importantă lege. Menirea acesteia este să te ajute să atingi armonia şi echilibrul în viață. Prin intențiile tale, gândurile, emoțiile, cuvintele şi faptele tale creezi karmă. Pentru a trăi în perfectă armonie trebuie să-ți rezolvi karma. Trebuie să decizi tu însuți ce trebuie să înveți pentru a-ți rezolva karma şi în ce stadiu e karma ta.

2. Legea Înțelepciunii: înțelepciunea este a şti ce ai puterea să schimbi şi ce nu. Este a folosi suferința ta ca pe o cale de a învăța despre tine însuți. Vei experimenta mai putină durere în viață, vei învăța lecțiile mult mai liniştit şi îți vei preveni şi rezolva problemele mai uşor, odată ce capeți înțelepciune. Cu înțelepciune şi răbdare orice problemă karmică poate fi rezolvată.

3. Legea Evoluției: Singura cale de a dobândi înțelepciune este evoluția spirituală. Cu toții trebuie să ne ridicăm deasupra emoțiilor şi a ego-ului nostru şi să evoluăm în direcția sufletului. De obicei, asta se obține prin multe greşeli şi eşecuri. Dacă nu înveți din greşelile tale, dacă nu
te străduieşti să păstrezi direcția sufletului departe de ego şi emoții, vei trăi în întuneric şi suferință.

4. Legea Energiei Vibraționale: Suntem cu toții energie care este în continuă mişcare, iar spiritul, care trăieşte în noi ca energie, nu moare niciodată. Nimic în univers nu e fix, totul este în permanentă transformare şi asta ne include şi pe noi cu viețile noastre cu tot.

5. Legea Unității: Avem o conştiință şi o conştiență colective şi fiecare dintre noi ne influențăm unul de altul. Suntem cu toții parte din marele întreg.

6. Legea Iubirii: Suntem aici pentru a ne iubi unul pe altul, nu pentru a ne urî, nu pentru a ucide. Iubirea este răspunsul la orice întrebare, este cel mai important element al fiecărui proces de vindecare. Oamenii au devenit extrem de confuzi în a şti ce este iubirea - dar nu există decât o singură iubire adevărată: iubirea necondiționată. Cu iubirea necondiționată te vindeci pe tine şi îi vindeci şi pe ceilalți.

7. Legea Abundenței: Universul a fost creat astfel încât fiecare să aibă tot ceea ce are nevoie. Din nenorocire, lăcomia a creat nevoi peste măsură şi a creat un dezechilibru în lume şi mulți oameni trăiesc într-un loc al neajunsurilor, departe de abundență. Cu toții am fost meniți să trăim într-o stare de abundență şi să ne bucurăm de tot ceea ce ne trebuie, fără limite. Abundența nu înseamnă numai a avea "lucruri", înseamnă a avea bucurie şi fericire şi a ajunge să ne cunoaştem pe noi înşine şi să ne savurăm viața.

8. Legea Ordinii Divine: Există o ordine divină în univers, un plan divin. Totul este plănuit şi este sub control divin, chiar dacă nu pare aşa întotdeauna. Dacă trăim în ordinea divină, în loc să ne ghidăm după legile "fabricate" de oameni, vom trăi în abundența divinului. Dumnezeu ştie mai bine; ceea ce poate părea o pierdere azi, va fi un câştig mâine, învață să spui atunci când lucrurile nu ies aşa cum ți-ai dorit: "Cedează şi lasă-l pe Dumnezeu", (un corespondent în limba română ar putea fi "Facă-se voia Ta Doamne, nu a mea"- n.t). Puneți-vă toată încrederea în ordinea divină.

9. Legea Recunoştinţei: O parte importantă a evoluţiei noastre este să învăţăm să fim recunoscători pentru tot ce avem, un lucru pe care cei mai mulţi dintre noi nu-l facem. Nu lua orice ca şi cum ţi s-ar cuveni. Fii recunoscător pentru fiecare lucru minunat, mare sau mic, din viaţa ta.

10. Legea Armoniei: Universul este menit să fie în perfectă armonie şi pace. Dacă nu-l vedem în felul acesta şi simţim că universul este haotic, dacă nu-i recunoaştem perfecţiunea, suntem obligaţi să trăim într-o stare de frică şi să cauzăm marele haos pe care minţile noastre l-au creat. A respecta armonia înnăscută a universului înseamnă să trăieşti călăuzit de Legile Universale; înseamnă să nu ucizi, să nu minţi, să nu urăşti, să nu furi, înseamnă să trăieşti pe un tărâm al iubirii şi al divinului.

11. Legea Manifestării: Tot ceea ce gândeşti se manifestă în realitate. Cu 300 de ani în urmă filosoful Descartes spunea: “Gândesc, deci exist”. Felul în care gândim crează realitatea noastră. Gândurile se transformă în fapte, iar faptele noastre devin ceea ce suntem.

12. Legea Detaşării: Suntem aici, pe Pământ, pentru o perioadă limitată de timp, aşa că nu ar trebui să ne ataşăm prea mult de nici un lucru material sau de o persoană fizică. Ataşamentul puternic crează un dezechilibru energetic şi vei trăi după egoul sau emoţiile tale. Singura cale de a rămâne în echilibru este a fi în perfectă legătură cu divinul.

13. Legea atitudinii: Chiar dacă nu poţi controla tot ce ţi se întâmplă, poţi controla reacţia ta, poţi controla atitudinea ta. Nimic nu te poate răni mai tare decât propria-ţi atitudine negativă. Felul în care te tratezi pe tine şi îi tratezi pe ceilalţi, precum şi situaţiile din viaţa ta
crează karmă.

14. Legea acceptării: Orice lucru căruia îi opui rezistentă te face să suferi. Să opui rezistentă înseamnă frică; acceptarea este armonie, Nu încerca să schimbi ceea ce nu poţi. Căci, adesea, la ce te opui, aceea devii.

15. Legea Dualităţii: Există două forţe care lucrează în univers, yin şi yang, energia masculină şi feminină, şi avem nevoie de ambele pentru a trăi în armonie. Există, de asemenea, bine şi rău, armonie şi haos - există mereu o tensiune a opuselor. Cheia este să nu laşi tensiunea să devină distructivă, să nu permiti forţelor şi tensiunilor negative să-ţi rupă echilibrul.

16. Legea Trinităţii: Fiecare dintre noi suntem zămisliţi din trei elemente: trupul, mintea şi spiritul. Trupul este controlat de ego; mintea este controlată de intelect; şi spiritul este controlat de suflet. Piramida este un exemplu al legii trinităţii. Are trei vârfuri

şi este simbolul stabilității. Cele trei părți ale trinității trebuie să lucreze la unison şi în armonie.

17. **Legea Atracției**: Ceea ce eşti, aceea vei atrage către tine. Dacă eşti negativ, vei atrage mai multă negativitate. Dacă te temi de ceva, acel ceva va apărea în viața ta, aşa că, trebuie să-ți elimini teama. Lecțiile pe care trebuie să le înveți ți se vor înfățişa, le vei atrage. Calea de a atrage binele este să fii bun. Calea de a atrage iubire, este să fii iubire.

18. **Legea Divinității**: Fiecare dintre noi avem divinitatea înăuntrul nostru. Când devenim conştienți de faptul că suntem divini, putem începe să acționăm într-un fel care să reflecte această divinitate.

19. **Legea Ciclurilor**: Toate viețile noastre sunt alcătuite din diferite cicluri. Când ai parcurs un ciclu, va începe altul. Un ciclu durează îndeobşte între 9 şi 12 ani, şi există 4 sau 5 cicluri majore în viața fiecăruia. Fii conştient unde te afli, în care ciclu. Evenimente majore ca mariajul, moartea unui părinte, naşterea unui copil sunt părți ale ciclurilor şi crează momente de cotitură întru ajutorarea ta pentru a atinge un nou nivel de conştientă.

20. **Legea Destinului**: Destinul este ceea ce îți este menit să experimentezi aici; este suma experiențelor de viață şi a lecțiilor pe care le înveți de-a lungul drumului tău. Fiecare dintre noi are destinul său şi trebuie să şi-l îndeplinească.

21. **Legea Dharmei**: în hinduism şi budism se foloseşte cuvântul "dharma" pentru ordinea fundamentală a tuturor lucrurilor. Nu înseamnă nimic mai mult decât faptul că individul trebuie să se comporte în acord cu Legile Universale, cu ordinea divină. Aceasta este misiunea noastră fundamentală, să ne aliniem cu divinul. Dharma şi karma lucrează mână în mână. Karma noastră va fi determinată în funcție de măsura în care trăim în concordanță cu dharma.

Câți dintre noi trăim în fiecare zi astfel încât gândurile şi acțiunile noastre să reflecte purele intenții ale sufletelor noastre? Dumnezeu ştie, şi vreau să spun, Dumnezeu chiar ştie, că nici unul dintre noi nu e perfect. Totuşi, perfecțiunea există în Lumea Invizibilă şi este menirea sufletelor noastre să se străduiască întru acea perfecțiune.

Când trăim strict după legile omeneşti, suferim. Când trăim călăuziți de Legile Universale ne vindecăm karma.

LEGILE SPIRITUALE UNIVERSALE (2)

KYBALION

studiul a trei initiati asupra filozofiei ermetice a vechiului Egipt si a vechii Elade

Editor: Henri Durville

PREFATA

Motto:

Cartile intelepciunii sint inchise, cu exceptia urechilor ratiunii.

Kybalion

Marea problema a vietii (intrebarea pusa de Sfinx tuturor Oedip-ilor) nu poate fi rezolvata decit prin stiinta, dar nu de stiinta noastra moderna, materialista, analitica, neputincioasa, ci de stiinta veche sintetica prin natura si esenta ei, prin substanta sa, caci numai aceasta ne ofera posibilitatea de a ne smulge ghearelor sfinxului. Legile vietii sint mai importante decit materia vietii, pentru ca noi cunoscind pe primele, dominam secunda.

Daca stiinta moderna ne da tot, sanatate, armonie, fericire, ar fi ciudat sa cautam alta. Daca nu, trebuie sa ne indreptam in alta parte pentru a cauta cauza. Logic, pentru a judeca arborele dupa fructele sale (vezi Eeden). In loc sa restringem manunchiul (infinit dezvoltat) al manifestarilor Naturii, sa incercam a stapini mai degraba micul numar al cauzelor care le determina. Sintem copii in privinta intelepciunii fata de asiatici. Nu-i rusine sa recunosti daca ai gresit, insa e grav sa persisti incapatinat in greseala si sa faci sa triumfe imperiul raului. Sa lasam ochii sa se deschida la lumina adevarata si urechile la vocea eterna a naturii. Sa incetam urmarirea nesocotita a efectelor, inlocuind-o prin cunoasterea si stapinirea cauzelor.

Toate nenorocirile pe care noi le suferim nu sint fara remediu. Ele sint rezultatul direct al incalcarilor nepasatoare ale legilor naturii. Sa reintram in drumul direct al Evolutiei, sa ne conformam legilor Vietii si indata vom vedea nascindu-se in jurul nostru Pacea si Armonia, cind stiinta sintetica este tot atit de important a se practica ca si stiinta analitica, caci nu-i suficient sa cunosti remediile, trebuie sa le si aplici.

In stiintele psihice trebuie sa te conformezi, trebuie sa practici ceea ce stii, trebuie sa-ti conformezi viata constiintei. Faptele conteaza in domeniul ideal ca si in viata materiala. Legile Kybalionului sint ideal frumoase, insa daca nu le realizam prin practica, vor fi ca o masa bogata in fata careia murim de foame.

Paris, martie 1917

Albert L. Caillet

INTRODUCERE

Nici o parte a stiintei oculte nu s-a conservat mai pretios decit fragmentele invatamintelor hermetice. Ele au ajuns la noi prin sute de secole care s-au scurs de la moartea marelui lor fondator, Hermes Trismegistul, scriitorul Zeilor, care a trait in vechiul Egipt in zilele cind rasa actuala a oamenilor era in copilaria sa. Contemporan cu Abraham si, daca legenda este adevarata, instructorul acestui venerabil intelept, Hermes era si este inca Marele Soare Central al ocultismului, ale carui raze au servit sa lumineze minunatele invataturi care au fost promulgate de la acea epoca. Toate doctrinele de baza care se ataseaza invataturii ezoterice a fiecarei rase se urca pina la Hermes. Chiar cele mai vechi invataminte ale Indiei au neindoios radacinile in invatamintele hermetice originale. Din regiunea Gangelui nenumarati ocultisti avansati s-au dus in Egipt si au venit a se aseza linga Maestru. Si obtinura de la el cheia universala care explica si concilia divergentele lor de vederi. Astfel doctrina secreta si-a pus bazele in mod clar. Din alte tari au venit numeroase personalitati - savanti si toti considerara pe Hermes Maestrul Maestrilor.

CAPITOLUL I

FILOZOFIA HERMETICA

Sfatuim pe elevii nostri - cum este recomandat in Kybalion - sa studieze invatatura hermetica cu umila atitudine de adept, desi poarta numele de initiat care munceste totdeauna la picioarele lui Hermes Maestrul.

Mai departe, dam un mare numar de maxime, axiome si precepte ale Kybalionului insotite de explicatii si clarificarile care ni s-au parut necesare pentru a-l face mai usor inteligibil adeptilor modrni, mai ales ca textul original este dinadins scris in termeni obscuri.

CAPITOLUL II

SAPTE PRINCIPII HERMETICE

Principiile adevarului sint in numar de sapte. Acela care le cunoaste si le intelege, poseda cheia magica care va deschide toate portile Templului, chiar inainte de a le atinge. Cele sapte principii hermetice pe care se bazeaza intreaga filozofie hermetica, sint urmatoarele:

1. Principiul mentalismului
2. Principiul corespondentei
3. Principiul vibratiei
4. Principiul polaritatii
5. Principiul ritmului
6. Principiul cauzei si efectului
7. Principiul genului (distinctiei).

Aceste principii vor fi discutate si comentate pe masura ce vom avansa in aceste lectii. Acum chiar voi da de la inceput o scurta explicatie a fiecaruia.

1. Principiul mentalismului

"Totul este spirit; Universul este mental." **Kybalion**.

Principiul implica acest adevar ca "totul este spirit". El explica ca Totul, care este realitate substantiala, aflindu-se in toate manifestarile si aparentele exterioare pe care le cunoastem sub numele de Universuri materiale, Fenomene ale vietii, Materie, Energie, intr-un cuvint tot ce este aparent simturilor noastre materiale este spirit, care in el insusi este incognoscibil si nedefinitibl, insa care poate fi considerat si gindit ca un Spirit Universal. Infinit, Viu. El explica inca, ca "lumea sau universul fenomenal nu-i decit o simpla creatie mentala a totului, subiect al legilor lucrurilor create, ca universul considerat in intregul sau, sau in partile sale, exista in Spiritul Totului, ca in acest Spirit noi traim, noi lucram si sintem noi insine". Acest principiu stabilind natura mentala a Universului, explica usor toate diferitele fenomene mentale si psihice car eocupa un loc atit de mare in atentia publica si care fara explicatie nu sint inteligibile si desfid orice interpretare stiintifica.

A intelege acest mare principiu hermetic al mentalismului, permite individului sa inteleaga cu usurinta legile Universului Mental si sa le aplice la buna sa stare si la perfectionarea sa.

Discipolul hermetic este capabil sa aplice inteligent Marile Legi Mentale in loc sa se serveasca de ele la intimplare. In posesia cheii maestriei universale, studentul poate sa

deschida nenumaratele porti ale Templului Mental si psihic al Cunoasterii si sa patrunda in el liber si inteligent. Acest principiu explica veritabila natura a Energiei si Puterii, a Materiei si pentru ce si cum ele sint subordonate Stapinirii Spiritului. Unul din Maistrii Hermetici a scris demult: "*Acela care intelege adevarul naturii mentale a Universului, este deja bine inaintat pe drumul maestriei*". Aceste cuvinte sint tot atit de adevarate astazi, cit erau ele la timpul cind au fost scrise. Fara cheia maestriei (cheia conducatoare, principala, universala) maestria este imposibila si elevul va bate zadarnic la nenumaratele porti ale Templului.

2. Principiul corespondentei

"Ceea ce este sus, este ca si ceea ce este jos;
ceea ce este jos, este ca si ceea ce este sus." **Kybalion**.

Acest principiu implica adevarul ca este totdeauna un raport constant intre legile si fenomenele diferitelor planuri ale fiintei si vietii. Vechea axioma hermetica il explica in acesti termeni: "*Ceea ce este sus este ca si ceea ce este jos; ceea ce este jos este ca si ceea ce este sus*". Intelegerea acestui principiu confera mijloace de a rezolva destule paradoxuri obscure si destule secrete ascunse ale Naturii. Exista planuri ale vietii pe care noi le ignoram complet, insa cind noi le aplicam principiul corespondentei, vom deveni capabili sa intelegem mai departe ca nu este posibil sa facem altfel. El se manifesta si se aplica peste tot in Univers, pe diferitele planuri ale Universului material, mental si spiritual; este o lege universala.

Vechii hermetisti il considerau ca unul dintre instrumentele mentale cele mai importante, cu ajutorul caruia omul este capabil sa rastoarne victorios obstacolele care i se ridica in fata, in fata necunoscutului. Acestuia i-a fost posibil a se indeparta, a inlatura voalul lui Isis pina la punctul de a intrezari intr-o lumina o parte a figurii Zeitei. La fel cum cunoastem principiile geometriei si aceasta cunoastere permite astronomului asezat in laboratorul sau sa masoare distanta dintre astri si sa urmareasca miscarile lor, la fel cunoasterea principiul corespondentei permite omului sa deduca inteligent din necunoscut, cunoscutul. Studiind monada, el intelege arhanghelul.

3. Principiul vibratiei

"*Nimic nu sta, totul se misca, totul vibreaza.*" **Kybalion**.

Acest principiu implica adevarul ca totul este in miscare, totul vibreaza, nimic nu-i in stare de repaus, fapte pe care stiinta moderna le accepta si pe care orice noua descoperire stiintifica tinde sa le verifice.

Sint mii de ani de cind invatatii vechiului Egipt au anuntat acest principiu hermetic. El explica ca diferentele existind intre diferitele manifestari ale materiei, a energiei, a sufletului si chiar a spiritului, sint consecinta unor proportii inegale ale vibratiei. De la Totul care este Spiritul Pur si pina la formele cele mai grosolane ale materiai, totul vibreaza; cu cit este mai intensa vibratia, cu atit mai inalta este pozitia pe scara. Vibratia Spiritului este atit de intensa si atit de infinit de rapida, incit practic el este in repaos, la fel cu o roata care se invirteste cu o asa de mare rapiditate incit pare ca sta pe loc.

La cealalta extremitate a scarii, sint formele grosolane ale materiai, ale carei vibratii sint atit de lente incit parca nici nu ar exista, la fel ca si unele sunete de rara frecventa pe care urechea omeneasca nu le poate percepe. Intre acesti doi poli opusi sint milioane si milioane de grade de vibratii. De la corpuscul la electron, de la atom la molecula pina la lumi si universuri, totul se misca, totul vibreaza. Aceasta e la fel pentru energie si pentru forta, care nu sint decit grade diferite ale vibratiei. Aceasta corespunde si planului mental, caruia vibratiile ii guverneaza starea si chiar planul spiritual. Discipolul in hermetism care intelege bine acest principiu si formele sale corespunzatoare, este capabil sa controleze propriile sale vibratii mentale si de asemeni pe ale altora. Maestrii folosesc in mod egal acest principiu in diferite maniere pentru a invinge fenomenele naturii. "*Cel care a inteles principiul vibratiei a cistigat sceptrul puterii*" a spus un vechi scriitor.

4. Principiul polaritatii

"*Totul este dublu; orice lucru are doi poli; totul are doua extreme; asemanatorul si neasemanatorul au aceeasi semnificatie; polii opusi au o natura identica insa de grade diferite; extremele se ating; toate adevarurile nu sint decit neadevaruri; toate paradoxurile pot fi conciliate.*" **Kybalion**.

Acest principiu implica adevarul ca "*totul este dublu, totul are doi poli, totul are doua extreme*". Aceste fraze sint vechi axiome hermetice. Ele explica vechile paradoxuri care au facut perplexa atita lume si se exprima dupa cum urmeaza: "*Teza si antiteza au o natura identica, insa de grade diferite; contrariile sint asemanatoare si nu difera decit prin gradul lor, polii opusi se pot concilia; extremele se ating; Totul este si nu este in acelasi timp*"; toate adevarurile nu sint decit semiadevaruri; orice adevar este pe jumatate fals; sint doua fete ale aceluiasi lucru etc etc.

Principiul polaritatii explica ca in orice lucru sint doi poli, doua aspecte opuse si ca contrariile nu sint in realitate decit extreme ale aceluiasi obiect intre care sint intercalate grade diferite, de exemplu: caldura si frigul, desi sint opuse sint in realitate un singur si acelasi lucru, ele se disting numai prin diferenta de grade. Consultati termometrul si dv.veti putea vedea daca este posibil de descoperit unde caldura se termina si unde incepe frigul. Nu exista o caldura absoluta si nici un frig absolut. Acesti doi termeni "cald si frig" indica numai grade diferite ale aceluiasi lucru si acest lucru care se manifesta cu frig si cald este numai o varianta a vibratiei. Astfel cald si frig nu sint decit doi poli a ceea ce noi numim "caldura" si fenomenele care le insotesc sint manifestarile principiului

polaritatii. Acelasi fenomen este adevarat in cazul luminii si intunericului, care sint unul si acelasi lucru, deosebirea constind intr-o diferenta de grade intre cei doi poli ai fenomenului: cind ne paraseste noaptea si cind incepe ziua.

Ce diferenta este intre mare si mic; intre facil si dificil; intre alb si negru; intre taios si tocit; intre calm si nelinistit; intre sus is jos; intre pozitiv si negativ; principiul polaritatii explica aceste paradoxuri si nici unul nu poate sa-l inlocuiasca. In planul mental tot acest principiu lucreaza. Sa luam un exemplu extrem insa radical, al urii si al dragostei, doua stari mentale, in aparenta total diferite. Si inca sint grade diferite in ura si in dragoste; de asemeni sint sentimente intermediare pentru care noi folosim cuvintele simpatie si antipatie, care ajung sa se confunde atit de strins incit deseori este o dificultate sa se stie daca vreunul va este simpatic sau antipatic, sau va este indiferent. Aceste sentimente opuse nu sint decit grade diferite ale unui sentiment unic, cum il veti putea gindi si intelege daca veti medita o clipa la aceasta. Mai mult decit toate acestea si hermetistii ii atribuie o deosebita importanta; este posibil de schimbat in propriul sau spirit si in spiritul altora, vibratiile urii in vibratiile dragostei.

Multi dintre voi care cititi aceste rinduri ati facut experienta personala de tranzitia rapida, involuntara, care poate sa se faca intre dragoste si ura si invers, in propria persoana si in a altora. Veti intelege atunci ca va este posibil sa realizati acest lucru cu ajutorul vointei, folosind formulele hermetice. Binele si raul nu sint decit doi poli diferiti ai aceluiasi lucru; hermetismul cunoaste arta de a transforma Raul in Bine prin aplicarea principiului polaritatii. In totalitate, arta polarizarii este o faza a alchimiei mentale, cunoscuta si aplicata de maestrii vechi si moderni ai hermetismului.

Intelegerea acestui principiu permite sa modifici polaritatea tot asa de bine ca pe aceea a altora, daca vrei sa consacri timpul si studiul necesar pentru a deveni un maestru al artei.

5. Principiul ritmului

"*Totul se scurge inlauntru sau inafara; orice lucru are durata sa; totul evolueaza, apoi degenereaza; balansul pendulei se manifesta in totul: masura oscilatiei sale la dreapta este asemanatoare cu masura oscilatiei de la stinga. Ritmul este constant.*" **Kybalion**.

Acest principiu implica adevarul ca in orice lucru se manifesta o miscare inainte si inapoi, o miscare asemanatoare unei pendule, ceva asemanator unei maree suitoare si coboritoare, a unei mari pline si a unei mari scazute. Aceasta miscare de plecare si venire se produce intre doi poli al caror principiu al polaritatii ni s-a demonstrat ca exista. Este totdeauna o reactiune si o actiune, un progres si un recul, un maximum si un minimum. Tot asa este pentru toate elementele universului: sori, lumi, oameni, animale, spirit, energie, materie.

Aceasta lege se manifesta in creatia si distrugerea lumilor, in progresul si decadenta natiunilor; in viata oricarui lucru si in sfirsit in starea mintala a omului; pentru acest din

urma lucru, hermetistii apreciaza importanta intelegerii acestui principiu. Hermetistii l-au inteles bine si au gasit ca aplicarea acestuia este universala. Ei au descoperit anumite mijloace pentru a anihila prin ele chiar efectele prin folosirea de formule si metode adecvate. Ei aplica legea mentala a neutralitatii. Ei nu pot anula principiul, nici sa-i opreasca cursul, dar ei au invatat sa-i opreasca, mai bine zis sa-i evite efectele asupra lor insisi si intr-un anumit grad care depinde de gradul de maiestrie. Ei au invatat sa-l utilizeze in loc de a fi utilizati de el. In aceasta si in metode similare consta arta hermetistilor. Maistrul in hermetism se polarizeaza el insusi la punctul unde el vrea sa ramina, apoi neutralizeaza balansul ritmic al pendulei car ear tinde sa-l transporte care celalalt pol. Toti acei care si-au insusit un anumit grad de maiestrie personala lucreaza astfel intr-o oarecare masura mai mult sau mai putin inconstient. Maestrul, din contra, o face constient, prin folosirea vointei sale. Astfel el ajunge sa atinga un grad de echilibru si de fermitate mentala aproape de necrezut din partea maselor care sint tirite inainte si inapoi ca o pendula.

Acest principiu si principiul polaritatii precum si metodele pentru a le contracara, a le neutraliza, au fost studiate in amanunt de hermetisti si a le folosi constituie o importanta parte a alchimiei hermetice mentale.

6. Principiul cauzei si efectului

"*Orice cauza are efectul sau; orice efect are cauza sa; totul se intimpla conform legii. Hazardul este un nume dat unei legi necunoscute. Sint numeroase planuri ale cauzalitatii, insa nimic nu scapa legii*". **Kybalion**.

Acest principiu implica faptul ca exista o cauza pentru orice efect produs si un efect pentru orice cauza. El explica ca totul se intimpla conform unei legi, ca niciodata nimic nu se intimpla accidental, neprevazut, ca hazardul nu exista si ca, pentru ca exista planuri diferite de cauza si efect, planul superior dominind totdeauna planul inferior, nimic nu poate scapa in intregime legii. Hermetistii cunosc pina la un punct arta si metodele de a se ridica deasupra planului obisnuit al cauzei si efectului. Ridicindu-se mental la un plan superior, ei devin cauza in loc de a fi efect. Multimile se lasa docil duse, ele asculta la tot ce le inconjoara, la vointele si dorintele celora care sint mai puternice decit ele, la hereditate, la sugestie si la toate cauzele exterioare care le dirijeaza ca pe simpli pioni pe drumul vietii. Maestrii din contra, ridicindu-se pe plan superior, domina sentimentele lor, caracterul lor, calitatile si puterile lor, tot asa de bine ca pe tot ce ii inconjoara. Ei devin stapini in loc de a fi pioni. Ei joaca jocul vietii in loc de a fi jucati si dirijati de vointa altora si de influente exterioare. Ei se servesc de principiu in loc de a fi instrumentul sau. Maestrii asculta de cauzalitatea planului superior insa ei comanda planul lor. Este in aceasta afirmatie o adevarata bogatie de cunostinte hermetice. Le intelege cine va putea.

7. Principiul genului

"*Este un gen in toate lucrurile; totul are principiile sale; masculin si feminin; genul se manifesta pe toate planurile*". **Kybalion**.

Acest principiu implica adevarul ca genul exista peste tot; principiile masculin si feminin sint in actiune constant. Acesta-i adevarul nu numai pe plan fizic, ci si pe plan mental si chiar pe plan spiritual.

Pe plan fizic, principiul se manifesta sub forma sexului, pe plan superior el ia forme mai elevate insa este mereu acelasi. Nici o creatie fizica, mentala sau spirituala nu este posibila fara el. Intelegerea legilor sale va arunca lumina asupra multor subiecte care in mod constant au uimit spiritul oamenilor.

Principiul genului a lucrat intotdeauna pentru a crea si reinnoi. Orice lucru, orice individ, contine cele doua elemente: masculin si feminin sau chiar marele principiu. Orice element masculin are elementul sau feminin; orice principiu feminin are principiul sau masculin. Daca voiti sa intelegeti filozofia Creatiei si a Regenerarii Mentale si Spirituale, trebuie sa studiati si sa intelegeti acest principiu hermetic. El ascunde solutia unui mare numar de mistere ale vietii. Tinem sa va avertizam ca nu e nici o inrudire cu numeroasele teorii, fundamentale, periculoase si degradate, cu invataturile care sint raspindite sub titluri fanteziste si care nu sint decit o prostituare a marelui principiu natural al genului. Astfel de ramasite ale vechilor forme infamante ale cultului falusului tind sa distruga inteligenta, corpul si spiritul; filozofia hermetica s-a ridicat totdeauna cu indignare impotriva invataturilor degradante care conduc la destrabalare, la pasiuni necumpatate si la pervertirea principiilor naturii. Daca pe acestea le cautati, parasiti imediat aceasta carte. Hermetismul nu are nimic care poate sa va fie util in acest sens. Pentru aceia care sint puri (curati sufleteste) totul e pur; pentru acei care sint murdari, totul e murdar.

CAPITOLUL III

TRANSMUTATIA MENTALA

"*Spiritul, la fel ca metalele si elementele, poate trece de la o stare la o alta stare diferita, de la un grad la altul, de la o conditie la alta, de la un pol la altul, de la o vibratie la alta. Adevarata transmutatie hermetica este o arta mentala.*" **Kybalion**

Intre numeroasele ramuri secrete de cunostinte pe care le aveau hermetistii, era aceea care era cunoscuta sub numele de transmutatie mentala, un cuvint obisnuit intrebuintat pentru a desemna arta veche de a transmuta, a preface metalele grosiere in metale nobile. A transmuta este egal cu a schimba natura, forma sau substanta in alta. Deci transmutatia mentala este arta de a transforma stari, forme si conditii mentale in alte conditii de natura diferita. Se intelege ca aceasta este Arta Chimiei Mentale, sau daca preferati, o forma de psihologie mistica practica.

Primul dintre cele sapte principii hermetice este principiul mentalismului, a carui axioma este "Totul este Spirit". Universul este mental. Transmutatia mentala este arta de a modifica conditiile universului in ceea ce priveste materia, forta si spiritul. Deci transmutatia mentala vom vedea ca este cu adevarat magia de care s-a vorbit dar nu s-au dat instructiuni practice.

Daca totul este mental, arta va putea permite fiecarui individ sa transmute conditiile sale mentale. El va putea face pe maestrul, stapinul conditiilor mentale tot asa de bine ca si pe acelea denumite obisnuit mintale. Numai alchimistii mentali avansati au fost capabili sa atinga o putere suficienta pentru a fi capabili sa controleze conditiile fizice cele mai importante ca elementele naturii, producere sau incetare de furtuni, cutremure si alte fenomene fizice. Faptul ca au existat si mai exista astfel de oameni este acceptat de toti ocultistii avansati ai diferitelor scoli (tinindu-se seama de exemple care justifica asemeni credinte si afirmatiuni).

CAPITOLUL IV

TOTUL

"*Dincolo de Universul timpului si al spatiului se ascunde mereu realitatea substantiala. Adevarul fundamental.*" **Kybalion**

Substanta inseamna ceea ce se gaseste sub nu importa care manifestare exterioara. Este esenta, realitate esentiala, lucrul insusi etc. Substantial inseamna: existind actualmente, fiind element esential, real. Realitate inseamna starea unui lucru real, adevarat, durabil, solid, fix, permanent, actual etc. Inapoia oricarei aparente si a oricarei manifestari exterioare trebuie intotdeauna sa fie o realitate substantiala. Aceasta este legea. Omul care considera universul din care el face parte ca o mica unitate, nu poate sa vada decit schimbarile care se produc in materie, in forta si in starile mentale. El vede ca nimic nu exista cu adevarat insa ca totul se naste si evolueaza. Nimic nu ramine in repaos; totul se naste, creste, moare; chiar in clipa cind un lucru atinge apogeul el incepe sa decada. Legea ritmului se manifesta constant; in nici un lucru nu e nici realitate, nici calitate deosebita, nici substantialitate. Nimic nu-i permanent, totul se schimba.

Acest om vede toate lucrurile nascindu-se din alte lucruri si luind o alta forma. El vede constant o actiune si o reactiune; un flux si un reflux, o construire si o darimare, o creatie si o distrugere; nasterea, evolutia si moartea. Nimic nu ramine stabil, totul se schimba. Daca este un ginditor, el intelege ca fiecare dintre lucrurile schimbatoare nu poate fi decit o aparenta, manifestarea exterioara a unei puteri ascunse, a unei Realitati Substantiale.

Ginditorii fara exceptie, din toate tarile si in toate timpurile, au inteles necesitatea existentei acestei realitati substantiale. Toate filozofiile importante s-au bazat pe aceasta gindire. Oamenii au numit aceasta realitate substantiala diferit: unii au numit-o Zeitate, altii energie infinita si eterna. Altii insa au incercat sa o numeasca materie, insa toti au

recunoscut existenta sa. Ea este evidenta prin ea insasi, ea nu are nevoie de nici un argument, de nici o proba.

Aceasta realitate substantiala, numita hermetic "Tot", e mai usor inteleasa prin acest nume fata de numeroasele expresii aplicate de oameni. Toti iluminatii vechi si noi afirma ca natura profunda a Totului este necognoscibila. Trebuie sa fie astfel fiindca nimeni nu poate sa inteleaga natura si fiinta Lui proprie chiar cu ajutorul Totului. Hermetistii cred si invata ca Totul in El insusi este si trebuie sa fie totdeauna nedefinibil. Ei considera toate teoriile, toate conjuncturile si toate speculatiile teologilor si metafizicienilor privind natura adinca a Totului, ca un efort copilaresc al spiritului muritorilor pentru a cuprinde secretul Infinitului. Asemeni eforturi au esuat totdeauna prin natura chiar a muncii. Acela care urmareste asemenea cercetari, parcurge din toate partile labirintul gindirii si termina prin a se rataci prin pierderea oricarei ratiuni, a oricarei actiuni, orice conduita sanatoasa si rezonabila, devenind nepotrivit pentru munca vietii ca si veverita care alearga pe roata miscatoare in colivia sa mergind mereu si neajungind nicaieri. El ramine prizonier si se gaseste in locul de unde a plecat.

Mai orgoliosi sint acei care incearca sa atribuie Totului personalitate, calitatile, caracterul si atributiile lor, acordindu-i emotiile, sentimentele si caracteristicile omenesti ca si defectele geloziei, tendinte la laude, elogii, dorinte de onoruri si lacomie. Aceste idei trebuiesc indepartate. In acest domeniu trebuie sa facem o distinctie intre religie si teologie, intre filosofie si metafizica. Pentru noi religia nu este decit o realizare intuitiva a existentei Totului; teologia este tentativa oamenilor de a-I atribui o personalitate, calitati, caracteristici, de a-I atribui teoriile lor privind afacerile lor; vointa lor, dorintele lor, planurile lor si de a fi intermediari intre El si popor.

Pentru noi filozofia este o cautare in vederea cunoasterii lucrurilor cognoscibile si conceptibile, in timp ce metafizica este o incercare de a duce cercetarea mai profund in afara limitelor obisnuite, in regiunea incognoscibilului si a necuprinsului cu aceleasi intentii ca si teologia. Deci religia si filosofia sint pentru lucruri care au radacini in realitate, in timp ce teologia si metafizica ne apar ca trestii rupte si inradacinate in nisipurile miscatoare ale ignorantei si nu constituie decit un suport fragil pentru inteligenta si spiritul omului.

Noi insistam pentru acceptarea acestei definitii si o mentionam pentru a defini pozitia noastra. De altfel vom vorbi in lectiile noastre foarte moderat de teologie si metafizica.

In timp ce natura esentiala a Tot-ului este incognoscibilitatea, exista anumite adevaruri legate de existenta sa pe care spiritul uman este dispus sa le accepte. O analiza a acestora constituie un subiect interesant de cercetare, mai ales cind el concorda cu teoriile iluminatilor din planuri superioare.

"*Ceea ce este Adevarul Fundamental, Realitate Substantiala, nu are nevoie de o denumire speciala, insa oamenii iluminati il cheama TOT.*" **Kybalion**

Ratiunea umana pe care trebuie sa o ascultam cu religiozitate cit este posibil sa gindim, ne invata astfel despre TOT:

1. Tot-ul trebuie sa fie Tot, ceea ce este realmente. Nu poate exista nimic in afara Tot-ului, altfel Tot-ul nu ar fi Tot.

2. Tot-ul trebuie sa fie infinit, caci nimic nu poate defini, confirma, limita sau restringe pe Tot. El trebuie sa fie infinit in timp, adica etern; El trebuie sa fi existat constant, caci nu exista nimic care ar fi susceptibil sa-L creeze; ceva ce nu poate izvori din nimic daca El nu ar fi existat o clipa foarte scurta, El nu ar exista actualmente. El trebuie sa fie destinat sa existe constant in viitor, caci nimic nu-l poate distruge. El nu va putea niciodata sa nu fie chiar timp de o secunda, pentru ca ceva nu poate niciodata sa devina nimic. El trebuie sa fie infinit in spatiu, El trebuie sa fie pretutindeni, caci nu exista loc in afara Tot-ului. El nu poate fi decit continuu in spatiu, fara fisuri, fara separare, caci nu exista nimic care sa-L poata sfarima sau sa-I intrerupa continuitatea si nimic care sa inchida crapaturile sale.

El trebuie sa fie infinit in putere, adica absolut, caci nimic nu este susceptibil sa-L limiteze, sa-L restringa, sa-L reprime, sa-L margineasca, asemuiasca sau sa-L stapineasca. El nu este supus nici unei alte puteri.

3. Tot-ul trebuie sa fie neschimbator - permanent - constant, adica nu-si poate modifica natura sa intima, caci nimic nu-i capabil de a opera schimbari in el. Nu exista nimic in care s-ar schimba, nici de unde ar putea veni. Nu i se poate adauga nimic si nimic nu i se poate amputa; nu se poate mari sau micsora; El nu poate deveni mai mare sau mai mic din nici un punct de vedere. El trebuie sa fi fost totdeauna si trebuie sa ramina totdeauna exact cum este astazi. Tot-ul nu a fost niciodata, nu este actualmente si nu va fi niciodata altceva, in care ar putea sa se schimbe. Tot-ul fiind infinit, absolut, etern, neschimbator, rezulta ca nimic finit, schimbator, efemer, conditionat, nu poate fi Tot. Si cum nu este nimic in afara Tot-ului, toate lucrurile finite trebuie sa fie nule in realitate. Fiecare din noi si tot ce vedem e balon de sapun. Cind materia este miscare, oricind Vointa care dispune incetarea miscarii face sa nu se mai cunoasca ce a fost balonul de sapun.

Nu va infricosati, caci nu avem intentia - sub acoperisul filosofiei hermetice - sa va facem sa parcurgeti cimpul stiintei crestine. Este imposibil de a concilia cele doua stari in aparenta contradictorii. Vom ajunge la aceasta cind va sosi momentul.

Noi vedem in jurul nostru ca ceea ce se numeste materie, constituie fundatia fizica a tuturor formelor existente. Tot-ul este deci simplu, materie? Nu! Materia nu poate manifesta viata, nici inteligenta si cum viata si inteligenta se si manifesta in univers, Tot-ul nu poate fi materie; caci nimic nu poate ajunge mai sus decit izvorul sau, nimic nu se manifesta in efect care sa nu fie deja in cauza; nimic nu exista ca consecinta fara sa fi fost deja in antecedent. Ca urmare, stiinta moderna ne informeaza ca nu exista in realitate nici un lucru care s-ar putea numi materie. Ceea ce noi numim materie, nu-i decit simplu Energie sau o forta intrerupta, adica o energie sau o forta care poseda un grad slab de vibratie. Asa cum un scriitor a denumit-o de curind: materia se confunda cu misterul. Insasi stiinta moderna a abandonat teoria materiei si sustine pe aceea a energiei.

Tot-ul este deci Energie sau Forta? In acest caz, nu! Energia sau Forta cum o inteleg materialistii, este oarba, dezbracata de viata sau inteligenta. Viata si Inteligenta nu pot proveni in nici un caz de la o energie si forta oarba, pentru ratiunea pe care deja am aratat-o mai sus: "nimic nu poate atinge (ajunge) mai sus decit propriul sau izvor". Nimic nu este aplicat care sa nu fie implicat. Nimic nu se manifesta in efect care sa nu fi fost si in cauza. Astfel Tot-ul nu poate fi o simpla energie, nici o simpla forta. Daca ar fi asa, nu ar mai putea avea in existenta lucruri ca Viata si Inteligenta, ori noi stim ca astfel de lucruri exista, caci noi sintem vii si noi utilizam inteligenta noastra pentru a studia aceasta problema. Astfel rationeaza acei care proclama ca energia nu este Tot-ul.

Ce este atunci acest ceva superior materiei si energiei, pe care noi stim ca exista in Univers? Este viata si Inteligenta. Bine, dar atunci Tot-ul este viata si inteligenta? Da si Nu! vom raspunde. Daca intelegeti viata si inteligenta asa cum le cunoastem noi oamenii, saraci muritori neinsemnati - atunci Tot-ul nu este aceasta. Dar de ce fel de viata si inteligenta e vorba? Este vorba de o inteligenta vie cu mult superioara la tot ceea ce muritorii inteleg prin aceste cuvinte, viata si inteligenta nefiind comparabile fortelor mecanice sau materiei. Ceea ce noi voim sa spunem este inteligenta vie infinita, comparata cu viata si inteligenta limitata. Noi voim sa spunem ca spiritele luminate inteleg cind pronunta respectuos cuvintul "spirit". Tot-ul este inteligenta vie infinita. Iluminatii il numesc Spirit.

CAPITOLUL V

UNIVERS MENTAL

"*Universul este mental. El este continut in sufletul Tot-ului*". **Kybalion**

Totul este spirit. Insa ce este spirit? Este imposibil de raspuns la aceasta intrebare pentru ratiunea ca definitia sa este practic aceea a Tot-ului care nu este posibil de explicat sau definit. Spirit nu-i decit un cuvint pe care oamenii il dau conceptiei superioare a Sufletului Viu Infinit. El inseamna "Reala Fiinta", el inseamna Suflet Viu cu mult superior vietii si sufletului pe care noi le cunoastem. Cum acestea insa sint superioare Energiei mecanice si Materiei, Spiritul depaseste inteligenta noastra. Noi ne servim de acest nume simplu cind ne gindim la Tot si cind voim sa vorbim de El.

Pentru gindirea noastra, pentru intelegerea noastra noi nu putem sa consideram Tot-ul ca suflet viu infinit, totodata recunoscind ca nu este posibil de a-L intelege in intregime. De aceea noi trebuie sa incetam a gindi la materie.

Vom studia natura universului in totalitatea sa si in partile sale. Ce este Universul? Noi am vazut ca nimic nu poate exista in afara Tot-ului. Universul este deci Tot-ul? Nu, el nu poate fi asa, caci universul pare sa fie format de lucruri.

El se schimba constant, intr-un cuvint el nu se supune ideilor pe care noi ne-am hotarit sa le acceptam privind Tot-ul. Atunci daca universul nu-i Tot, el trebuie sa fie nimic. Aceasta va fi concluzia inevitabila a spiritului nostru in primul moment. Insa si acest raspuns nu poate sa ne satisfaca, caci noi sintem constienti de existenta universului. Deci daca universul nu este Tot-ul, nici nimic, ce poate fi atunci? Sa incercam sa examinam in amanunt aceasta problema.

Daca universul exista sau pare a exista, el trebuie sa provina intr-un mod oarecare din Tot. El trebuie sa fie o creatie a Tot-ului. Insa cum este imposibil ca ceva sa fi fost creat din nimic, din ce l-a creat Tot-ul?

Unii filozofi, ca raspuns la aceasta intrebare, au zis ca Tot-ul a creat universul din El insusi, adica cu esenta si substanta Tot-ului. Dar acest raspuns nu poate fi adevarat, fiindca noi am vazut ca nimic nu se poate sustrage Tot-ului si ca nu se poate diviza. Chiar daca ar fi asa, oare cea mai mica particula a universului ar putea ignora propria sa fiinta, Tot-ul? Totul nu ar putea pierde cunostinta de El insusi, cu atit mai mult cu cit El nu ar putea deveni un atom, o forta oarba sau un lucru de un grad inferior de viata. Unii oameni si-au imaginat ca Tot-ul este Tot in realitate, recunoscind ca ei, oamenii existau, au ajuns la concluzia ca ei si Tot-ul erau identici si ei au umplut atmosfera cu strigatele lor: "Eu sint un Dumnezeu!" spre amuzamentul multimii si durerea inteleptilor. Atomul strigind: "eu sint un om" ar fi comparativ modest.

Ce este dar in adevar Universul, daca nu-i Tot-ul si daca el nu a fost creat din Tot care s-ar fi fragmentat in mai multe parti? Ce poate sa fie? Din ce poate fi creat? Este marea intrebare. Sa o examinam cu grija. Stim ca principiul corespondentei vine mereu in ajutorul nostru. Vechea axioma hermetica: "ceea ce este sus, este ca si ceea ce este jos" poate sa ne aduca mari servicii in conjunctura in care ne aflam. Noi vom incerca sa dam o linie a operatiunilor planurilor superioare, examinind pe acelea ale planului nostru. Principiul corespondentei poate sa se aplice la aceasta problema tot atit de bine ca si la altele. Sa vedem: In planul sau propriu cum face omul ca sa creeze? Mai intii el poate crea facind sa iasa ceva din materialele care il inconjoara. Nu poate fi asa in planul superior caci nu exista materiale in afara Tot-ului cu care Acesta sa poata crea. Apoi omul poate procrea sau sa reproduca rasa sa prin imperechere, care este o multiplicare personala datorita unui transfer a unei parti a substantei sale intime catre perpetuarea sa. Nici aceasta nu poate fi asa, caci Tot-ul nu poate sa dea sau sa sustraga o parte din El insusi, la fel cum El nu se poate reproduce sau multiplica. In primul caz ar fi o inmultire sau o adaugire la Tot si am vazut ca aceasta este absurd. Nu exista o a treia maniera pe care omul ar putea sa o intrebuinteze pentru a crea? Desigur, omul ar putea crea mental. Lucrind astfel el nu foloseste nici un fel de material exterior si el nu se reproduce insusi, totusi spiritul sau savirseste creatie mentala. Dupa principiul corespondentei, sintem autorizati sa gindim ca Tot-ul a creat universul mental prin acelasi procedeu cu care omul creaza imaginile mentale. Este o confirmare aici ca vocea ratiunii se acorda cu vocea inteleptilor, asa cum invataturile si lucrarile lor au aratat. Acestea sint invatamintele Inteleptilor. Aceasta era invatatura lui Hermes. Tot-ul nu poate crea altfel decit mental, fara sa utilizeze materiale (noi am vazut ca nu exista din acestea in jurul sau) si fara sa se reproduca pe El insusi, ceea ce este la fel de imposibil. Noi nu putem

scapa de aceasta concluzie a ratiunii care, asa cum am spus, concorda cu invatamintele superioare ale iluminatilor. La fel cum va este posibil dv., elevul meu, sa creati un univers in mentalitatea voastra, tot astfel Tot-ul poate crea universuri cu propria sa mentalitate. Insa universul vostru este creatia mentala a unui spirit marginit, in timp ce acela al Tot-ului este creatia unui spirit infinit. Ele sint doua elemente asemanatoare, dar ele difera infinit in grad. Ulterior vom studia mai complet procesul de creatie si manifestare, insa chiar de acum trebuie sa intipariti puternic in mintea voastra aceasta: "*universul este tot ce el contine, este o creatie mentala a Tot-ului. Realmente, fara nici cea mai mica indoiala, Tot-ul este Spirit". Tot-ul creaza in spiritul sau infinit universuri fara numar, care dureaza mii de secole. Si totusi pentru Tot, creatie, evolutie, declinul si moartea unui milion de universuri, nu ar pare mai mult decit o clipire a pleoapelor*". **Kybalion**

"*Spiritul infinit al Tot-ului este sinul Universului*". **Kybalion**

Principiul Genului

Acest principiu se manifesta pe toate planurile vietii, material, mental si spiritual. Insa cum am mai spus-o deja, "genul" nu inseamna SEX. Sexul nu este decit o manifestare materiala a genului, care inseamna, raportindu-se la gen: procreare, creare. Peste tot unde ceva este creat, pe un plan care este al vietii, principiul genului trebuie sa se manifeste si aceasta este adevarat la fel chiar pentru crearea universului. Mai ales sa nu va grabiti sa trageti concluzia ca noi va invatam ca este un Dumnezeu sau un Creator masculin sau feminin. Aceasta idee nu este decit o alterare a vechilor invataminte in acest subiect. Invatatura adevarata ne spune ca Tot-ul in El insusi este deasupra genului, dupa cum El este deasupra oricarei legi dintre care si cele ale timpului si a spatiului. El este legea de unde decurg celelalte legi si nu este supus lor. Insa cind Totul se manifesta pe planul generarii si creatiei, El lucreaza atunci in concordanta cu Legea si Principiul, caci atunci el se misca pe un plan inferior al existentei. In consecinta, El manifesta principiul genului sub aspectele masculin si feminin si aceasta natural pe plan mental. Aceasta idee poate parea revolutionara acelora care o aud pentru prima data; totusi fiecare din voi a acceptat-o pasiv in relatiile zilnice.

Voi vorbiti de Paternitatea Dumnezeului, Tatal Divin, de maternitatea naturii, Mama Universala. Voi aveti astfel instinctiv intuitia principiului genului in univers. Este adevarat ca Doctrina hermetica nu implica o dualitate reala. Tot-ul este unul; cele doua aspecte pe care El le are uneori nu sint decit moduri diferite de manifestare. Ideea conducatoare a Invatamintului este ca principiul masculin manifestat prin Tot se tine intr-un sens in afara Creatiei mentale actuale a Universului. El dirijeaza Vointa sa asupra Principiului Feminin, pe care il putem numi Natura. Astfel incepe evolutia universului plecind de la simple centre de activitate care se gasesc in om; evolutia progreseaza si devine din ce in ce mai ridicata, totul acordindu-se pentru a stabili convenabil si a intari puternic legile naturii. Daca preferati imaginile vechi ale gindirii, va puteti reprezenta

principiul masculin sub forma Dumnezeului, Tatal si principiul feminin sub forma Naturii.

Mama universala, in sinul careia toate lucrurile au fost create, nu este o simpla figura de stil, o figura poetica a limbajului. Ea este o veritabila idee a procesului actual al Creatiei Universului. Insa amintiti-va numai ca Tot-ul este unic si ca in spiritul sau infinit a fost creat universul care exista si actualmente. A aplica legea corespondentei voua insiva, propriului vostru spirit, ar putea sa va ajute sa capatati idei juste. Stiti ca aceasta parte din voi insiva pe care o numiti "Eu" ramine la o parte si nu e decit un simplu martor al creatiei imaginilor mentale in spiritul vostru. Partea spiritului vostru in care se savirseste "generarea mentala poate sa se cheme "le moi" spre deosebire de "je" care ramine martor inactiv si nu face decit sa examineze gindurile, ideile si imaginile lui Moi (inteligenta). Dupa Mircea Eliade: Je = Eu = constiinta = Sine = Purusha = strain = spirit care este izolat, indiferent, simplu spectator inactiv, spre deosebire de moi = eu 2 = inteligenta = vointa = activ. Caderea sinelui in materie = Prakrti.

"*Ceea ce este sus este ca si ceea ce este jos*", amintiti-va bine aceasta; fenomenele care se produc pe un plan de viata pot fi intrebuintate ca sa rezolve misterele planurilor superioare si inferioare. Gasiti surprinzator ca voi, care sinteti un copil, veti percepe acest respect instinctiv pentru Tot, sentiment pe care noi il numim "religie", acest respect si aceasta deferenta pentru spiritul paternal? Gasiti surprinzator ca atunci cind priviti lucrarile si minunile naturii va prinde un sentiment puternic care are radacini adinci infipte in fiinta voastra cea mai intima? Este spiritul naturii care va apara cu dragoste ca un copil pe pieptul vostru. Nu comiteti greseala de a presupune ca mica lume pe care o vedeti in jurul vostru, pamintul, care nu-i decit un graunte de nisip in univers, este insusi universul. Sint milioane de milioane de universuri asemanatoare care exista in spiritul infinit al Tot-ului. Si chiar in micul nostru sistem solar, exista regiuni si planuri de viata mult superioare celor de la noi si de asemeni fiinte pe linga care noi sintem niste saraci muritori orbi; sintem ca acele animale informe si viscoase care stau pe fundul oceanului. Exista fiinte care poseda puteri si atributii mult superioare la ceea ce omul a visat intotdeauna sa vada in posesia zeilor. Si totusi aceste fiinte nu au existat odata decit ca si voi, apoi ele au degenerat; voi veti deveni asa de puternici ca ei, insa voi va veti perfectiona mereu si nu veti degenera; acesta este destinul omului dupa cum ne invata iluminatii. Moartea nu-i reala chiar in sensul relativ al cuvintului; ea nu-i decit leaganul unei vieti noi; veti urca mai sus, mereu mai sus, catre planurile de viata mai ridicate, superioare. Universul este patria voastra; veti cerceta ungherele cele mai ascunse inainte de sfirsitul timpurilor. Veti locui in spiritul infinit al Tot-ului; posibilitati in facultatile voastre sint infinite, totodata in timp ca si in spatiu. Cind va veni sfirsitul marelui ciclu al secolelor, cind Tot-ul va atrage din nou la El pe cea mai infima dintre creatiile Sale, veti pleca veseli, fiindca atunci veti fi capabili sa intelegeti acest Adevar, caci veti fi Unul cu Tot-ul. Astfel vorbesc iluminatii celor care au avansat deja pe Cale. Pentru moment ramineti pe culmi si increzatori; sinteti garantati si protejati de Puterea Infinita a Spiritului Patern si Matern.

"*In sinul Spiritului Patern si Matern, copiii muritori sint la ei acasa.*" **Kybalion**
"*Nu exista nimeni in univers care sa fie fara Tata si fara Mama.*" **Kybalion**

CAPITOLUL VI

DIVINUL PARADOX

"*Semiinitiatii, recunoscind nerealitatea relativa a Universului, isi imagineaza ca ei pot sfida legile sale; sint prosti nesocotiti si infumurati care se vor sfarima de stinci si pe care elementele ii vor distruge din pricina nebuniei lor. Adevaratul initiat, cunoscind natura universului, se serveste de lege contra legilor, a superiorului contra inferiorului si prin arta alchimiei el preface lucrurile fara valoare in lucruri pretioase. Astfel el invinge. Maestria nu se manifesta prin visuri anormale, viziuni si idei fantastice, insa prin folosirea fortelor superioare contra fortelor inferioare, evitind suferintele planurilor inferioare, vibrind pe planurile superioare. Transmutatia nu este o negatie infumurata, este sabia Maestrului.*" **Kybalion**

Acesta este Paradoxul universului rezultind din principiul polaritatii care se manifesta cind Tot-ul incepe a crea; trebuie urmat punctual caci el stabileste diferenta intre semi-intelepciune si intelepciune. Cit despre Tot-ul Infinit, legile Sale, puterile Sale, cit despre fenomenele Sale, toate sint ca o stare de meditatie si de vis; in acelasi timp pentru tot ce are sfirsit - universul trebuie considerat ca real; viata, actiunea, gindirea, trebuie sa fie bazate acolo sus, fara a se uita totodata intelegerea constanta a Adevarului superior. Totul in acelasi timp trebuie sa se conformeze propriilor sale planuri, propriilor sale legi. Daca Tot-ul se inchipuie ca Universul, ca era intr-adevar real, atunci nenorocire universului caci nu va mai fi posibil a se trece de la inferior la superior; universul va deveni imobil si tot progresul nu ar mai fi posibil. Si daca omul prin a sa semidoctie lucreaza, traieste si gindeste, considerind Universul ca pe un simplu vis asemanator propriilor sale visuri limitate, acest univers devine veritabil asa pentru el si ca un pieton netrezit se impleticeste in toate partile si merge in cerc nefacind nici un progres si in final se trezeste cind cade in salt, se loveste si se raneste de legile naturale pe care le ignoreaza.

Pastrati spiritul vostru constant indreptat catre Stea, insa privirea voastra sa fie intotdeauna indreptata asupra picioarelor voastre, daca nu, veti cadea in mlastina pentru ca priviti in aer. Amintiti-va bine dumnezeiescul paradox "in acelasi timp universul este si nu este". Nu uitati niciodata cei doi poli ai Adevarului: absolutul si relativul. Dispretuiti semi-adevarurile.

Ceea ce hermetistii cunosc ca "legea paradoxului" nu-i decit un aspect al principiului polaritatii. Scrierile hermetice sint pline de referinte asupra aparitiei paradoxului in considerarea problemelor vietii si a fiintei. Maestrii previn continuu pe elevii lor contra erorii adesea comice de a uita cealalta parte a oricarei chestiuni. Avertismentele lor se aplica in special problemelor absolutului si relativului, care incurca pe toti studentii in filozofie si care fac sa gindeasca si sa lucreze atitia indivizi contra a ceea ce se numeste de obicei "sensul comun". Noi sfatuim pe toti elevii de a fi foarte siguri ca au inteles divinul paradox al absolutului si al relativului; daca nu, se vor impotmoli in mlastina semi-adevarului. In acest scop a fost scrisa in mod special aceasta lectie.

Prima gindire care vine in spiritul celui care a inteles adevarul ca universul este o simpla iluzie, o nerealitate; si contra acestei idei instinctul se revolta. Insa ca toate alte adevaruri, trebuie privit aceasta din punct de vedere absolut cit si din punct de vedere relativ.

Din punct de vedere absolut, universul comparat cu Tot-ul, in el insusi pare o iluzie, un vis, o fantasmagorie. Noi recunoastem aceasta, la fel punctului nostru de vedere obisnuit, caci noi vorbim de lume ca de un spectacol schimbator, care se duce si vine, care se naste si moare; deci elementele schimbatoare si de nepermanenta, de indefinit si de nesubstantial, trebuie mereu sa se concilieze cu ideea unui univers creat, cind el se opune Tot-ului, oricare ar fi ideile noastre cu privire la natura unuia si a altuia.

Filozofi, metafizicieni, savanti si teologi, toti accepta aceasta idee si o regasim in toate formele de gindire filozofica si de conceptie religioasa ca si in teoriile diferitelor scoli de metafizica si de teologie.

Astfel invataturile hermetice nu predica substantialitatea universului in termeni mai energici decit aceia care va sint familiari, desi maniera lor de a prezenta subiectul ar putea parea putin surprinzatoare. Tot ce are un inceput si un sfirsit, trebuie sa fie fals si nereal; universul suporta egal regula in toate scolile gindirii. Din punct de vedere absolut nu-i nimic real decit Tot-ul, termen de care noi am putea sa ne servim pentru a gindi la aceasta sau pentru a discuta subiectul. Ca universul ar fi creat din materie sau ca el ar fi o creatie mentala a Spiritului Tot-ului, el este nesubstantial, nedurabil; el este un lucru al timpului, spatiului si al schimbarii.

Noi am voi ca voi sa intelegeti perfect acest fapt, inainte de a stabili judecata voastra asupra conceptiei hermetice a materiei mentale a universului. Ginditi putin la aceste conceptii, oricare ar fi ele, si veti vedea ca ceea ce am spus este adevarat pentru cea mai marunta dintre ele. Insa punctul de vedere absolut ne arata numai o latura a tabloului, cealalta fata este punctul de vedere relativ.

Adevarul absolut a fost definit: "lucrurile, asa cum le cunoaste Spiritul lui Dumnezeu" in timp ce adevarul relativ a fost descris ca "lucrurile, asa cum cea mai inalta ratiune a omului le intelege". Astfel, pentru Tot, universul trebuie sa fie ireal si iluzoriu; el trebuie sa fie un simplu vis sau rezultatul unei meditatii; din contra, pentru spiritele finite care sint o parte a acestui univers si care il contempla prin facultatile lor muritoare, universul este absolut adevarat si trebuie sa fie considerat ca atare. Recunoscind punctul de vedere absolut, noi nu trebuie sa comitem greseala de a ignora sau a nega faptele si fenomenele universului asa cum ele se prezinta facultatilor noastre muritoare; noi nu sintem Tot-ul, aceasta nu trebuie sa o uitam.

Noi recunoastem ca materia exista pentru simturile noastre si totusi spiritele noastre marginite inteleg perfect acest dicton stiintific ca materia exista daca cineva se plaseaza la punctul de vedere stiintific. Ceea ce noi numim materie, e considerata ca o aglomerare de atomi, care la rindul lor si acestia sint o aglomerare de unitati de forta numiti electroni sau ioni vibrind fara de incetare si invirtindu-se continuu. Lovind o piatra cu piciorul, noi percepem contactul; el ne pare perfect real, desi noi nu stim ceea ce el este intr-adevar.

Insa sa va amintiti ca piciorul nostru care percepe contactul prin intermediul creierului nostru este la fel de materie, constituita la fel din electroni si ca in consecinta este tot materie aceea care constituie creierul nostru. De altfel, daca spiritul nostru n-ar exista, noi am ignora totodata existenta piciorului cit si a pietrei. Idealul pe care artistul sau sculptorul incearca sa-l reproduca in piatra sau pe pinza ii apare nemijlocit real. Asa este in spiritul autorului sau tragedianului de caractere pe care el le sileste a le descrie sau sa le interpreteze, pentru ca altii sa-i poata recunoaste. Si daca tot asa este si in cazul spiritelor noastre marginite, care ar trebui sa fie gradul de realitate in imaginatiile mentale create in Spiritul Infinitului?

Pentru muritori, acest univers al mentalitatii este complet real intr-adevar; este singurul pe care noi am fi destinati sa-l cunoastem vreodata, desi in el noi trecem de un plan la un alt plan, de la un grad superior la alt grad superior. Pentru a-l cunoaste mai complet, cum o dovedeste experienta noastra actuala, noi trebuie sa fim insusi Tot-ul.

Este adevarat ca ne ridicam mai sus pe o scara, mai "linga", ne apropiem de Spiritul Tatalui, mai aparenta devine natura iluzorie a lucrurilor finite, insa numai cind Tot-ul ne va rechema la El, ne vor apare ca inexistente aceste lucruri marginite, finite. Asa, noi nu trebuie sa cedam iluziei.

Acum cind noi recunoastem natura reala a Universului, sa cautam a intelege legile mentale si sa ne silim a le folosi in scopul de a obtine cel mai bun efect posibil pentru progresul nostru in viata, cind noi vom parasi un plan pentru a ne ridica la un plan superior a fiintei. Legile universului nu sint mai prejos legilor de otel din cauza naturii lor mentale. Tot cu exceptia Tot-ului, este condus de ele. Ceea ce este in spiritul infinit al Tot-ului real la un grad inferior fata de noi, realitatea insasi face parte din natura Tot-ului. De aceea sa nu va credeti izolati sau abandonati, noi toti facem parte din Spiritul Infinit al Tot-ului. Nimeni nu poate sa ne loveasca, nu avem a ne teme de nimeni. Nici o putere in afara Tot-ului nu poate sa ne influenteze. Noi vom gasi o intreaga lume de confort si de siguranta in aceasta realizare; cind noi o vom cistiga o sa dormim in pace leganati in patul abisului, odihnindu-ne in liniste in sinul oceanului Spiritului Infinit care este Tot-ul.

In Tot noi traim si lucram cu adevarat.

Materia nu-i mai putin materie pentru noi cind lucram in planul fizic, desi noi stim ca ea este formata dintr-un agregat de electroni de particule de forta, vibrind cu iuteala si invirtindu-se unele in jurul altora pentru a forma atomi, care la rindul lor vibrind si invirtindu-se formeaza molecule, care ansamblindu-se dau voluminoase mase de materie.

Materia nu-i mai putin materie, cind vom impinge mai departe cercetarea noastra si pe care doctrina hermetica ne-o explica. Forta a carei unitate sint electronii (sau alte particule primare mai mici) este o simpla manifestare a spiritului Tot-ului si ca toate celelalte lucruri din univers este de natura mentala. Cind sintem pe plan fizic noi trebuie sa recunoastem fenomenele sale, putem controla materia ca toti maestrii la un grad mai mult sau mai putin inalt, insa noi trebuie sa o facem intrebuintind forte superioare

(eforturi mai mari). Este o nebunie sa negi existenta materiei sub aspectul sau relativ. Putem nega stapinirea ei asupra noastra, pe merit de altfel, insa noi nu o putem ignora sub aspectul ei relativ atita timp cit lucram pe planul sau (material in viata paminteasca). Legile naturii nu devin mai putin constante sau mai putin efective cind le cunoastem, decit simple creatii mentale. Ele sint in plina putere pe diferite planuri. Noi stapinim legile inferioare intotdeauna, aplicind legi superioare si numai in acest mod, insa ne este imposibil de a iesi de sub influenta legii sau de a o nesocoti in intregime. Tot-ul se poate sustrage legii si aceasta pentru ca Tot-ul este legea insasi de unde deriva toate celelalte legi.

Maestrii mai avansati pot dobindi puteri pe care oamenii le atribuie zeilor; exista grade nenumarate in existenta noastra, in marea ierarhie a vietii; puterea care este atribuita lor poate depasi pe aceea a maestrilor superiori si atinge un grad nebanuit de muritori, dar chiar marii maestri, chiar fiintele superioare trebuie sa se supuna legii si sa ramina nimic in ochii Tot-ului. Astfel, aceste fiinte ale caror puteri sint mult mai mari decit acele atribuite de oameni zeilor lor, fiind dominati si supusi de legi, imaginati-va presupunerea omului muritor - de rasa noastra (terestra) - de gradul nostru, cind el indrazneste sa priveasca legile naturii ca "ireale, imaginare si iluzorii", pentru ca el a ajuns sa inteleaga acest lucru, adevarul ca legile sint de natura mentala si simple creatii mentale ale Tot-ului. Aceste legi pe care Tot-ul le considera ca legi guvernante nu trebuie negate sau nesocotite. Atit cit va dura universul el va fi supus lor, caci universul exista in virtutea acestor legi care ii constituie osatura si care il sustin.

Principiul hermetic al mentalismului bazind adevarata natura a universului pe principiul ca totul e mental, nu modifica cu nimic conceptiile stiintifice ale universului, ale vietii, ale evolutiei. De fapt stiintele numai confirma invatamintele hermetice. Acestea invata ca universul este de natura mentala, in timp ce stiinta moderna a invatat ca el este material si in ultima analiza el nu-i alt lucru decit energie. Doctrina hermetica nu greseste acceptind principiul fundamental al lui Herbert Spencer care afirma existenta unei energii infinite si eterne, de unde deriva toate lucrurile. De fapt hermetistii recunosc in filozofia lui Spencer o expunere superioara a operelor legilor naturale si ei considera pe marele maestru ca reincarnarea unui vechi filozof care locuia in Egipt acum mii de secole si care mai tirziu s-a reincarnat in corpul lui Heraclit - filozoful grec ce a trait in anul 500 inainte de Iisus Christos.

Ei apreciaza ca ideea de energie eterna si infinita se acorda perfect cu doctrina hermetica adaugind totodata ca ea este energia Spiritului Tot-ului. Cu cheia calauzitoare a filozofiei hermetice, discipolul lui Spencer va fi capabil sa-si deschida orizonturile filozofice ale marelui filozof englez ale carui lucrari arata clar reincarnarile sale anterioare. Invataturile sale privind evolutia si ritmul concorda perfect cu invatamintele hermetistilor, in special cu principiul ritmului. Adeptii lui Spencer nu au deci deloc nevoie de a ciunti nici una din ideile favorite ale lui Spencer despre univers. Tot ce le cerem lor este de a sesiza principiul sub-adiacent: "Totul este spirit, Universul este mental, el este cuprins in Spiritul Tot-ului". Ei isi vor da seama ca cele 6 principii se acorda perfect cu cunostintele lor stiintifice si le vor servi sa rezolve probleme neintelese, luminind astfel ungherele obscure.

Nu e de natura sa ne surprinda, deci, ca intelegem influenta care a avut-o gindirea hermetica asupra filozofiei primitive a Greciei care a servit de baza tuturor teoriilor moderne ale stiintei. Acceptarea primului principiu hermetic, principiul mentalismului, este singura mare diferenta care exista intre stiinta moderna si doctrina hermetica; stiinta de altfel se apropie din ce in ce mai mult de pozitiile hermetice in mersul orb pe care ea il face in intuneric pentru a iesi din labirintul in care s-a ratacit cautind adevarul. Scopul acestei lectii este de a intipari bine in spiritul studentilor faptul ca in toate cazurile fara exceptie, universul, legile sale si fenomenele care il insotesc in ceea ce priveste omul, sint reale, exact atit cit ar fi ipotezele materialismului sau teoriile energiei. In nu intereseaza care doctrina, universul sub aspectul exterior este schimbator, trecator si ca umbra, lipsit de substantialitate, realitate. Insa notati bine al doilea pol al adevarului: cu aceleasi ipoteze, noi sintem constrinsi sa lucram si sa traim ca si cum ar fi reale si substantiale lucrurile continuu schimbatoare. Exista totodata diferenta ca in vechime, Puterea Mentala era ignorata ca forta naturala si ca acum cu principiul mentalismului ea devine o forta naturala superioara.

Aceasta singura diferenta revolutioneaza in intregime viata acelora care inteleg principiul si legile care rezulta din ele. Astfel, studenti, toti pe citi sinteti, pricepeti a recunoaste, a folosi si a aplica legile care decurg din aceasta. Insa, cum recomanda Kybalionul, "*nu cedati la tentatia semidoctului care se lasa fascinat de nerealitatea aparenta a lucrurilor; acela, in consecinta, rataceste in toate partile ca un individ traind intr-o lume de vise, ignorind munca practica si viata reala a omului; in final el se va zdrobi de stinci si se va gasi sfisiat de elemente din cauza nebuniei sale*". Urmati mai bine exemplul inteleptului cum inca recomanda Kybalionul: "*Utilizeaza legile fata de legi, superiorul contra inferiorului si prin arta alchimiei mentale, transforma lucrurile neinsemnate in lucruri de pret. Astfel veti izbindi.*"

Sa urmam deci sfaturile Kybalionului, sa evitam semidoctia care nu-i decit nebunie si care ignora acest adevar ca maestria nu se manifesta prin vise, viziuni anormale sau idei fantastice, ci ea consta in a folosi fortele superioare contra fortelor inferioare in scopul de a se evita suferintele planurilor inferioare vibrind pe planurile superioare.

Amintiti-va bine, studenti, ca "*transmutatia nu este o negatie infumurata, ea este sabia maestrului*". Citatele de mai sus sint din Kybalion si trebuie sa se fixeze adinc in memoria tuturor adeptilor. Noi nu traim intr-o lume de vise ci intr-un univers care, din punct de vedere relativ, este real in ceea ce priveste viata si actiunile noastre. Rolul nostru este de a nu nega existenta sa, ci de a trai, utilizind legile pentru a ne ridica pe o treapta superioara de evolutie lucrind cit mai bine in toate imprejurarile zilnice si cautind sa realizam in masura posibilului idealul nostru si ideile noastre cele mai inaltatoare. Adevarata semnificatie a vietii nu-i cunoscuta de oameni pe acest plan al existentei, insa marii autori si intuitiile noastre ne invata ca sa nu comitem nici o greseala si in masura posibilului sa realizam totusi tendinta universala.

Noi sintem toti pe Cale si drumul conduce mai sus, mereu mai sus, in ciuda frecventilor timpi de repaos. Cititi mesajul Kybalionului si urmati exemplul inteleptului, evitind

erorile semidoctului care piere din cauza nebuniei sale, adica pierde timpul provocind intreruperi si intirzieri in mersul directiei tendintei universale.

TOT-UL IN TOT

"*Daca este adevarat ca este in Tot, este la fel de adevarat ca Tot-ul este in Tot. Acela care intelege perfect acest adevar, poseda deja o mare cunoastere.*" **Kybalion**

Cita lume a auzit repetindu-se adesea ca Zeitatea lor numita cu diferite nume era: Tot in Tot si citi au banuit adevarul ascuns in aceste cuvinte pronuntate neglijabil sau mai bine zis nepotrivit. Aceasta expresie comuna este amintirea vechii maxime hermetice plasata la inceputul acestui capitol. Cum zice Kybalion: "*Acela care intelege perfect acest adevar, poseda deja cheia, poseda deja o mare cunoastere.*" Aceasta ne impune ca sa ne silim a patrunde acest adevar a carui intelegere este atit de importanta. In aceasta se ascunde unul dintre cele mai mari adevaruri filozofice, stiintifice si religioase. Noi am expus doctrina hermetica privind Natura mentala a Universului si noi v-am explicat ca "Universul mental este si de asemeni el este cuprins in Spiritul Tot-ului". Nu uitati aceasta afirmatie: "Este adevarat ca Totul este in Tot".

Aceste doua precepte in aparenta contradictorii, se pot concilia prin Legea paradoxului. Ele constituie de altfel o judecata hermetica exacta a raporturilor care exista intre Tot si Universul sau mental. Am vazut cum Tot-ul este in Tot, sa examinam acum celalalt aspect al subiectului. Doctrina hermetica invata ca Tot-ul este continut in Univers, ca El domiciliaza, este inlauntrul lui si ca fiecare din partile sale este situata in interiorul universului. Profesorii explica adesea aceasta judecata, facind sa intervina Principiul corespondentei. Un maestru invata pe adept sa-si formeze o imagine mentala a unei persoane, a unei idei, a unui lucru putind avea o forma mentala; exemplul cel mai bun este al autorului sau tragedianului care isi formeaza o idee a caracterelor pe care el vrea sa le exprima in arta sa. In toate cazurile, elevul isi va da seama ca atunci cind imaginea este formata in spiritul sau - singura in spiritul sau - autorul, tragedianul, pictorul sau sculptorul insusi este continut in intregime in insasi imaginea aceasta mentala. Cu alte cuvinte, intreaga calitate, viata si spiritul realitatii continute in imaginea mentala deriva din "Spiritul Imanent" al ginditorului. Considerati cu atentie ceea ce noi tocmai am expus pina ce veti sesiza ideea noastra.

Ca sa luam un exemplu mai actual, sa spunem ca Othello, Iago, Maendel, Richard al III-lea exista realmente in spiritul lui Shakespeare in momentul conceptiei si creatiei lor. Mai mult, Shakespeare insusi exista in sinul fiecaruia dintre aceste caractere, dindu-le vitalitatea sa, spiritul si actiunea sa. Al cui este spiritul personajelor pe care le cunoastem sub numele Micawber, Oliver Twist, Uriah Heep? Este acela al lui Dickens, sau fiecare personaj pe care l-am citat are spiritul sau personal independent de caracterul sau? Venus de Medicis, Madona Sixtina, Apollon din Belvedere, au ele spiritul lor propriu si o realitate particulara sau reprezinta ele puterea spirituala si mentala a creatorilor lor?

Legea Paradoxului explica ca aceste doua lucruri sint totodata posibile, daca le consideram ca doua puncte de vedere convenabile. Micawber este totodata Micawber si Dickens desi nu se poate spune ca Micawber este identic cu Dickens. Omul ca Micawber poate sa strige: "Spiritul creatorului meu este inerent in mine si totusi eu nu sint el". Cit este de deosebit acest lucru de adevarurile pe jumatate raspindite cu zgomot de semidocti care umplu atmosfera cu strigatele lor ragusite: "Eu sint Dumnezeu"! Inchipuiti-va pe Micawber sau pe malitiosul Uriah Heep strigind: "Eu sint Dickens", sau un personaj greoi luat din operele lui Shakespeare strigind: "Eu sint Shakespeare"! Tot-ul este si in viermele pamintului, dar acesta nu este Tot-ul. Cu toate acestea, acest lucru curios nu exista mai putin. desi viermele pamintului nu exista decit ca un lucru inferior creat si existind in interiorul Spiritului Tot-ului, totusi, Tot-ul este continut in viermele pamintului si in cea mai mica particica care a servit sa constituie viermele. Poate exista un mai mare mister decit acela al Tot-ului in Tot si Tot in Tot-ul?"

Elevul va intelege, natural, ca unele exemple pe care le-am dat sint in mod necesar imperfecte si insuficiente, caci ele reprezinta crearea de imagini mentale in spiritele finite (marginite) in timp ce Universul este creatia Spiritului Infinit; diferenta care exista intre cei doi poli le separa. Este de altfel o simpla chestiune de grad, este mereu acelasi principiu care lucreaza. Principiul corespondentei se manifesta deoparte si de alta: "*ceea ce este sus este ca si ce este jos. Ceea ce este jos este ca ceea ce este sus*".

Cu cit omul va intelege existenta Spiritului Intim imanent in interiorul fiintei sale, mai sus si mai repede se va ridica el pe scara spiritualitatii. Aceasta inseamna dezvoltarea spirituala, recunoasterea, realizarea si manifestarea spiritului in interiorul lui insusi. Siliti-va sa va aduceti aminte de aceasta ultima definitie a dezvoltarii spirituale. Ea contine adevarul adevaratei religii. Exista numeroase planuri ale Fiintei, numeroase planuri ale Vietii. Totul depinde de avansarea indivizilor pe scara, a carei treapta inferioara este formata din materia cea mai grosolana si treapta superioara separata de Spiritul Tot-ului numai de o infima diviziune.

Din Sus in josul acestei scari a vietii, totul se misca. Toata lumea este pe Calea care conduce in Tot. Orice progres marcheaza un pas catre Casa. Tot-ul are locul sau in Sus sau in jos in ciuda aparentelor contradictorii. Acesta este mesajul Iluminatilor. Doctrina Hermetica privind procesul creatiei mentale a universului, invata ca la inceputul ciclului creator, Tot-ul in aspectul sau de fiinta existenta, proiecteaza vointa sa catre aspectul devenirii si astfel procesul creatiei incepe. Ea explica ca acest proces consta in a incetini vibratia pina la aceea ca un grad foarte jos de oscilatie sa fie atins, grad la care se manifesta formele materiale cele mai brute posibile. Aceasta stare este denumita stadiul involutiei, in care Tot-ul este implicit continut. Hermetistii cred ca aceasta stare are corespondenta in raport cu procesul mental al artistului, a scriitorului, sau inventatorului care se amesteca atit de intim cu propria sa creatie mentala, incit el poate uita propria sa existenta si care, in toate cazurile, traieste in propria sa creatie.

Daca in loc de a zice ca el se amesteca in creatia sa mentala, noi spunem ca el pune stapinire pe ea, poate vom da o explicatie mai clara a ceea ce noi am voit sa spunem.

Acest stadiu involuntar al Creatiei este citeodata numit efuziune (revarsare, raspindire) a puterii energiei Divine, la fel cum stadiul evolutiei este numit "infuzie". Polul extrem al procesului creatiei este considerat ca ultima iesire a Tot-ului, in timp ce inceputul intoarcerii inapoi a pendulei ritmului este "pasul catre casa", idee care se regaseste in toate invataturile hermetice. (Casa = matrice de unde a plecat spiritul).

Doctrina invata ca in timpul "efuziunii" vibratiile devin din ce in ce mai putin rapide, pina ce miscarea impingerii termina prin a se opri cind oscilatia de retur incepe. Insa exista aceasta diferenta ca si in timpul stadiului efuziunii fortele creatoare se manifesta de o maniera compacta ca un tot, pe cind la inceperea stadiului evolutiei sau infuziei, intervine legea de individualizare care lucreaza, adica tendinta de a separa tot in unitati de forta pina intru atit, incit in final, ceea ce lasa Tot-ul ca energie neindividualizata se reintoarce la sursa sa sub forma de unitati de viata puternic dezvoltate, avind atinse trepte ale scarii din ce in ce mai ridicate, gratie evolutiei fizice mentale si spirituale. Vechii hermetisti se serveau de cuvintul "meditatie" vorbind de procesul creatiei mentale a universului in Spiritul Tot-ului. Ei intrebuintau frecvent cuvintul contemplatie, insa ideea care se ascunde sub aceste expresii pare sa fie aceea a lucrarii "atentiei Divine".

Atentie este un cuvint care deriva de la radacina latina care inseamna "a atinge, a tinde catre". Actul atentiei este deci in realitate, tendinta catre o energie mentala. A examina semnificatia etimologica a cuvintului "atentie" ne duce la intelegerea veritabila a ideii ascunsa de hermetisti.

Doctrina hermetica in ceea ce priveste procesul evolutiei este urmatoarea:

"Tot-ul a meditat asupra inceperii Creatiei, stabilind astfel fundamentul material al universului, a gindit existenta sa, se trezeste treptat sau iese din gindirea sa (mitul nasterii Athenei din capul lui Zeus). Lucrind astfel, El face sa se manifeste succesiv si ordonat procesul evolutiei pe planurile material, mental si spiritual. Astfel miscarea catre inalt incepe, totul mergind in directia spiritului. Materia devine mai putin grosolana si unitatile se asambleaza pentru a da nastere fiintelor. Combinatiile incep a se forma, viata apare si se manifesta in forme mereu mai superioare si spiritul devine din ce in ce mai evident, din ce in ce mai aparent, vibratiile marindu-se constant si cu rapiditate. Intr-un cuvint, procesul intreg de evolutie in toate fazele sale incepe si lucreaza in concordanta cu legile stabilite ale procesului infuziei.

Pentru a se crea toate acestea, a trebuit eternitate si eternitate a timpului omului; fiecare eternitate continind nenumarate milioane de ani. Totusi iluminatii ne invata ca crearea completa a unui univers, cuprinzind involutia si evolutia lui, nu-i pentru Tot decit o clipa, o clipire de pleoape. La sfirsitul ciclului interminabil al miliardelor de secole, Tot-ul inceteaza atentia Sa, adica contemplatia sau meditatia sa fata de univers, caci Marea Opera s-a terminat. Tot se intoarce in Tot-ul de unde a iesit, insa misterul misterelor, spiritul oricarui suflet, departe de a fi anihilat, este dezvoltat infinit. Creatorul si creatia s-au contopit. Aceasta este expunerea iluminatilor.

Ceea ce noi am spus despre meditatia Tot-ului si de trezirea Sa din aceasta meditatie nu-i evident decit o simpla tentativa de expunere din partea profesorilor pentru a descrie cu un exemplu concret si finit acest proces, procesul infinit al creatiei. Ceea ce este jos este ca si ceea ce este sus. Nu-i diferenta decit de grade. Si la fel cum Tot-ul abandoneaza meditatia asupra universului, la fel omul, cind vine momentul, inceteaza sa mai lucreze pe plan material si se retrage din ce in ce mai mult in spiritul sau intim, care este cu adevarat "divinul ego". (eul sau).

Este o alta chestiune pe care dorim sa o studiem in aceasta lectie si care se apropie mult de terenul metafizic al speculatiei, desi intentia noastra este de a arata inconsistenta unei astfel de speculatii. Noi voim sa vorbim despre gindul care vine inevitabil in spiritul acelora care s-au aventurat in cautarea adevarului. Intrebarea este urmatoarea: "Pentru ce Tot-ul a creat Universul?" Aceasta intrebare se poate pune in diverse maniere, insa aceea in care noi am pus-o le rezuma pe toate. Oamenii s-au silit sa raspunda, insa nu exista un raspuns demn de acest nume. Unii si-au imaginat ca Tot-ul avea ceva de cistigat creind universurile. Aceasta-i absurd. Ce ar putea cistiga Tot-ul care nu ar fi deja in posesia sa? Altii au cautat raspuns in ideea ca Tot-ul voia sa aiba ceva pe care sa-l iubeasca. Altii au raspuns ca El a creat cu placere si de placere, de distractie, ori pentru ca El era singur, ori pentru a-si manifesta puterea. Toate aceste explicatii si idei copilaresti, apartin perioadei copilaresti a gindirii. Altii au cautat sa explice misterul ca Tot-ul sa gasea constrins de a crea in virtutea propriei Sale naturi interioare si din cauza instinctului Sau creator. Aceasta idee este un avans asupra altora, insa punctul ei slab este ca Tot-ul poate fi constrins de ceva interior sau din exterior. Daca a Sa natura interioara sau al Sau instinct creator il obliga pe Tot a face ceva, atunci aceasta natura interioara sau al Sau instinct creator ar fi in locul Tot-ului. Deci o parte din explicatie nu e satisfacatoare. Si Tot-ul creaza si Se manifesta. El pare chiar sa gaseasca in aceasta un fel de satisfactie. E deci greu sa inlaturi concluzia ca intr-un viitor infinit trebuie sa fie ceva din aceasta si in om care corespunde unei naturi interioare sau unui instinct creator, a dorintei infinite si vointei corespunzatoare a Creatorului sau. Tot-ul nu poate lucra daca El nu vrea sa lucreze si El nu ar vrea sa lucreze daca nu ar dori sa o faca din propria Sa vointa. Pe de alta parte, El nu ar dori sa lucreze daca nu ar trage din aceasta o satisfactie. Toate aceste lucruri fac parte dintr-o natura a Sa interioara, deducindu-se existenta lor din Legea Corespondentei.

Noi preferam sa gindim ca Tot-ul le creaza in deplina libertate, sustras oricarei influente interioare sau exterioare. Aceasta e problema care se gaseste la originea dificultatii si dificultatea care se afla la baza acestei probleme.

Vorbind cu strictete, este imposibil sa spui ca Tot-ul sa aiba o ratiune, oricare ar fi ea, caci ratiunea implica o cauza, ori Tot-ul este deasupra oricarei cauze si oricarui efect, afara de faptul cind El ar vrea sa devina o cauza, atunci este cind principiul se manifesta. De aceea ne dam seama ca Tot-ul "este" tot asa cum sintem obligati sa zicem ca Tot-ul "lucreaza pentru ca El lucreaza". In final Tot-ul este intreaga ratiune in ea insasi. Se poate spune fara teama de greseala ca Tot-ul este propria Sa ratiune, propria Sa lege, propriile Sale actiuni. El este Legea in ea Insasi, toate aceste cuvinte avind aceeasi semnificatie.

Avizul celor care au redactat aceste lectii, este ca trebuie cercetat raspunsul in Eul interior al Tot-ului, la fel cum pentru secretul existentei. Legea corespondentei, dupa parerea noastra, atinge numai acest aspect al Tot-ului, pe care il putem numi "aspectul devenirii". Inapoia acestui aspect se gaseste aspectul fiintei, in care toate legile se pierd in Legea "toate principiile se unifica in Principiul si Tot-ul" principiu si fiinta" sint identice, unul si asemanatoare. Orice speculatie metafizica asupra acestui punct este de prisos. Noi am abordat deschis subiectul cu scopul de a arata absurditatea raspunsurilor obisnuite ale metafizicii si teologiei. Pentru a conchide, poate fi de un oarecare interes pentru elevii nostri ca sa stie ca atunci cind invataturile hermetice vechi si moderne au inceput sa incerce sa aplice la intrebare "principiul corespondentei" care a dus la existenta naturii interioare, legenda ne raporteaza ca Marele Hermes, cind elevii sai mai avansati i-au pus intrebarea: "pentru ce a creat Tot-ul?" a raspuns printr-o stringere foarte tare a buzelor sale si nelasind sa scape nici un cuvint . Prin aceasta el a voit sa spuna ca la aceasta intrebare nu este nici un fel de raspuns. Totusi, intentia sa poate sa fi fost sa se aplice aceast axioma a filozofiei "buzele intelepciunii sint inchise cu exceptia urechilor intelepciunii", apreciind ca, chiar elevii sai cei mai avansati, nu posedau inca intelegerea care le-ar fi putut permite sa primeasca acest raspuns. In orice caz, Hermes poseda secretul. El uita numai sa-l impartaseasca si in ceea ce priveste universul, buzele lui Hermes sint inchise. Unde Marele Hermes ezita sa vorbeasca, care muritor ar indrazni sa dezvaluie? In orice caz, amintiti-va ca oricare ar fi rezolvarea acestei probleme, daca exista cu adevarat vreuna, se mentine cu toate acestea adevarul ca: Daca este adevarat ca Tot-ul este in Tot, este la fel de adevarat ca Tot este in Tot-ul. Invatamintul asupra acestui punct este categoric. Noi putem adauga concluzia citatului Kybalionului: "acela care intelege perfect acest adevar, poseda deja o mare cunostinta."

CAPITOLUL VIII

PLANURILE CORESPONDENTEI

"*Ceea ce este sus este ca si ceea ce este jos; ceea ce este jos este ca si ceea ce este sus.*"
Kybalion

Al doilea mare principiu hermetic implica acest adevar ca exista o armonie, un raport, o corespondenta intre diferitele planuri de manifestare a vietii si a fiintei. Aceasta afirmatie este un adevar pentru ca tot ceea ce contine universul emana din acelasi izvor; aceleasi legi, aceleasi principii, aceleasi caracteristici se aplica la fiecare unitate sau la orice combinatie de unitati, de activitati si fiecare dintre ele manifesta propriile sale fenomene pe propriul sau plan. Pentru usurinta gindirii si a studiului, filozofia hermetica considera ca universul poate fi divizat in trei mari clase de fenomene cunoscute ca trei mari planuri, si ele se numesc:

1. Marele plan fizic;

2. Marele plan mental;

3. Marele plan spiritual.

Aceste diviziuni sint mai mult sau mai putin arbitrare, caci adevarul este ca fiecare dintre aceste trei diviziuni nu-i decit o treapta a marii scari a vietii, treapta mai de jos fiind evident materia si cea mai inalta spiritul. De altfel, diferitele planuri se amesteca unele cu altele atit de bine incit nu este posibil a stabili o demarcatie intre fenomenele superioare ale planului fizic si fenomenele inferioare ale planului mental, sau intre fenomenele superioare ale planului mental si fenomenele inferioare ale planului spiritual. Intr-un cuvint, cele trei mari planuri pot fi considerate ca trei mari grupe de trepte in manifestarile vietii.

Desi scopul acestei mici lucrari nu ne permite sa intram in amanunte printr-o explicatie mai larga a acestor planuri diferite, este folositor totusi sa facem o descriere generala a acestora. Putem sa studiem intrebarea atit de adesea pusa de neofiti care doresc sa fie lamuriti asupra semnificatiei cuvintului plan - termen de care s-a servit pina la saturatie, insa pe care l-am explicat destul de putin in numeroasele lucrari moderne asupra ocultismului. Intrebarea este in general pusa cam asa: "Un plan este o intindere avind dimensiuni sau este o conditie sau o stare?". Noi raspundem: "Nu este un loc masurabil si nici o dimensiune obisnuita a spatiului; este chiar mai mult decit o stare sau o conditie. Un plan poate fi considerat ca o stare sau o conditie susceptibil de a fi masurat. Este paradoxal, veti spune. Sa examinam de aceea problema mai amanuntit:

O dimensiune stiti ca este o masura in linie dreapta, un lucru raportindu-se la o masura etc. Dimensiunile obisnuite ale spatiului sint lungimea, latimea si inaltimea sau mai bine: lungimea, latimea, inaltimea, densitatea si circumferinta. Insa exista o alta dimensiune a lucrurilor create, o alta masura in linie dreapta cunoscuta de ocultisti si de asemeni de savanti, desi acestia din urma nu-i dau inca numele de dimensiune. Aceasta noua masura nu-i altceva decit a patra dimensiune atit de cunoscuta si exploatata si care serveste sa determine diferite grade sau planuri. Aceasta a patra dimensiune poate fi numita dimensiunea vibratiei.

Este un fapt bine cunoscut de stiinta moderna si de asemeni de hermetistii care au incorporat un al treilea principiu hermetic, adevarul ca: "Totul este miscare, totul vibreaza, nimic nu sta in repaus". De la manifestarile cele mai inalte pina la cele mai joase, totul vibreaza. Nu numai ca totul vibreaza cu viteze diferite dar totul vibreaza in directii diferite si in moduri diferite. Gradele intensitatii vibratiei constituie treptele de masuri pe scara vibratiilor. Cu alte cuvinte, ele constituie gradele celei de a patra dimensiuni (intensitatea, proportia vibratiei). Aceste grade constituie ceea ce ocultistii numesc "planuri".

Cu cit procentul de intensitate a vibratiei este ridicat, cu atit este mai ridicat planul si cu atit mai mult este mai inalta manifestarea vietii care ocupa acest plan. Astfel, desi un plan nu-i un loc, nici o stare, nici o conditie, el poseda totusi calitati comune. Noi vom insista mai mult asupra scarii vibratiilor in lectiile noastre viitoare, in care vom studia principiul hermetic al vibratiilor. Veti binevoi a va aminti totusi ca cele trei mari planuri nu sint diviziunile reale ale fenomenelor universului, ci simple expresii arbitrare de care se

servesc hermetistii pentru a inlesni gindirea si studiul a diferite trepte si a diferite forme de activitate si de viata universala.

Atomul de materie (unitate de forta), spiritul omului si starea de arhanghel nu sint decit trepte diferite ale aceleiasi scari. Ele sint toate de origine asemanatoare, singura diferenta fiind de grad si de procent de vibratie. Toate aceste lucruri sint creatii ale Tot-ului si exista in Spiritul Infinit al Tot-ului. Hermetistii impart fiecare dintre cele trei mari planuri in sapte planuri inferioare si fiecare din acestea din urma este de asemeni impartit in sapte subplanuri. Desigur ca toate acestea asa cum am spus si mai sus sint mai mult sau mai putin arbitrare si ele se contopesc unele in altele. Ele sint adoptate doar pentru a usura gindirea si studiul stiintific.

Marele Plan Fizic si cele sapte planuri inferioare ale sale este acea parte a fenomenelor universului care contine tot ceea ce se raporteaza la lucruri, forte si la manifestarile fizico-materiale. El cuprinde toate formele a ceea ce noi numim materie si toate formele a ceea ce noi numim energie sau forta. Nu trebuie sa uitati ca filozofia hermetica nu recunoaste materia ca un lucru in el insusi si ca avind o existenta separata chiar in spiritul Tot-ului. Doctrina invata ca materia nu-i decit o forma de energie, adica o forma avind un procent inferior de vibratie de un anumit gen. Ca urmare acestora, hermetistii claseaza materia sub titlul de energie si ii dau trei din cele sapte planuri inferioare ale Marelui Plan Fizic.

Cele sapte planuri inferioare sint urmatoarele:

1. Planul materiei A

2. Planul materiei B

3. Planul materiei C

4. Planul substantei eterate

5. Planul energiei A

6. Planul energiei B

7. Planul energiei C.

Planul materiei A cuprinde formele materiei solide, lichide si gazoase asa cum ele se recunosc in general de fizica.

Planul materiei B cuprinde anumite forme de materie mai subtile pe care si stiinta moderna le recunoaste. Acestea sint fenomenele de radioactivitate a materiei in faza radiului etc apartinind subdiviziunii celei mai joase a acestui plan inferior.

Planul materiei C cuprinde formele materiei cele mai subtile a caror existenta savantii obisnuiti nu o banuiesc inca.

Planul substantei eterate cuprinde ceea ce stiinta numeste eter, substanta de o fluiditate si subtilitate extrema, ocupind tot spatiul universului si lucrind ca mediu intermediar pentru transmisia de valuri de energie ca lumina, caldura, electricitatea etc. Aceasta substanta eterata are un raport strins, adica stabileste o comunicare intima intre materie si energie, ea participind in componenta fiecareia dintre ele. Doctrina hermetica ne spune ca acest plan poseda si el sapte subdiviziuni ca de altfel toate planurile inferioare si ca de fapt exista sapte forme de eter.

Imediat dupa planul substantei eterate vine planul energiei A, care cuprinde formele obisnuite de energie cunoscute stiintei; cele sapte subplanuri ale sale sint urmatoarele: caldura, lumina, magnetismul, electricitatea, atractia gravitationala, coeziunea, afinitatea chimica si multe alte forme de energie indicate de experientele stiintifice care nu sint inca clasate si carora nu li s-a dat inca un nume.

Planul energiei B cuprinde sapte subplanuri de forme superioare de energie pe care stiinta nu le-a descoperit si carora li s-a dat numele de "forte naturale delicate" si care sint chemate a se manifesta in anumite forme de fenomene mintale si gratie carora aceste fenomene devin vizibile.

Planul energiei C cuprinde sapte subplanuri de energie, atit de puternic organizate, incit ea poarta multe caractere ale vietii, dar care nu este recunoscuta de oameni. Aceasta poate avea un interes numai spiritual. O asemenea energie este indispensabila pentru omul obisnuit si poate fi considerata aproape ca "putere divina". Fiintele care o intrebuinteaza sint ca "zeii" chiar comparate tipurilor superioare de oameni pe care le cunoastem.

Marele plan mental cuprinde aceste forme de "lucruri vii" pe care le intilnim la fiecare pas in viata obisnuita, dar ele sint mai putin cunoscute in general, dar cunoscute numai de ocultisti. Clasificarea a sapte planuri mentale inferioare este mai mult sau mai putin satisfacatoare si arbitrara, numai daca sint insotite de explicatii amanuntite ce nu-si pot gasi locul in aceasta mica lucrare. Noi totusi le mentionam si sint urmatoarele:

1. Planul spiritului mineral

2. Planul spiritului elementar A

3. Planul spiritului plantal sau vegetal

4. Planul spiritului elementar B

5. Planul spiritului animal

6. Planul spiritului elementar C

7. Planul spiritului uman.

1. Planul spiritului mineral cuprinde starile sau conditiile unitatilor sau entitatilor si al grupurilor sau combinatiilor lor care insufletesc formele cunoscute de noi sub numele de minerale, produse chimice etc. Aceste entitati nu trebuie sa fie confundate cu moleculele, atomii sau corpusculele insesi, acestea fiind simplu corpul material, forma entitatilor, la fel cum corpul omenesc nu-i decit forma sa materiala si nu omul insusi. Se pot numi aceste entitati "suflete", aceste fiinte vii avind o treapta inferioara de dezvoltare de viata si de spirit, insa putin superioara totusi decit aceea a unitatilor de energie vie care cuprind subdiviziunile mai inalte ale planului fizic superior.

Spiritele obisnuite nu atribuie in general regnului mineral nici un spirit sau suflet si nu recunosc ca acesta are viata. Toti ocultistii insa recunosc existenta vietii in mineral. Stiinta moderna evolueaza repede si nu e departe sa accepte punctul de vedere hermetic in aceasta privinta. Moleculele, atomii si corpusculii au dragostele si urele lor, gusturile si dezgusturile lor, atractiile si repulsiile lor, afinitatile si respingerile lor. Unele dintre spiritele stiintifice moderne, cele mai indraznete, au exprimat opinia ca dorinta si vointa, emotiile si sentimentele atomilor nu sint fata de acelea ale oamenilor decit diferente de grad. Nu avem aici nici timpul si nici spatiul pentru a sustine aceast teza. Ocultistii stiu ca aceasta este realitatea si s-au referit la lucrarile stiintifice cele mai recente pentru a avea o confirmare.

2. Acest plan contine la fel cele sapte subdiviziuni uzuale. Planul spiritului elementar A cuprinde starea, conditia si gradul de dezvoltare mentala si vitala a unei clase de entitati necunoscute omului obisnuit dar recunoscute de ocultisti. Aceste entitati sint invizibile simturilor obisnuite ale omului. Ele exista cu toate acestea si joaca rolul lor in drama universului. Treapta lor de inteligenta este situata pe de o parte intre aceea a entitatilor minerale-chimice si aceea a entitatilor regnului vegetal. Si la acest plan sint sapte subdiviziuni.

3. Planul spiritului vegetal, in ale sale sapte subdiviziuni cuprinde starile si conditiile entitatilor facind parte din imparatiile lumii vegetale ale caror fenomene vitale si mentale sint intelese perfect de indivizi de inteligenta obisnuita in numeroase lucrari noi si interesante privind "spiritul si viata la plante" publicate in acesti ultimi zece ani. Plantele au viata, un spirit si un suflet tot asa ca animalele, omul si supraomul.

4. Planul spiritului elementar B cu ale sale sapte subdiviziuni cuprinde stari si conditii ale unui fel superior de entitati "elemente" avind rolul lor in lucrarea generala a universului. Spiritul lor si viata lor constituie o parte a scarii intre planul spiritului vegetal si planul spiritului animal, entitatile facind totodata parte din natura acestor ultime doua (spirite elementare).

5. Planul spiritului animal cu ale sale sapte subdiviziuni cuprinde starile si conditiile entitatilor, fiintelor si sufletelor locuind in forme animale de viata, care ne sint familiare tuturor. Nu-i necesar sa intram in detalii privind acest regn, acest fel de viata, caci lumea animala ne este tot atit de familiara ca si a noastra.

6. Planul spiritului elementar C cu ale sale sapte subdiviziuni cuprinde entitati si fiinte invizibile, cum sint toate aceste forme elementare care fac parte dintr-o anumita treapta tinind totodata de natura vietii animale si de natura vietii umane. Din acest punct de vedere si al inteligentei, aceste forme sint pe jumatate omenesti.

7. Planul spiritului uman cu ale sale sapte subdiviziuni cuprinde acele manifestari de viata si de mentalitate care sint comune omului in grade diferite. Sub acest raport vrem sa punem in lumina faptul ca omul obisnuit de azi nu ocupa decit a patra subdiviziune a planului spiritului uman. Singuri cei mai inteligenti au trecut liziera celei de a cincea subdiviziuni. I-au trebuit rasei noastre milioane de ani pentru a atinge aceasta stare si vor trebui inca un numar de ani considerabil pentru a se atinge a sasea si a sapte subdiviziune si pentru a se ridica deasupra ultimei trepte. Amintiti-va ca au fost alte rase inaintea noastra care au strabatut aceste trepte si care au atins in urma planuri superioare Terrei. Rasa noastra proprie este a cincea care a pornit pe Cale, intirziatii celei de a patra rase s-au unit cu a noastra. Exista unele spirite avansate chiar in propria noastra rasa care s-au ridicat deasupra maselor si care au atins a sasea si a saptea subdiviziune. Unii chiar au depasit-o. Omul celei de a sasea subdiviziuni va fi supraom; acela al celei de a saptea subdiviziuni va fi superomul.

In studiul nostru, al celor sapte planuri mentale inferioare, noi am facut aluzie numai la trei planuri elementare intr-o maniera generala. Nu voim sa intram in aceasta mica lucrare in detalii aprofundate caci nu apartine acelei parti de filozofie generala si cunostinte care ne intereseaza. Insa in scopul de a va da o idee mai clara a raporturilor acestor planuri cu acelea care va sint familiare, va putem spune: planurile elementare au aceleasi raporturi ca planurile mentale si ale vietii minerale, vegetale, animale si umane ca si treptele negre ale pianului cu clapele albe. Clapele albe sint suficiente pentru a produce muzica, insa sint anumite game, melodii, anumite armonii in care clapele negre isi au rolul lor si a caror prezenta este necesara.

La fel planurile elementare sint necesare, caci ele servesc a lega conditiile sufletului in starile mentale ale unui plan cu acelea ale altor planuri, din aceasta rezultind forme noi de dezvoltare. Acest fapt da lectorului care este capabil sa citeasca printre rinduri o noua lumina asupra procesului de evolutie si o noua cheie pentru a deschide poarta secreta a salturilor vietii ce se produc intre diferite imparatii. Marile Imparatii elementare sint recunoscute categoric de toti ocultistii si lucrarile ezoterice sint pline de citari cu privire la acest subiect. Daca trecem de la marele plan mental la marele plan spiritual, ce vom avea de spus? Cum vom putea noi explica aceste stari superioare ale fiintei, ale vietii si ale spiritului unor indivizi pina aici incapabili sa sesizeze si sa inteleaga subdiviziunile superioare ale planului spiritual uman? Sarcina este grea. Nu vom putea vorbi decit in termeni generali. Cum s-ar putea descrie lumina unui orb din nastere? Zaharul unui om care nu a gustat niciodata dulce, armonia unui om care ar fi surd din nastere? Tot ce putem spune este ca cele sapte planuri inferioare ale marelui plan spiritual (fiecare plan inferior avind ale sale sapte subdiviziuni) le inteleg fiintele posedind viata, spirit si forme atit de superioare celor ale omului de astazi, ca omul fata de viermele pamintului, mineralelor sau chiar a unor forme de energie si de materie. Viata acestor fiinte depaseste intru atit pe a noastra incit ne este imposibil de a-i lamuri detaliile. Spiritele lor depasesc

intru atit pe ale noastre, incit pentru ei noi abia parem ca gindim si procesul nostru mental lor le apare aproape ca un proces material. Materia din care sint compuse formele lor provine din planurile fizice superioare si, mai mult inca, se afirma ca unele dintre aceste fiinte sint imbracate in energie pura. Ce se poate spune despre aceste fiinte?

Pe cele sapte planuri inferioare ale marelui plan spiritual exista fiinte despre care noi putem vorbi ca despre ingeri, arhangheli si semizei. Pe cel mai de jos dintre planurile inferioare locuiesc acele mari suflete pe care noi le numim Maestri sau adepti. Deasupra lor vine marea ierarhie a ingerilor, inaccesibila gindirii omului, apoi vin acei care fara ireverenta se pot numi zei; oricit de sus ar fi ei plasati pe scara fiintei, inteligenta si puterea lor se apropie mult de facultatile pe care rasele umane le atribuie divinitatii dupa conceptia lor. Aceste individualitati sint superioare celor mai grandioase visuri ale inchipuirii omenesti; numai cuvintul Divin este susceptibil a li se adresa. Un mare numar din aceste fiinte ca si ingerii sint animati de cel mai mare interes si joaca un rol in procesul creatiei si de evolutie si in progresul cosmic. Interventia si asistenta lor ocazionala in treburile omenesti au condus la nenumarate legende, la credinte, la religii si la traditiile rasei trecute si prezente. Ele au supraimpus cunostinta si puterea lor asupra lumii fara o clipa de oprire, toate acestea natura sub semnul legii Tot-ului. Si totusi, cele mai mari dintre aceste fiinte avansate nu exista decit ca creatii ale spiritului Tot-ului si traiesc in El supuse procesului cosmic si legilor universale. Ei sint inca muritori. Noi putem sa-i numim zei daca voim, insa ei sint inca fratii mai mari ai rasei, spirite avansate care au intrecut pe semenii lor si care au renuntat la extazul absorbtiei de catre Tot in scopul de a ajuta pe prietenii lor in voiajul lor pe Cale. Insa ei apartin universului si sint supusi conditiilor sale. Ei sint muritori si planul lor este situat imediat mai jos celui al Spiritului absolut.

Singuri hermetistii cei mai avansati sint capabili sa sesizeze invatamintele secrete privind starea existentei si puterile care se manifesta pe planurile spirituale. Aceste fenomene sint intru adevar superioare celor ale planurilor mentale, incit daca am incerca sa le descriem ar rezulta in mod fatal din aceasta o confuzie de idei. Numai acei al caror spirit a fost antrenat cu ingrijire la filozofia hermetica timp de mai multi ani, acei care au conservat in ei stiinta anterior cistigata in alte incarnari, sint susceptibili sa inteleaga exact semnificatia doctrinei privind aceste planuri spirituale. Un mare numar dintre aceste invataturi secrete sint considerate de hermetisti prea sacre, prea importante si chiar prea primejdioase pentru a fi raspindite in marele public. Elevul inteligent este capabil sa recunoasca ceea ce noi am voit sa-i spunem cind afirmam ca cuvintul SPIRIT asa cum il folosesc hermetistii inseamna PUTERE VIE, FORTA INSUFLETITA, ESENTA INTIMA, SPIRITUL VIETII etc. , semnificatii pe care nu trebuie sa le confundam cu acelea uzual comune intrebuintate de religios, elesiastic, spiritual, eterat, sfint etc. Ocultistii intrebuinteaza cuvintul spirit in sensul de Principiu Insufletitor. Ei aici unesc ideea de putere, de energie vie, de forta mistica etc. Ei stiu ca ceea ce ei cunosc ca putere spirituala poate fi intrebuintata tot asa de bine intr-un scop onorabil ca si intr-un scop rau, conform principiului polaritatii. Acesta-i un fapt care a fost recunoscut de majoritatea religiilor. Ele au aratat o conceptie a lor despre Satan, Belzebut, Diavol, Lucifer, ingeri cazuti etc. Pentru aceasta cunoasterea acestor planuri a fost pastrata in Sfinta Sfintelor, in camera secreta a templelor in toate confreriile ezoterice si ordinele

oculte. Insa noi putem spune ca acei care au dobindit o putere spirituala mare si o intrebuinteaza spre rau, au in perspectiva o soarta groaznica, teribila. Oscilatia pendulei ritmului ii va aduce in mod inevitabil inapoi pina la punctul extrem al existentei materiale de unde vor trebui din nou sa revina pe urma pasilor lor catre spirit, sa urmeze cotiturile obositoare ale Caii si sa indure chinul suplimentar de a-si aminti fara incetare grandorile pe care le-au cunoscut si care ii vor face sa nu mai faca rau. Legenda ingerilor decazuti are origine in fapte de care am vorbit si toti ocultistii avansati o stiu. Lupta pentru o putere egoista pe planuri spirituale are loc totdeauna cu consecinta inevitabila, o pierdere de echilibru spiritual si o cadere care injoseste spiritul egoist atit cit el a fost ridicat. Totusi, chiar pentru un asemenea spirit posibilitatea reintoarcerii exista, el fiind obligat sa faca voiajul in sens invers, suferind astfel pedeapsa teribila a legii invariabile.

Pentru a conchide, am vrea sa aratam ca, urmind principiul corespondentei care contine adevarul: "ceea ce este sus, este si ceea ce este jos si ce este jos, este ca si ceea ce este sus", fiecare dintre cele sapte principii hermetice este plina de actiune asupra diverselor planuri fizice, mentale, spirituale. Principiul substantei mentale natural ca se aplica tuturor planurilor, caci toate sint continute in Spiritul Tot-ului.

....(lipsa 2 pagini).......................................

Toate particulele materiei sint dotate cu miscari circulatorii, de la corpusculi la stele, sori si multe dintre ele se invirtesc in jurul axei lor. Sorii se misca si in jurul punctelor centrale mai mari. Acestea la rindul lor se misca in jurul a puncte mai mari inca si astfel in continuare la infinit. Moleculele din care sint compuse unele elemente ale materiei sint intr-o stare constanta de vibratie si de miscare, unele in jurul altora si unele contra altora. Moleculele sint compuse din atomi, care la fel se gasesc intr-o stare constanta de vibratie si de miscare. Atomii sint compusi din corpusculi citeodata numiti electroni, ioni (protoni, neutroni etc).

....(lipsa 2 pagini).......................................

In acest moment incep a se manifesta radiatiile particulare recunoscute sub numele de "raze X", cind constitutia fizica a obiectului incepe a se modifica. Electricitatea si magnetismul se manifesta cind este atinsa amplitudinea necesara de vibratie.

Cind obiectul capata un anumit grad de vibratii, moleculele sale se dezagrega, se descompun in propriile sale elemente originare si in proprii sai atomi. Atomii fiind supusi principiului vibratiei, se separa atunci si elibereaza nenumarate corpuscule din care ei erau compusi. In final, insasi corpusculii dispar si se poate spune atunci ca obiectul este format din substanta eterata. Stiinta nu indrazneste sa impinga ipoteza mai departe, insa hermetistii invata ca, daca repeziciunea vibratiilor este inca marita, obiectul va atinge grade diferite ale manifestarii, apoi el va manifesta diferite stadii mentale; in urma el va urma drumul sau catre spirit, pina ce el ar termina prin a se integra in Tot-ul care este Spiritul absolut. Insa obiectul atunci va inceta de a mai fi un obiect de mult timp inainte de a atinge stadiul substantei eterate. Totusi ipoteza este corecta in sensul ca ea arata care va fi efectul obtinut daca s-ar mari constant coeficientul si modul de vibratie.

Legat de ipoteza pe care noi tocmai am enuntat-o trebuie sa ne amintim aceasta: in momentul cind obiectul emite vibratii luminoase, calorice etc, el nu-i descompus in acele forme de energie care sint plasate mult mai sus pe scara; el pur si simplu a atins un grad de vibratie astfel ca aceste forme de energie sint eliberate intr-un fel de influenta a moleculelor, a atomilor sau a corpusculilor care dupa caz ar cauta sa-i retina. Aceasta forma de energie, desi infinit superioara pe scara materiei, este retinuta si inclusa in combinatii materiale si ea ia forme materiale. Aceasta este adevarat pentru tot felul de creatii, ***forta creatoare se inchide totdeauna in aceea ce ea a creat***.

Invatamintele hermetice merg mai departe decit acelea ale stiintei moderne. Ele afirma ca toate manifestarile gindirii, emotiei, ratiunii, vointei, dorintei sau oricarei stari sau conditii mentale sint intovarasite de vibratii, din care o parte sint exteriorizate in afara si tind sa influenteze prin inductie spiritul altor indivizi. Acesta este principiul care produce fenomenul de telepatie, de influente mentale si a altor forme de actiuni si de putere ale unui spirit asupra altui spirit, pe care marele public incepe sa-l cunoasca perfect din cauza raspindirii cunostintelor oculte, care face in epoca noastra diferite scoli si diferiti maestri.

Orice gindire, orice emotie si orice stare mentala are procentul corespunzator si gradul sau de vibratie. Gratie unui efect de vointa a individului, sau a mai multor indivizi, aceste stari mentale pot fi reproduse, la fel cum este posibil a se reproduce un sunet muzical facind sa vibreze un instrument muzical intr-o anumita maniera, la fel cum se poate reproduce o culoare facind sa vibreze obiectul de indata. Prin cunoasterea principiului vibratiei la fenomenele mentale, isi poate polariza spiritul sau fiecare, putind sa-l faca sa aiba gradul de vibratie dorit. Se obtine astfel un control perfect al starilor sale mentale, a caracterului sau etc.

Prin acelasi procedeu se poate influenta spiritul altora si a se produce in ei pe plan mental ceea ce stiinta produce pe plan fizic, adica vibratii de vointa. Natural ca aceasta putere nu se poate cistiga decit prin instructiuni, exercitii si o practica corespunzatoare a stiintei transmutatiei mentale, care este o ramura a artei hermetice. Elevul sa reflecteze la ceea ce am spus si el va vedea ca principiul vibratiei exista la toate minunatele fenomene produse de maestri si de adepti, care sint capabili in aparenta sa inlature legile naturii, insa care in realitate nu fac decit sa utilizeze o lege, pentru a se apara contra alteia, un principiu pentru a desfiinta efectul altora si care obtin rezultate uimitoare, schimbind vibratiile obiectului material si a formelor de energie, savirsind astfel ceea ce se cheama in mod curent MINUNI.

Acestea sint asa cum a zis cu dreptate unul dintre vechii scriitori hermetisti: "acela care intelege principiul vibratiei a apucat sceptrul puterii".

CAPITOLUL X

POLARITATEA

"*Totul este dublu, orice lucru poseda doi poli, totul are doua extreme: asemanator si neasemanator au aceeasi semnificatie; polii opusi au o natura identica, insa grade diferite; extremele se atrag; toate adevarurile nu sint decit semiadevaruri; toate paradoxurile pot fi conciliate.*" **Kybalion**

Al patrulea mare principiu hermetic, principiul polaritatii, implica acest adevar ca toate lucrurile care se manifesta au doua laturi, doua aspecte, doi poli, doua extreme cu un numar considerabil de grade care le separa. Vechile paradoxuri, care au uimit intotdeauna spiritul oamenilor, se explica daca se intelege bine acest principiu. Omul a avut totdeauna cunostinta de ceva apropiindu-se de acest principiu si el s-a fortat sa-l exprime prin dictoane, maxime, aforisme, ca urmatoarele:

"Tot-ul este si in acelasi timp nu este; toate adevarurile nu sint decit semiadevaruri; orice adevar este pe jumatate fals; sint doua laturi ale oricarui lucru; orice medalie are reversul sau."

Invatamintele hermetice afirma ca diferenta care exista intre doua lucruri care par diametral opuse, nu-i decit o diferenta de grad. Ele invata ca doua extreme se pot concilia, ca teza si antiteza sint identice in natura insa diferite ca grad si ca reconcilierea universala a polilor opusi poate sa se efectueze gratie principiului polaritatii.

Maestrii apreciaza ca exemple ale maifestarii acestui principiu pot sa rezulte dintr-un examen al naturii reale a oricarui lucru. Ei incep prin a arata ca spiritul si materia nu sint decit doi poli ai aceluiasi lucru si ca planurile intermediare nu sint decit grade de vibratii. Ei arata ca Tot-ul si Unele (unii) sint singurul si acelasi lucru si ca exista numai o simpla diferenta in gradarea manifestarii mentale. Astfel Legea si Legile sint cei doi poli opusi ai unui acelasi lucru. Tot asa este principiul si principiile, spiritul infinit si spiritele finite. Apoi trecind pe plan fizic ei demonstreaza principiul si probeaza apoi ca frigul si caldura sint de natura identica, singura diferenta fiind o diferenta de grade. Termometrul arata grade diferite de temperatura, polul inferior numindu-se frig si acela superior cald. Intre cei doi poli sint numeroase grade de cald si de frig; veti putea sa le dati unul sau celalalt nume fara sa va departati de adevar. Intre doua grade cel superior este totdeauna mai cald decit inferiorul care este totdeauna mai frig. Nu este o demarcatie absoluta, nu-i decit o diferenta de grade. Nu-i un loc pe termometru unde caldura se sfirseste si unde incepe frigul. Nu-s decit vibratii superioare si inferioare. Termenii "inalt" si "jos" pe care noi sintem obligati sa-i intrebuintam nu sint decit polii aceluiasi lucru; cuvintele sint relative.

Tot asa este si cu Est si Vest. Faceti inconjurul lumii in directia Est si veti atinge un punct care este Vest in raport cu punctul dv.de plecare. Mergeti in directia Nord si va sosi un moment cind veti merge in directia Sud si viceversa. Lumina si intunericul sint doi poli ai unuia si aceluiasi lucru intre care sint numeroase grade. Tot asa pe scara muzicala pornind de la Do, daca veti urma gama veti obtine un alt Do si asa mai departe; diferenta

intre Do si celalalt Do este mereu aceeasi si comporta constant acelasi numar de grade. La fel este si scara culorilor. Vibratii superioare si inferioare constituie singura diferenta intre ultraviolet si infrarosu. Cuvintele lung si scurt sint relative. La fel pentru linistit si zgomotos, usor si greu, ascutit si moale, toate urmeaza aceeasi lege. Pozitiv si negativ sint doi poli ai unuia si aceluiasi lucru separati de nenumarate grade.

Bun si prost si bine si rau dupa termenii intrebuintati nu sint absolute. Noi numim o extremitate a scarii bun si cealalta prost sau bine si rau dupa termenii intrebuintati. Un lucru este mai putin bun insa mai bun decit acela care ii este lui imediat inferior si asa mai departe, *mai mult* sau *mai putin* care sint reglati de pozitia de pe scara.

Absolut tot asa este si pe planul mental. Dragostea si ura sint in general considerate ca sentimente dinainte opuse, diferite, in intregime neconciliabile. Insa daca aplicam principiul polaritatii ne dam seama ca dragostea absoluta sau o ura absoluta nu exista; aceste doua sentimente nu sint net separate de o linie de demarcatie. Ele nu sint decit cuvinte aplicate la doi poli ai aceluiasi lucru. Daca vom incepe la un punct oarecare al scarii si o vom urca, vom gasi mai multa dragoste sau mai multa ura sau mai putina dragoste. Aceasta este adevarat, oricare ar fi punctul de unde pornim. Sint grade de dragoste si de ura si soseste momentul unde una sau alta sint asa de slabe, incit este greu sa le distingi.

Curajul si frica urmeaza aceeasi regula. Peste tot sint doua extreme. Unde veti gasi un lucru veti gasi si contrariul sau; acesta-i opusul sau. Acesta e faptul care permite hermetistilor sa transmute o stare mentala in alta, gratie polarizarii. Lucrurile care apartin la clase diferite nu pot fi schimbate unele in altele, insa acelea de aceeasi clasa pot fi, adica polaritatea lor poate fi modificata. Astfel, dragostea nu devine niciodata est sau vest, nici rosu sau violet, insa ea se poate transforma si se transforma adesea in ura. La fel ura in dragoste gratie unei schimbari a polaritatii. Curajul se poate transforma in frica si viceversa. Lucrurile grele se pot face usoare. Lucrurile moi pot fi facute ascutite si asa mai departe, transmutatia se indeplineste constant intre lucruri de aceeasi clasa insa posedind grade diferite.

Luati cazul unui om temator. Ridicind vibratiile sale mentale pe scara teama-curaj, el poate dobindi un grad superior de curaj si intrepriditate. La fel individul moale, inert, greoi, se poate schimba intr-un om activ, energic, polarizindu-se dupa calitatea dorita.

Elevul care este atit de familiar cu diferitele procedee pe care numeroase scoli ale stiintei mentale le intrebuinteaza pentru a modifica starile mentale ale acelora care urmeaza invataturile lor, poate foarte bine sa nu inteleaga perfect principiul tuturor acestor schimbari. Insa cind s-a inteles bine principiul polaritatii, caci este evident ca schimbarile mentale sint ocazionate de o schimbare de polaritate, printr-o simpla alunecare pe aceeasi scara este mult mai usor sa sesizezi problema in intregime. Schimbarea nu este o transmutatie a unui lucru in alt lucru cu totul diferit, ci nu-i decit o modificare de grad in acelasi lucru, ceea ce este o diferenta foarte importanta. Starile mentale apartin la nenumarate clase si fiecare dintre acestea poseda polii sai opusi intre care o transmutatie este posibila. Elevul va recunoaste usor ca in starile mentale, tot asa ca si in fenomenele

planului fizic, se pot clasa cei doi poli, pozitiv si negativ. Se va remarca la fel ca si aceia care nu sint familiarizati cu principiul vibratiei isi dau seama ca polul pozitiv apare de un grad superior celui negativ si ca il domina. Natura tinde sa acorde o activitate dominanta polului pozitiv. Mai mult, schimbarea polilor starilor mentale ale unui individ prin arta polarizarii, fenomen de influenta mentala in numeroasele sale faze, ne arata ca principiul poate si se extinde in maniera de a cuprinde fenomenul de influenta a unui spirit asupra altui spirit, fenomene de care s-a vorbit atit de mult si asupra carora s-a scris atit.

Cind noi vom intelege bine ca inductia mentala este posibila, adica ca starile mentale pot proveni din alte stari mentale prin inductie, ne este posibil sa vedem cum un anumit procent de vibratie, polarizarea unei anumite stari mentale poate fi comunicata altui individ si cum polaritatea in aceasta clasa a starilor mentale poate fi schimbata. Gratie aplicarii acestui principiu se pot obtine minunatele rezultate ale tratamentelor mentale. Astfel sa presupunem ca o persoana ar fi trista, melancolica, tematoare. Un medic de spirit care este capabil, cu ajutorul unei vointe bine antrenate sa dea spiritului sau vibratiile pe care el le voieste si, ca urmare, sa obtina polarizarea voita pentru sine, produce prin inductie o stare mentala asemanatoare la un alt individ; rezulta ca vibratiile se maresc ca intensitate si rapiditate si ca individul se polarizeaza catre extremitatea pozitiva a scarii in loc de cea negativa. Teama sa si toate celelalte emotii negative se transforma in curaj si in alte stari mentale pozitive. Un studiu putin aprofundat va arata ca aceste schimbari mentale se fac aproape toate gratie polarizarii, schimbarea fiind numai de grad si nu de clasa.

Cunoasterea existentei acestui mare principiu hermetic va permite studentului sa inteleaga mai bine propriile sale stari mentale si acelea ale altora. El va vedea ca acestea sint toate probleme de grade si ca urmare el va deveni capabil sa ridice sau sa coboare vibratiile sale dupa vointa, sa modifice polaritatea sa si astfel sa fie stapinul starilor sale mentale in loc de a fi servitorul si sclavul lor. Prin aceasta cunoastere el va fi capabil sa ajute inteligent pe semenii sai si sa schimbe polaritatea lor prin intrebuintare de metode potrivite. Noi sfatuim pe toti elevii sa se familiarizeze bine cu acest principiu al polaritatii si intelegerea corecta va urma, aruncind o lumina asupra multor subiecte obscure.

CAPITOLUL XI

RITMUL

"*Totul se scurge inauntru sau in afara. Orice lucru are durata sa. Totul evolueaza apoi degenereaza. Balansul pendulei se manifesta in tot; masura oscilatiei sale la dreapta este asemanatoare masurii oscilatiei sale la stinga. Ritmul este constant.*" **Kybalion**

Al cincilea mare principiu, principiul ritmului, implica adevarul ca in tot se manifesta o miscare masurata, o miscare de plecare si venire, un flux si un reflux; un dans inainte si inapoi, o miscare asemanatoare cu a unei pendule, un fenomen comparabil cu acela al mareei intre cei doi poli care exista in planurile fizic, mental si spiritual. Principiul

ritmului se leaga strins de principiul polaritatii pe care l-am descris. Ritmul se manifesta intre cei doi poli a caror existenta ne-a aratat-o principiul polaritatii. Nu se poate spune insa ca pendula ritmului oscileaza pina la extremitatea polilor; aceasta se intimpla foarte rar. De fapt este dificil in majoritatea cazurilor sa se stabileasca locul polilor extremi, insa oscilatia se face totdeauna catre un pol mai intii si in urma catre celalalt. Este totdeauna o actiune si o reactiune, o ridicare si o coborire in toate fenomenele universului. Acest principiu se manifesta pretutindeni in sori, lumi, oameni, animale, plante, minerale, forte, energie, suflet, materie si chiar in spirit. El se manifesta in crearea si in distrugerea lumilor, in ridicarea si caderea natiunilor, in istoria vietii tuturor lucrurilor si in sfirsit in starile mentale ale omului.

Sa incepem prin manifestarile Spiritului Tot-ului; se va nota ca este totdeauna Efuzie (varsare, dezvoltare) si Infuzie (patrundere), Aspiratia si Inspiratia lui Brahma, cum spun brahmanii. Universurile sint create; odata atins punctul lor extrem inferior de materialitate, ele incep oscilatia lor catre inaltime. Sorii sint formati, apoi ating maximum de putere, apoi procesul de regresiune incepe si la capatul multor mii de secole ei devin mase inerte de materie, asteptind o noua impulsie care repune in activitate energia lor interioara si care va fi inceputul unui nou ciclu de viata solara. Astfel este pentru toate lumile; ele s-au nascut, au trait si au murit. Cind ele reinvie, nu fac decit sa se renasca. La fel si cu toate lucrurile care au o forma oarecare; ele oscileaza de la actiune la reactiune, de la nastere la moarte, de la activitate la inactivitate, apoi ele reincep ciclul. La fel si cu toate formele de viata; ele se nasc, se maresc si mor, apoi renasc. La fel este in marile miscari ale filozofilor, credintelor, obiceiurilor, guvernamintelor, natiunilor; nastere, crestere, maturitate, decadenta, moarte apoi renastere. Oscilatia pendulului este mereu evidenta. Noaptea succede zilei si ziua urmeaza noptii. Pendula oscileaza de la vara la iarna, apoi de la iarna la vara. Corpusculii, atomii, moleculele si masele de materie, oricare ar fi ele, oscileaza in cercul naturii lor. Un repaos absolut nu exista, dar nici oprire completa a intregii miscari. Asadar toate miscarile sint supuse ritmului. Principiul este de o aplicare universala. El se poate adopta la orice problema, la orice fenomen, el facind parte din nenumaratele planuri de viata. El poate sa se aplice la orice faza a activitatii umane. Oscilatia ritmica se face totdeauna de la un pol la altul. Pendula universala este mereu in miscare. Mareea vietii urca si coboara conform legii. Stiinta moderna intelege bine principiul ritmului aplicat la lucrurile materiale, ea il considera ca o lege universala. Insa hermetistii il intind si mai departe; ei stiu ca manifestarile sale si inriurirea sa exercita o actiune asupra activitatii mentale a omului; ei stiu ca trebuie sa se tina seama de el in succesiunea tulburatoare a starilor spiritului, sentimentelor si a altor schimbari curioase si surprinzatoare pe care noi le remarcam in noi insine. Insa hermetistii, studiind efectele acestui principiu, au invatat in acelasi timp maniera de a evita prin transmutatie unele activitati (efecte, influente) ale sale. Maestrii au descoperit de mai mult timp ca, daca principiul ritmului era invariabil si perpetuu, evident in fenomenele mentale, el avea totusi doua planuri de manifestare in ceea ce priveste fenomenele. Ei au descoperit ca erau doua planuri generale de Constienta, planul inferior si planul superior; intelegerea acestui fapt le-a permis sa atinga planul superior si sa scape astfel oscilatiei pendulului ritmului care se manifesta pe planul inferior. In alti termeni, oscilatia pendulului se producea pe planul inconstient si planul constientului nu era afectat. Ei numeau aceasta lege, legea neutralizarii. Ea consta in ridicarea eului deasupra vibratiilor planului

inconstient al activitatii mentale in scopul ca bataia negativa a pendulului sa nu se manifeste constient si planul constient sa nu fie afectat. A se ridica deasupra unui lucru sau a lasa sa treaca prin fata ta este aceeasi treaba.

Maestrul hermetist sau elevul avansat se polarizeaza ei insisi la polul dorit si ca si cind ar refuza sa participe la oscilatia de retur, sau daca doriti, ca si cind ei ar nega influenta acesteia asupra lor. Ei se mentin ferm in pozitia polarizata si obliga pendulul mental sa execute oscilatia de retur in planul inconstient. Toti indivizii care au atins un anumit grad de stapinire personala, lucreaza mai mult sau mai putin inconstient si nelasindu-se afectati de starile lor mentale negative si ale spiritelor lor, ei aplica legea neutralizarii. Totusi maestrul profita de aceasta lege intr-un grad mult mai ridicat; prin intrebuintarea vointei sale el atinge o fermitate mentala aproape de necrezut de catre aceia care se lasa balansati, trasi inainte, apoi indarat de pendula mentala a sentimentelor.

Importanta a ceea ce am spus va fi apreciata de oricare persoana ginditoare care intelege ceea ce sint starile de spirit, sentimentele si emotiile marii majoritati a oamenilor care ne inconjoara si vad cit de putin sint stapini pe ei insisi.

Daca stati si veti binevoi sa reflectati o clipa, veti intelege pina la care punct aceste oscilatii ritmice v-au influentat in timpul vietii voastre, cum orice perioada de entuziasm a fost urmata de un sentiment opus, de o stare de depresiune, de egale momente de teama. Asa a fost mereu la marea majoritate a indivizilor; ei s-au lasat in mod constant covirsiti de inaltul si josul sentimentelor lor, insa ei nu au banuit niciodata cauza, sau ratiunea acestui fenomen mental. Acela care va intelege perfect aplicatiile acestui principiu va fi cistigat cheia stapinirii acestor oscilatii ritmice ale sentimentelor; aceasta ii va permite sa se cunoasca mai bine si va inlatura ca sa fie tirit de aceste fluxuri si refluxuri succesive. Vointa este superioara manifestarii constiente a acestui principiu, desi principiul insusi ar fi indestructibil. Noi putem evada de sub influenta efectelor sale rele. Principiul nu-si exercita mai putin actiunea sa. Pendulul nu inceteaza nici o clipa oscilatia, noi putem numai sa evitam a fi luati de el. Exista si alte detalii asupra manierei de a opera a principiului ritmului de care noi dorim sa vorbim in acest loc. Se amesteca in operatiunile sale o lege care este cunoscuta sub numele de legea compensatiei. Unul dintre sensurile numeroase ale cuvintului "a compensa" este "a contrabalansa", care este sensul in care hermetistii il utilizeaza. Chiar la aceasta lege face aluzie Kybalion, cind spune: maniera oscilatiei la dreapta este asemanatoare masurii oscilatiei la stinga si ritmul este constant. Legea compensatiei nu explica ca oscilatia intr-o directie determina oscilatia intr-o directie opusa sau catre polul opus; una balanseaza sau contrabalanseaza pe cealalta. Noi vedem numeroase exemple ale acestei legi pe plan fizic. Pendulul orologiului parcurge o anumita distanta la dreapta, apoi el parcurge o egala distanta la stinga, anotimpurile se contrabalanseaza unul pe celalalt in acelasi mod. Mareele urmeaza aceeasi lege. Este chiar aceeasi lege care se manifesta in toate fenomenele ritmului. Daca pendulul nu are decit o slaba oscilatie intr-o directie, el nu va avea decit o oscilatie similara in cealalta directie. Din contra, o lunga oscilatie intr-o parte va determina tot o lunga oscilatie in cealalta parte. Un obiect proiectat la o anumita inaltime are o distanta egala de parcurs la intoarcerea sa. Forta cu care un proiectil este trimis la o inaltime de un km este reprodusa

exact cind acesta recade pe pamint. Aceasta lege este constanta pe plan fizic, cum va veti da seama daca va veti referi la autorii cei mai competenti.

Insa hermetistii merg mult mai departe. Ei invata ca orice stare mentala umana este egal supusa acestei legi. Omul care petrece profund, este supus sa sufere profund. La fel acela care nu resimte decit o usoara pedeapsa este incapabil sa perceapa o mare fericire. Porcul sufera putin mental, insa el nu are decit tot putina multumire mentala, astfel el este compensat. Pe de alta parte sint animale care sint profund fericite, insa al caror organism si temperament nervos ocazioneaza mari suferinte. Tot astfel este si in ceea ce priveste omul. Exista temperamente care nu resimt decit foarte slabe grade de placere, insa in acelasi timp slabe trepte ale suferintei. Altii din contra. Regula este ca in fiecare individ capacitatile pentru placere si suferinta sint balansate. Legea compensatiei lucreaza din plin aici.

Hermetistii merg inca mai mult cu gindirea. Ei spun ca orice individ inainte de a fi capabil sa simta un grad oarecare de placere trebuie sa fi oscilat de o cantitate proportionala catre polul opus al acestui sentiment. Ei afirma ca negativul precede pozitivul in aceasta materie, adica: daca un individ incearca un anumit grad de placere, nu-i deloc obligat sa-l ramburseze cu un grad corespunzator de suferinta, din contra, urmind legea compensatiei placerea este oscilatia ritmica succedind unei suferinte suportata fie in viata actuala, fie intr-o alta reincarnare anterioara. Aceasta arunca o noua lumina asupra problemei suferintei. Hermetistii considera ca vietile succesive alcatuiesc un lant neintrerupt si ca viata actuala a unui individ nu-i decit o veriga, astfel ca oscilatia ritmica este cuprinsa. Ea nu ar avea nici o semnificatie daca adevarul asupra reincarnarii nu ar fi admis. Hermetistii afirma ca maestrul sau elevul avansat este capabil intr-o masura considerabila sa evite oscilatia catre suferinta, gratie procedeului neutralizarii de care am amintit. Ridicindu-ne pe planul superior al eului, multe lucruri care ajung la acei ce locuiesc in planul inferior pot fi evitate. Legea compensatiei joaca un rol important in viata barbatilor si a femeilor. Se va observa ca un individ plateste in general tot ceea ce el poseda sau tot ceea ce el dobindeste. Daca poseda un lucru, ii lipseste altul, balanta este in echilibru. Nimeni nu poate in acelasi timp sa-si pastreze argintul si sa aiba bucata sa de friptura. Oricine are partea sa buna sau latura sa rea. Lucrurile pe care un individ le dobindeste sint intotdeauna platite de lucrurile pe care el le pierde. Bogatul poseda multe lucruri care lipsesc saracului, insa saracul poseda adesea lucruri pe care bogatul nu le poate avea. Milionarul poate avea o slabiciune pentru ospaturi si averea necesara pentru a-si plati lucrul acesta, insa poate sa-i lipseasca pofta de mincare pentru a le gusta cu placere. El poate rivni pofta de mincare si buna digestie a lucratorului care nu are averea si nici gusturile milionarului, dar care este mai fericit cu hrana sa simpla decit celalalt. Asa e si in viata. Legea compensatiei este mereu in actiune cautind sa balanseze si sa contrabalanseze, atingind mereu scopul sau, chiar daca mai multe vieti sint necesare pentru pendulul ritmului sa-si execute oscilatia sa de retur.

CAPITOLUL XII

CAUZALITATEA

"*Orice cauza are efectul sau; orice efect isi are cauza sa. Totul se intimpla conform legii. Norocul nu-i decit un nume dat unei legi necunoscute. Sint numeroase planuri ale cauzalitatii, insa nimic nu-i scapa legii.*" **Kybalion**

Al saselea mare principiu hermetic, principiul cauzei si efectului, implica adevarul ca legea guverneaza intreg universul, ca nimic nu se intimpla la intimplare si ca hazardul nu-i decit un cuvint pentru a arata o cauza existenta dar necunoscuta si neinteleasa si ca orice fenomen este continuu, fara nici o exceptie. Principiul cauzei si efectului se regaseste sub nu importa care gindire stiintifica veche si moderna. El a fost formulat de profesorii hermetisti inca din primele timpuri. Daca au fost discutii numeroase si variate intre diferitele scoli ale gindirii, ele au avut intotdeauna ca subiect principal detaliile asezarii principiului si inca cel mai des au fost discutii numai de cuvinte. Principiul subdiacent al cauzei si al efectului a fost considerat ca exact de toti ginditorii demni de acest nume. A gindi altfel ar fi sa inlaturi fenomenele universului de sub dominatia legii si a ordinii si a le exila sub controlul acelui lucru imaginar pe care oamenii il numesc hazard. Putina atentie va arata fiecaruia ca in realitate un pur hazard nu exista. Webster il defineste dupa cum urmeaza:

"Un agent presupus sau un mod de activitate altul decit forta, decit o lege sau decit un obiect; operatiunea sau activitatea unui astfel de agent; efectul sau presupus, un fapt, un caz fortuit, un accident etc."

Insa un pic de judecata va va arata ca nu poate exista un agent al hazardului in sensul ca ceva din afara legii, de ceva exterior cauzei si efectului. Cum ar putea exista un lucru, lucrind in universul fenomenal si independent de legile sale, lipsit de ordine si de continuitate? Un asemenea lucru ar fi independent in intregime de directia ordonata de univers si in consecinta acesta i-ar fi superior universului. Noi nu ne putem inchipui in lucru in afara Tot-ului care ar fi in afara legii si aceasta pur si simplu pentru ca Tot-ul este legea insasi. Nu exista in univers un loc unde ar putea sa stea un lucru exterior si independent de lege. Existenta sa ar face nereale toate legile naturale si ar cufunda universul intr-o ilegalitate si o dezordine haotica.

Un examen atent ne va arata ca ceea ce noi numim hazard, este un cuvint destinat sa exprime cauze obscure, cauze pe care noi nu le putem percepe, pe care noi nu le intelegem. Cuvintul hazard deriva dintr-un cuvint care inseamna "cazut"; ideea caderii zarului si multe alte fapte asemanatoare de atribuit unor oarecare cauze. Acesta-i sensul in care este inteles in general cuvintul, insa cind se studiaza amanuntit problema, se vede ca in caderea zarului nu-i nici un hazard. De cite ori cade un zar si aduce un anumit numar, el asculta de o lege atit de infailibila ca si aceea care guverneaza revolutia planetelor in jurul soarelui. Indaratul caderii zarului exista cauze, un intreg ansamblu de cauze care se intind mult mai departe decit ar putea sa urmareasca mintea noastra. Pozitia zarului in cornet, cantitatea de energie musculara cheltuita pentru a-l rasturna, natura

mesei etc, etc sint toate cauze al caror efect se poate constata. Insa indaratul acestor cauze vizibile exista lanturi de cauze invizibile si fiecare exercita o influenta asupra numarului pe care il va aduce zarul in caderea sa. Daca un zar este aruncat in continuare de un mare numar de ori se va observa ca numerele aduse vor fi aproape egale, adica un numar egal de 1, 2, 3 etc.

Aruncati in aer o piesa de 2 bani si poate iesi fie cap, fie pajura. Reincepeti aceeasi operatiune de un numar suficient de ori si va veti da seama ca a cazut un numar egal de pajure sau cap. Astfel opereaza legea mediei. Simplul bobirnac destinat sa lanseze piesa de 2 bani in aer cade sub puterea legii cauzei si a efectului. Daca am fi capabili sa patrundem cauzele invizibile, vom vedea ca ar fi material imposibil ca zarul sa cada intr-o maniera diferita de aceea in care a mai cazut, natural, imprejurarile si momentul fiind aceleasi. Fiind date aceleasi cauze, aceleasi rezultate vor trebui sa urmeze in mod necesar. Orice eveniment isi are cauza sa. Nimic nu se intimpla fara cauza sau mai bine fara o succesiune de cauze.

S-a nascut o oarecare confuzie in spiritul persoanelor care au studiat acest principiu pentru ca ele erau neputincioase sa explice cum un lucru putea fi cauza altuia, adica ar putea fi creatorul altui lucru. In realitate niciodata un lucru nu are sa cauzeze sau sa creeze alt lucru. Cauza si efectul intereseaza simplu evenimentele. Un eveniment este ceea ce survine, ce se intimpla, ceea ce se produce ca rezultat sau ca o consecinta a unui oarecare eveniment precedent.

Un eveniment creaza din el alt eveniment. El constituie o veriga din marele lant al evenimentelor ordonate, iesite din energia creatoare a Tot-ului. Este o continuitate intre toate evenimentele precedente, urmatoare si subsecvente (ulterioare). Exista totdeauna un raport intre orice eveniment care s-a produs de citeva clipe si un eveniment care il urmeaza. O piatra se dezlipeste de pe virful unui munte si vine sa strabata acoperisul unei cabane situata jos in vale. La prima vedere sintem tentati sa consideram aceasta ca un efect al hazardului, insa cind vom examina mai atent cazul, ne vom da seama ca este o mare suita de cauze in spatele acestui eveniment. Mai intii a fost ploaia care a inmuiat terenul ce suporta acea piatra si care a permis acesteia sa cada. Dupa ploaie este o influenta a soarelui, alte ploi etc care au descompus treptat roca si au separat din ea aceasta bucata de piatra. In urma inca sint cauze care au condus la formarea muntelui, ridicarea din pamint datorita convulsiunilor naturii si astfel in continuare la infinit. Astfel am putea cauta cauzele ce au produs ploaia, am putea studia cauzele existentei acoperisului micii cabane. Intr-un cuvint vom sfirsi prin a fi amestecati intr-un valmasag de cauze si de efecte din care ne vom intreba cum vom iesi. La fel ca un om care are doi parinti, patru bunici, opt strabunici si asa in continuare pina la calculul a patruzeci de generatii. Ajungem astfel pina la mai multe milioane. Tot asa numarul cauzelor ce se gasesc la spatele unui eveniment sau a unui fenomen neinsemnat. Ceea ce tocmai am spus arata bine relatia si asociatia lucrurilor si acest fapt mai profund "ca nu-s lucruri nici mici, nici mari in Spiritul care a creat Tot-ul".

Opriti-va si ginditi o clipa, daca un anumit barbat nu ar fi intilnit o anumita femeie in perioada obscura a virstei de piatra, voi, care cititi aceste rinduri, nu ati fi aici in acest

moment. Actul de a scrie din partea noastra si actul de a citi din partea voastra vor influenta nu numai vietile respective ale fiecaruia dintre noi, dar vor putea avea o influenta directa sau indirecta asupra unui mare numar de indivizi traind actualmente sau care vor trai in viitor. Orice ginduri avem, orice act indeplinim are rezultate directe si indirecte ce au locul lor in marele lant al cauzelor si efectelor.

In aceasta lucrare, pentru diferite ratiuni nu e cazul sa vorbim mai mult de liberul arbitru sau de determinism. Intre aceste numeroase ratiuni, una dintre principalele este ca orice fata a controversei nu-i exacta in intregime. De fapt amindoua teoriile sint adevarate in parte daca le raportam la invatamintele hermetice. Principiul polaritatii arata ca amindoua nu-s decit semi-adevaruri, poli opusi ai adevarului. Doctrina invata ca un om poate fi totodata liber sau legat de o necesitate oarecare. Totul depinde de sensul cuvintelor si de inaltimea adevarului de unde este examinata problema.

"Cu cit Creatiunea este mai departe de centru, cu atit mai mult ea este determinata; mai mult ea se apropie de centru, mai mult ea este linga libertate."

Marea majoritate a oamenilor este mai mult sau mai putin sclava a ereditatii, a anturajului etc si nu poseda libertatea decit intr-o mica masura. Indivizii sint condusi de opinii, de obisnuinte si de gindurile lumii exterioare si tot asa de emotiile lor, de sentimentele lor si de starile lor de spirit. Ei nu manifesta nimic care ar fi demn de numele de maiestrie. Ei de altfel resping cu indignare aceasta afirmatie zicind: "sigur, eu sint liber sa lucrez si sa fac cum imi place. Eu fac totdeauna ce vreau." Insa ei uita sa explice de unde rasare "cum imi place" al lor si "ceea ce vreau" al lor. Ce este aceea ce ii face sa prefere un lucru altuia? Ce este aceea care ii determina sa voiasca aceasta si nu aceea? Nu-i oare un "pentru ca" la al lor "bun plac" si a lor "vointa"? Maestrul poate sa schimbe ale sale bune placuri si vointe in alte sentimente situate la extremitatea opusa a polului mental. El este capabil sa voiasca "a voi" in loc de "a voi", din cauza ca un sentiment oricare, o stare de spirit, o emotie sau o sugestie inconjuratoare trezeste in el dorinta sau o inclinare ca sa lucreze astfel.

Marea majoritate a oamenilor se lasa condusi ca o piatra care se rostogoleste pe munte, ascultind de anturajul lor, de influentele exterioare si de starile lor de spirit intime sau de dorintele lor intime, pentru a nu mai vorbi de dorintele si vointele indivizilor mai puternici decit ei, de ereditate, de sugestiile pe care ei le intilnesc la fiecare pas, ducindu-se fara cea mai mica rezistenta si fara cea mai mica opozitie a vointei. Miscati, plimbati ca pionii pe esichierul vietii, ei isi joaca rolul si sint pusi la o parte cind partida s-a sfirsit. Insa maestrii, cunoscind regulile jocului, se ridica deasupra planului vietii materiale si, punindu-se in contact cu puterile superioare ale naturii, ei domina propriile lor inclinatii, caracterul lor, inclinatiile lor si defectele, polaritatea lor asa de bine ca pe tot ce ii inconjoara; ei devin astfel jucatori in marea partida in loc de pioni. Ei sint cauze in loc de a fi efecte. Maestrii nu scapa cauzalitatii planurilor superioare, insa ei isi analizeaza, asimilind legile lor. Astfel ei domina circumstantele pe planurile inferioare. Ei formeaza o parte constienta a legii in loc de a fi instrumente inconstiente. In timp ce ei servesc pe planul superior, ei sint stapini pe plan material.

Fie ca e vorba de planuri superioare, fie ca e vorba de planuri inferioare, legea este in actiune constant. Hazardul nu exista. Zeita oarba este desfiintata de ratiune. Noi sintem capabili acum sa vedem cu ochi luminati de cunoastere ca totul este guvernat de legea universala, ca nemasurata cantitate de legi nu-i decit o manifestare a singurei mari legi, a legii care este Tot-ul. Este un adevar ca nici o vrabie nu exista necunoscuta de spiritul Tot-ului, chiar si perii care se gasesc pe capul nostru sint exact socotiti, asa cum spun Scripturile. Nimic nu exista in afara legii, nimic nu se intimpla in opozitie cu ea. Mai ales nu comiteti greseala sa banuiti ca omul nu-i decit un automat orb. Departe de aceasta, invataturile hermetice ne spun ca omul poate sa se serveasca de lege pentru a stapini legile si ca vointa superioara invinge intotdeauna vointa inferioara pina in momentul cind el atinge starea prin care ea cauta refugiu in legea insasi si prin care ea obliga legile, fenomenele sa asculte. Sesizati bine semnificatia intima a acestora?

CAPITOLUL XIII

GENUL

"*Este un gen in toate lucrurile. Totul are principiile sale. Masculin si feminin, genul se manifesta in toate planurile.*" **Kybalion**

Al saptelea mare principiu hermetic, principiul genului, implica adevarul ca genul se manifesta in orice lucru, ca principiile masculin si feminin sint intotdeauna prezente si active in toate fazele unui fenomen, pe oricare plan de viata. In acest loc credem folositor a va atrage atentia asupra faptului ca genul, in sensul sau hermetic si sexul, in sensul obisnuit al cuvintului, nu sint deloc acelasi lucru.

Cuvintul "gen" deriva dintr-o radacina latina insemnind "zamislire, procreere, a face sa se nasca, a crea, a produce". Un moment de atentie va va arata ca acest cuvint are o semnificatie mai larga si mai generala decit cuvintul "sex", ultimul raportindu-se la deosebirile fizice existind intre lucrurile vii (masculin si feminin), masculi si femele. Sexul este o simpla manifestare a genului pe un anumit plan al Marelui Plan Fizic, planul vietii organice.

Noi am voi sa retineti aceasta diferenta in spiritul vostru, caci unii scriitori care au dobindit numai o cunoastere superficiala a filozofiei hermetice au cautat sa identifice acest al saptelea principiu hermetic cu teoriile si invataturile straine, fanteziste si adesea blamatorii in privinta sexului. Scopul genului este numai de a crea, de a produce, de a zamisli viata etc si manifestarile sale sint vizibile asupra oricarui plan de viata fenomenala.

Sint oarecare greutati ca sa se produca probe stiintifice in legatura cu acest subiect, pentru ca stiinta nu a recunoscut inca acest principiu ca avind o aplicare universala, totusi unele probe provin din izvoare stiintifice. Mai intii, noi gasim o manifestare foarte sigura a principiului genului intre corpusculi, ioni si electroni, care constituie baza materiei asa

cum o recunoaste stiinta si care, combinindu-se intr-o anumita maniera dau nastere atomului, care insa mult timp era considerat ca unul si indivizibil. Ultimul cuvint al stiintei este ca atomul este compus dintr-o multime de corpusculi, electroni, ioni, invirtindu-se unii imprejurul altora si prevazuti de vibratii de cea mai inalta intensitate. Stiinta adauga chiar cum ca formarea atomului este datorata in fapt gruparii corpusculilor negativi in jurul corpusculilor pozitivi. Corpusculii pozitivi par deci sa existe si sa exercite o anumita influenta asupra corpusculilor negativi, obligindu-i sa execute anumite combinatii si sa creeze, sa zamisleasca un atom.

Aceasta este asemenea cu invataturile hermetice cele mai vechi, care au identificat intotdeauna principiul masculin al genului ca polul electric pozitiv si principiul feminin ca polul negativ.

Si acum ceva despre aceasta: spiritul lumii si-a format o impresie eronata despre polul negativ al materiei electrizate sau magnetizate. Cuvintele pozitiv si negativ sint aplicate de stiinta la aceste fenomene intr-o maniera cu totul falsa. Cuvintul pozitiv inseamna ceva real si puternic, spre deosebire de slabiciunea sau irealitatea negativului. Nimic nu e mai departat de realitate decit in ceea ce priveste fenomenele electrice. Ceea ce se numeste polul negativ al zilei este in realitate polul in care si prin care se manifesta generarea si producerea de noi forme de energie. Autorii stiintifici mai competenti se servesc acum de cuvintul catod in loc de pol negativ. Acest cuvint vine din greceste si inseamna: coborire, cale de generare etc.

Din catod ies multimea de electroni si corpusculi; de la acelasi pol izvorasc aceleraze catodice minunate care au revolutionat conceptiile stiintifice in ultimii zece ani. Catodul este mama tuturor fenomenelor, care a facut nefolositoare vechile carti de fizica, obligind la inlaturarea numeroaselor teorii acceptate de mult timp in domeniul speculatiei stiintifice. Catodul sau polul negativ este principiul mama al fenomenelor electrice si al formelor de materie celor mai delicate cunoscute de stiinta pina azi.

Vedeti deci ca noi avem dreptate cind refuzam sa folosim cuvintul negativ pentru subiectul care ne preocupa si sa insistam ca sa se inlocuiasca vechea expresie prin cuvintul feminin. Faptele pe care le vedem in fiecare zi ne conduc la aceasta concluzie fara a fi nevoie sa ne referim la doctrina hermetica. Deci noi ne vom servi de cuvintul feminin in loc de negativ cind vorbim de aceasta activitate.

Ultimele invataturi stiintifice afirma ca corpusculii sau electronii creatori sint feminini. Stiinta spune ca ei sint compusi cu electricitate negativa, dar noi spunem ca ei sint compusi de energie feminina. Un corpuscul feminin se detaseaza sau mai exact paraseste un corpuscul masculin si intreprinde o noua cariera. El cauta activ o unire cu un corpuscul masculin, fiind impins la aceasta de impulsia naturala de a crea noi forme de materie si de energie. Un autor cunoscut merge mai departe si afirma ca acest corpuscul cauta aceasta unire prin propria sa vointa. Aceasta unire constituie baza celei mai mari parti din activitatea lumii chimice.

Cind corpusculul feminin se uneste cu cel masculin, un anumit proces incepe. Particulele feminine incep sa vibreze sub influenta energiei masculine si se invirtesc cu iuteala in jurul corpusculilor masculini. Astfel se naste un atom care in realitate este compus din electroni sau corpusculi masculini si feminini, insa cind unirea este indeplinita, atomul este un lucru deosebit, posedind proprietati speciale si nu mai manifesta proprietatile electricitatii libere. Procesul de detasare sau de separare a electronilor feminini se numeste ionizare. Acesti electroni sau corpusculi sint lucratorii cei mai activi ai marelui cimp al naturii. Din unirea lor si din combinatiile lor ies diferite fenomene de lumina, de caldura, de electricitate, de magnetism, de atractie, de repulsie, de afinitate chimica, de respingere sau neafinitate chimica si toate celelalte fenomene de aceeasi natura. Aceasta se datoreste activitatii Principiului Genului pe Planul Energiei.

Rolul principiului masculin pare a fi sa dirijeze catre principiul feminin o anumita energie care sa puna in activitate procesul creatiei.

Dar principiul feminin este intotdeauna acela care indeplineste munca activa creatoare. Asa se intimpla pe toate planurile, in acelasi timp - unul sau altul - principiul izolat este incapabil sa creeze fara asistenta celuilalt.

In citeva forme de viata, cele doua principii sint combinate in acelasi organism. Totul in lumea organica manifesta cele doua genuri; forma masculina este mereu prezenta in forma feminina si viceversa. Doctrina hermetica insista mult asupra activitatii celor doua genuri in producerea si in manifestarea diferitelor forme de energie, insa nu credem util sa intram in detalii in acest subiect, pentru ca sintem incapabili sa confirmam aceste adevaruri cu ajutorul probelor stiintifice pentru ratiunea ca stiinta nu a adincit suficient problema. Insa exemplul pe care noi l-am dat despre activitatea electronilor si a corpusculilor va va arata ca stiinta este pe calea cea buna si va va da o idee generala a primelor principii.

Citiva eminenti cercetatori stiintifici au anuntat ca ei credeau ca in formarea cristalului ar trebui sa se gaseasca ceva corespunzator activitatii sexuale; acest fapt arata bine in care directie sufla vinturile (curentele) stiintei.

Fiecare an va aduce noi fapte ce vor veni sa probeze exactitatea principiului hermetic al genului. Se va observa ca genul opereaza si semanifesta constant in aria materiei anorganice si in cimpul energiei si al fortei. Electricitatea este in general considerata astazi ca acel ceva in care toate celelalte forme de energie par sa se contopeasca si sa se dizolve.

Teoria electrica a universului este doctrina stiintifica cea mai moderna. Ea devine din ce in ce mai populara si acei care o accepta sint din ce in ce mai numerosi. Din ceea ce am spus rezulta ca noi sintem capabili sa descoperim in fenomenele electrice - chiar la izvorul manifestarilor lor - evidenta clara si precisa a prezentei genului si activitatii sale si avem dreptate cind credem ca stiinta va sfirsi prin a descoperi probele existentei in toate fenomenele universale ale acestui mare principiu hermetic al genului.

Nu e necesar sa insistam asupra fenomenelor atit de cunoscute ale atractiei si repulsiei atomilor, a afinitatii chimice, despre atractia si coeziunea intre moleculele materiei. Ele sint prea cunoscute pentru a impune comentarii mai intense. Insa ati banuit, credem, ca toate acestea nu sint decit manifestarile principiului genului. V-ati gindit vreodata ca aceste fenomene erau simetrice cu fenomenele electronilor si corpusculilor? Fara indoiala ca ati constatat adesea moderatia doctrinei hermetice, totusi ea afirma ca insasi legea gravitatiei - acea particulara atractie prin care toate particulele si toate corpurile de materie tind unele catre altele in univers, este de asemeni o manifestare a principiului genului; in acest caz el opereaza atragind energiile masculine catre energiile feminine si viceversa. Actualmente noi nu va putem da probe stiintifice asupra acestui fapt, insa examinati fenomenele in lumina pe care doctrina hermetica o raspindeste asupra acestui subiect si vedeti daca nu aveti o ipoteza incomparabil mai buna decit celelalte furnizate de stiinta fizica.

Sa trecem acum la studiul modului de influentare a acestui principiu asupra planului mental.

CAPITOLUL XIV

GENUL MENTAL

Studentii in psihologie care au urmat directia moderna a gindiirii in fenomenele mentale sint surprinsi de persistenta ideii unui spirit dublu care se manifesta puternic in ultimii 10-15 ani si care a dat nastere unui mare numar de teorii plauzibile privind natura si constitutia acestor doua spirite.

Thomas J. HUDSON si-a cistigat o mare popularitate in 1893 prezentind teoria sa binecunoscuta - "spiritul subiectiv si spiritul obiectiv" - care el afirma ca exista concomitent in acelasi individ. Alti autori si-au atras atentia asupra lor cel putin tot atit de mult cu teoriile lor privind spiritul constient si subconstient, sau spiritul voluntar si involuntar, de asemeni spiritul activ si spiritul pasiv etc. Teoriile acestor diferiti filozofi difera unele de altele, insa subzista totusi in toate principiul dualitatii spiritului.

Studentul in filozofia hermetica este ispitit sa surida cind asculta sau citeste despre aceste teorii noi cu privire la dualitatea spiritului, fiecare scoala limitindu-se cu tenacitate la propriile sale idei si proclamind mereu peste tot de a fi descoperit adevarul.

Studentul, ducindu-se cu gindul la paginile de istorie oculta si chiar la inceputul invataturilor secrete, regaseste referinte la vechea doctrina hermetica a principiului genului pe plan mental, manifestarea genului mental. Examinind cu atentie acestea, el isi da seama ca filosofia veche avea cunostinta de fenomenul dualitatii spiritului si tinea cont de aceasta in teoria genului mental. Aceasta idee a genului mental poate fi explicata in citeva cuvinte studentilor care sint familiarizati cu teoriile moderne ce fac aluzie la aceasta. Principiul masculin al spiritului corespunde cu ceea ce se numeste spirit obiectiv,

spirit constient, spirit voluntar, spirit activ etc, in timp ce principiul feminin al spiritului corespunde cu ceea ce se numeste spirit subiectiv, spirit subconstient, spirit involuntar, spirit pasiv etc.

Invataturile hermetice nu accepta numeroasele teorii moderne privind natura celor doua faze ale spiritului, la fel cum ele nu accepta un mare numar de fapte atribuite celor doua aspecte respective ale sale, unele din aceste teorii fiind superficiale si incapabile sa furnizeze experiente si demonstratii concludente. Elevii lui Hudson remarcara acest rationament care se gaseste la inceputul celui de al doilea capitol al legii fenomenelor psihice, pe care o redam:

"Limbajul mistic al filosofilor hermetisti descopera aceeasi idee generala care e dualitatea spiritului."

Daca dr.Hudson si-ar fi consacrat timp si osteneala sa descifreze putin limbajul mistic al filosofilor hermetisti, el ar fi putut cistiga limpezime cu privire la dualitatea spiritului, dar atunci, fara indoiala, lucrarea sa foarte interesanta n-ar mai fi fost scrisa. Sa vedem acum ce ne spun invatamintele hermetice cu privire la genul mental:

Profesorii hermetisti incep lectia la acest subiect rugind pe elevi sa examineze raportul constiintei lor cu eul lor.Studentul este rugam sa-si dirijeze atentia asupra eului care se gaseste in fiecare individ. El este adus sa constate ca constiinta sa ii arata mai intii existenta eului (moi); el conchide in aceasta problema ca: "eu sint". La prima vedere aceasta afirmatie pare ultimul cuvint al constiintei, insa un examen mai atent descopera faptul ca acest "eu sint" poate fi divizat in doua parti distincte, in doua aspecte care, desi lucreaza in unire si in conjugare intima, pot fi separate. In timp ce la primul contact pare ca nu exista decit un "je" egal sine, un studiu mai adinc si mai atent descopera pe linga existenta acestuia si pe cea a unui "moi" = eu.

Acesti doi frati mentali difera in natura lor si in caracteristicile lor reciproce; examenul naturii lor si al fenomenelor care emana de la aceeasi vointa ar putea sa arunce o mare lumina asupra multor probleme de influenta mentala.

Sa incepem prin a analiza pe "moi " = eu, care este frecvent confundat de elev cu "je" = sine, atita timp cit el nu a extins cercetarea pina la labirintul constiintei. Un om analizeaza fiinta sa sub aspectul sau de "moi" ca compus din anumite sentimente, anumite gusturi, obiceiuri, ticuri sau caracteristici particulare, care contribuie sa formeze personalitatea sau pe "moi", pe care semenii si el insusi il cunosc. El stie ca sentimentele si emotiile sale se schimba, ca ele se nasc si mor, ca ele sint supuse principiului polaritatii care il duce de la un sentiment extrem la unul contrar. El considera ca "moi" = eul sau nu-i alt lucru decit o anumita cunostinta pe care el a cistigat-o si care formeaza astfel o parte din el insusi. Acesta-i Eul unui om. Se poate spune insa ca Eul (Moi) multor indivizi consta mai ales in constiinta corpului si poftelor fizice. Constiinta lor fiind patrunsa de natura corpului lor, viata lor este practic dirijata in acest sens. Unii oameni merg pina acolo sa gindeasca ca "masina lor fizica" este o parte din Eul (Moi) lor, ei considerind-o ca o parte din ei insisi. Un autor hermetist a scris cu mult adevar ca omul este format din trei lucruri esentiale:

sufletul, corpul si hainele. Acesti indivizi astfel imbracati ar pierde personalitatea lor daca din intimplare niste salbatici ar veni sa le jefuiasca vestmintele dupa un naufragiu de exemplu. Insa chiar aceia care nu sint atit de strimt limitati in aceasta notiune a vestmintelor, cred ferm ca invelisul lor fizic face parte din Eul lor si chiar acesta este Eul (Moi) lor. Ei nu concep un Eu independent de corpul lor. Spiritul lor le pare practic a fi un lucru apartinind corpului lor, ceea ce este de altfel adevarat intr-un mare numar de cazuri. Dar pe masura ce un om se ridica pe scara constiintei, el devine capabil sa deosebeasca ideea Eului (Moi) de ideea de corp. El gindeste ca invelisul fizic apartine partii mentale care se gaseste in el. Insa chiar in acest moment el poate identifica in intregime acest Eu cu starile sale mentale, sentimentele pe care le stie ca exista in el. El poate insa sa considere aceste stari interne identice cu el insusi in loc sa le considere lucruri produse de o mica parte din mentalul sau si care exista in interiorul sau, insa nefiind el insusi. El mai vede ca poate sa schimbe aceste stari interioare de sentimente printr-un efort al vointei si ca el poate sa produca un sentiment sau o stare de natura exact opusa. Totusi isi da seama ca este intotdeauna acelasi Eu (Moi) care exista.

Astfel, la capatul unui anumit timp el devine capabil sa puna la o parte diversele sale stari mentale, emotiile sale, sentimentele sale, obiceiurile si calitatile, caracteristicile si toate celelalte manifestari mentale care ii apartin. El devine capabil sa considere ca el face parte din acea colectie de curiozitati si de lucruri stinjenitoare care se cheama Non-eul (Non-moi). Aceasta necesita o mare concentrare mentala si o putere de analiza considerabila din partea elevului. Totusi lucrarea este posibila pentru adept; chiar acei care nu sint atit de inaintati, sint susceptibili sa vada in imaginatie cum se poate indeplini acest proces.

Odata ce elevul - cum tocmai am spus - a terminat sa puna la o parte sentimentele care ocupa spiritul sau ca fiind ale Non-eului, el baga de seama ca este in posesia constienta a unei Fiinte pe care o poate analiza sub dublul aspect al ei, adica al lui Eu (Moi) si al lui Je - Sine. Eul va fi perceput ca un lucru mental in care gindurile, ideile, emotiile, sentimentele si alte stari mentale pot fi produse. El poate fi considerat "sin" interior mental; de aceea anticii il numeau capabil sa nasca fii mentali. El aparea constiintei ca un Eu dotat, inzestrat cu o putere latenta de a crea o progenitura mentala de nu importa care natura. Puterile sale de energie creatoare sint imense. Ba mai mult, pare ca el primeste oarecum o forma de energie fie a tovarasului sau - Sine (Je), fie de la alti "Sini" (Je) exteriori lui, pentru a fi capabil sa realizeze material creatiile sale mentale.

Rezulta din acestea ca se constituie o enorma capacitate de lucru mentala si de indeminare creatoare. Studentul isi da seama repede ca el nu gaseste numai aceasta in constiinta. El gaseste ca mai exista Ceva mental care este capabil de a voi ca Eul (Moi) sa lucreze intr-o directie creatoare si ca este capabil sa se tina in afara creatiei mentale comportindu-se fata de ea ca un spectator. Aceasta parte din el insusi este condus sa o numeasca Sine - Je. El poate sa se bazeze dupa vointa pe cunoasterea sa. El gaseste in acest Sine (Je) nu o facultate de a zamisli si de a crea activ, ci o facultate de a proiecta o energie de la Sine (Je) catre Eu (Moi), o facultate de a voi pe care creatia mentala incepe sa-i urmeze regulat cursul ei. El baga de seama de asemeni ca Sinele (Je) este capabil sa ramina neutru, sa ramina martor inactiv al creatiilor mentale ale lui Eu (Moi).

Acest dublu aspect al spiritului se gaseste in orice individ. Sinele (Je) reprezinta principiul masculin al genului mental. Eul (Moi) reprezinta principiul feminin. Sinele (Je) este aspectul fiintei; Eul (Moi) este aspectul devenirii. Veti observa ca principiul corespondentei opereaza pe acest plan in acelasi mod cu care opereaza pe marele plan pe care se indeplineste creatia universurilor.

Cele doua planuri sint de natura asemanatoare, desi ele sint profund diferite ca grad. "Cum este sus, este si jos, ceea ce este jos, este ca si ceea ce este sus". Aceste diferite aspecte ale spiritului, principiul masculin si feminin, Sinele (Je) si Eul (Moi), considerate in legatura cu fenomenele psihice si mentale bine cunoscute, dau maiestria-cheie, care permite sa patrunzi pina in regiunile necunoscute si profund obscure ale manifestarii mentale. Principiul genului mental arata adevarul care se ascunde in intensa cimpie a fenomenelor de influenta mentala. Principiul feminin tinde constant sa primeasca impulsuri, in timp ce principiul masculin tinde sa le dea si sa le exprime. Principiul feminin lucreaza pentru a zamisli ginduri, idei noi, el isi asuma lucrarea imaginatiei. Principiul masculin se multumeste sa-si asume munca "vointei" in diferitele sale faze.

Principiul feminin, chiar lipsit de ajutorul activ al vointei principiului masculin, este apt sa zamisleasca energii mentale care sint rezultatul impulsiunilor primite de afara, in loc sa produca creatii mentale originale. Indivizii care sint capabili sa acorde o atentie continua si sa gindeasca constant la subiect intrebuinteaza cele doua principii mentale: principiul feminin pentru lucrul unei generari mentale active si vointa masculina pentru a stimula si pentru a intari partea creatoare a spiritului. Marea majoritate a indivizilor nu intrebuinteaza in realitate principiul masculin decit foarte slab; ei se multumesc sa traiasca conform gindurilor si ideilor trimise in al lor Eu (Moi) de catre spiritul altor indivizi (sefi, comandanti, oameni cu vointa puternica), deci primii traiesc si creaza dupa porunca si influenta altora.

Intentia noastra nu este sa insistam mult asupra acestei parti a subiectului, care se poate studia in orice lucrare buna de psihologie cu cheia pe care am dat-o in ceea ce priveste genul mental. Acela care studiaza fenomenele psihice este instruit de fenomenele minunat clasate ale Telepsihiei, de transmiterea gindirii, de influenta mentala, de sugestie, de hipnotism etc.

Un mare numar de oameni au cautat o explicatie a acestor diferite faze de fenomene in teoriile diferitilor pfoesori care preconizeaza dualitatea spiritului. Ei au dreptate intr-o anumita masura, caci reiese foarte clar in aceste fenomene o manifestare a celor doua faze distincte ale activitatii mentale, insa, daca se analizeaza aceasta dualitate spirituala in lumina invataturilor hermetice privind vibratiile si genul mental, se vede ca cheia pe care ei o cauta se gaseste de mult timp la indemina lor.

In fenomenul telepatiei se vede cum energia vibratorie a principiului masculin este proiectata catre principiul feminin al altui individ si cum acesta din urma isi insuseste germenul, simburele de gindire si ii permite acestuia sa se dezvolte pina la maturitatea lui completa. Sugestia si hipnotismul opereaza activ (functioneaza) in acelasi mod ca mai sus, adica principiul masculin al individului care da sugestia, indreapta un curent de

energie vibratorie sau de putere de vointa catre principiul feminin al celuilalt individ si daca acela il accepta, il face al sau, si-l insuseste sau se comporta ca si cum ar fi al sau, apoi lucreaza si gindeste in consecinta. O idee astfel plasata in spiritul unei persoane creste si se dezvolta ca pina la urma sa sfirseasca prin a fi considerata ca un veritabil fir mental al individului, cind in realitate el este ca oul de cuc introdus in cuibul unei pasarele, unde distruge pe adevaratii descendenti, facindu-si casa in cuibul gazdei sale.

Metoda normala consista in a coordona si a face sa lucreze armonios in spiritul individului principiile masculin si feminin in legatura strinsa unul cu celalalt. Insa din nefericire la marea majoritate a oamenilor principiul masculin este lenes si calitatea lui de putere vointa este prea slaba. Rezulta din aceasta ca acesti indivizi se lasa in intregime condusi de spiritele si vointa altor persoane, carora ei le permit sa gindeasca si sa voiasca in locul lor.

Cite acte (fapte) si gindiri originale pot fi savirsite de acesti indivizi lenesi? Cea mai mare parte a oamenilor nu sint decit un ecou, o simpla umbra a acelora care au o vointa si un spirit mai puternic decit al lor. Raul este ca persoanele lenese lucreaza intotdeauna cu constiinta Eului (Moi) si nu inteleg existenta acelui ceva (Sine - Je). Aceste persoane sint polarizate in principiul feminin al spiritului, iar principiul masculin in care sta, vointa, le ramine inactiva si nu poate fi utilizata. Barbatii si femeile cu adevarat puternici folosesc invariabil principiul masculin al vointei si numai acestui fapt ei datoreaza forta lor.

In loc de a trai in baza impresiilor create in spiritul lor de spiritul altora, ei domina propriul lor spirit, Eul (Moi) prin vointa lor (Sine - Je), ceea ce le permite sa obtina imaginnile mentale pe care ei le doresc si astfel sa domine prin acelasi procedeu spiritul altor indivizi. Priviti barbatii puternici. Vedeti cum fac sa implanteze gindurile lor in spiritul multumilor, obligindu-le sa intretina idei conform dorintelor lor. Din aceasta cauza multimile se lasa conduse ca turmele, nemanifestind nici un fel de gindire proprie si neservindu-se de propria lor putere de activitate mentala.

Se poate vedea Genul Mental manifestindu-se in jurul nostru in tot timpul vietii. Indivizii magnetici sint aceia care sint capabili sa utilizeze principiul masculin pentru a intipari ideile lor altor persoane. Actorul care face sa plinga, sa rida, sa strige pe spectatori dupa vointa se serveste de acest principiu. Este la fel cu oratorul aplaudat, cu omul de stat, cu judecatorul, cu scriitorul sau cu orice alt individ susceptibil sa atraga atentia marelui public. Influenta particulara exercitata de anumite persoane asupra anturajului lor se datoreste manifestarii Genului Mental intrebuintat in directie vibratorie, cum am mai spus. In acest principiu sta secretul magnetismului, al influentei personale, al fascinatiei etc, cit si secretul tuturor fenomenelor general categorisite sub numele de hipnotism. Elevul hermetist s-a familiarizat cu fenomenele de aceasta forta pe care stiinta o denumeste sugestie, cuvint prin care vrea sa exprime procedeul sau metoda prin care o idee este transferata, intiparita in spiritul unui alt individ, obligind pe acest spirit sa lucreze conform vointei celui care da sugestia.

O intelegere corecta a sugestiei este necesar indispensabila pentru a sesiza inteligent diversele fenomene psihice care decurg din aceasta. Insa ceea ce este mai necesar pentru

cel ce studiaza este a cunoaste exact notiunea de vibratie si a genului mental, caci principiul in intregime al sugestiei depinde de principiul genului mental si de principiul vibratiei.

Hipnotizatorii si acei care profeseaza sugestia au obiceiul sa explice ca acesta-i spiritul obiectiv sau voluntar care face impresia mentala, sugestia asupra spiritului obiectiv sau involuntar, insa ei nu descriu procesul sau nu ne dau exemplul precis de maniera sa ne faca sa intelegem limpede aceasta idee. Daca veti studia subiectul in lumina invatamintelor hermetice, veti fi in stare sa vedeti ca stimularea principiului feminin prin energia vibratorie a principiului masculin este cu totul conforma legilor universale ale naturii si ca lumea naturala ne arata nenumarate exemple tinzind sa se faca complet inteles principiul. De fapt preceptele hermetice arata ca creatia universului urmeaza aceeasi lege si ca in orice manifestare creatoare, fie ca ar fi pe plan fizic, spiritual sau mental, opereaza intotdeauna principiul genului, adica manifestarea principiilor masculin si feminin.

"Ceea ce este sus, este ca si ceea ce este jos si invers." Mai mult, odata ce principiul genului mental este inteles perfect, diferitele fenomene ale psihologiei devin indata susceptibile de a fi clasate si studiate inteligent, in loc de a ramine complet neintelese.

Nu vom face o discutie, nici o descriere amanuntita a diferitelor fenomene de influenta sau de activitate mentala. Numeroase lucrari au fost scrise asupra acestui subiect in ultimii ani. Cel ce studiaza se poate referi la acestea (a se vedea lucrarile lui Henri Durville - *Curs de magnetism personal si Stiinta secreta*). Folosind teoria genului mental, el va fi capabil sa iasa victorios din haosul teoriilor si invatamintelor contrarii, el va putea - daca isi simte predispozitiile necesare - sa devina insusi un maestru. Scopul nostru este numai de a da o cheie care ii va permite sa deschida nenumaratele porti care inchid Templul Cunoasterii pe care doreste sa-l cerceteze. Noi speram ca in acest studiu al preceptelor Kybalionului se vor gasi luminile susceptibile sa rezolve nenumaratele dificultati, cheia capabila sa deschida multe porti. Fata de obiceiul de a intra in detalii amanuntite asupra nenumaratelor faze ale fenomenelor psihice si ale stiintei mentale, am preferat sa plasam in miinile elevilor nostri mijloacele de a ataca cu succes orice subiect susceptibil de interes. Cu ajutorul Kybalionului orice individ poate intreprinde orice lucrare secreta, vechea lumina a Egiptului luminind numeroase pagini obscure si nenumarate subiecte nepatrunse. Acesta-i scopul lucrarii. Noi nu am tratat o filosofie noua, ci am furnizat marile linii ale unui invatamint general destinat sa faca mai clare preceptele altor filosofi. Ele vor servi ca Marele conciliator al diferitelor teorii si doctrine opuse.

CAPITOLUL XV

AXIOME HERMETICE

"*A poseda invatatura, daca nu se manifesta si nu se exprima in actele noastre, este ca si tezaurizarea unui metal pretios, un lucru zadarnic si nebunesc. Stiinta, ca si sanatatea, este destinata sa serveasca. Legea folosirii este universala. Acela care o incalca sufera, pentru ca el se opune fortelor naturale.*" **Kybalion**

Preceptele hermetice, daca intotdeauna au fost cu grija tinute secrete de catre fericitii lor posesori pentru ratiuni pe care noi deja le-am aratat, nu au fost destinate ca sa fie pentru totdeauna conservate si tinute secrete. Legea utilizarii face parte dintre precepte, dupa cum se poate vedea din citatul pe care tocmai l-am dat si care afirma cu mare precizie: invatatura fara utilizare si fara exprimare este un lucru zadarnic, neaducindu-i nici un bine celui care o poseda si neamului in intregime. Desconsiderati avaritia mentala si puneti in practica ceea ce ati invatat. Studiati axiomele si aforismele, insa nu lipsiti a le practica. In acest scop va redam unele axiome hermetice cele mai importante ale Kybalionului, fiecare urmata de citeva comentarii. Insusiti-le, practicati-le, ele nu vor fi ale voastre daca nu le veti pune in practica.

§

Pentru a va schimba starea voastra de spirit sau starile voastre mentale, modificati-va vibratia.

Orice individ isi poate schimba vibratia printr-un efort de vointa, fixind atentia sa pe starea vointa. Vointa conduce atentia si atentia modifica vibratia. Cultivati arta atentiei cu ajutorul vointei si veti fi gasit secretul stapinirii sentimentelor si starilor mentale.

§

Pentru a spulbera o proasta perioada de vibratie, puneti in activitate principiul polaritatii si concentrati-va gindirea asupra polului opus celui pe care voi voiti sa-l anihilati. Biruiti neplacutul modificind polaritatea sa.

Aceasta formula hermetica este dintre cele mai importante ale doctrinei. Ea este bazata pe adevarate principii stiintifice. Am aratat ca starea mentala si starea sa contrara nu erau decit doi poli ai aceluiasi lucru si ca prin transmutatie mentala polaritatea poate fi rasturnata. Acest principiu este cunoscut de psihologii moderni, care il aplica pentru a suprima obiceiurile urite, sfatuind pe studenti sa se concentreze intens asupra calitatilor opuse. Daca sinteti fricos, nu pierdeti timpul sa incercati a suprima din voi frica. Dezvoltati-va curajul si frica va dispare. Unii autori au exprimat aceasta idee cu mai multa forta intrebuintind exemplul camerei negre. Nu trebuie sa incercati a muta intunericul unei camere. Nu aveti decit sa deschideti perdelele si obscuritatea invadata de lumina va dispare. Pentru a suprima o calitate negativa concentrati gindirea voastra la polul pozitiv opus aceleiasi calitati si vibratiile, din negative cum erau, vor deveni

pozitive, pina ce veti sfirsi prin a fi polarizati pe polul pozitiv. Contrariul este tot atit de adevarat, dupa cum multi oameni au putut observa pe seama lor cind ei se lasa a vibra spre polul negativ al lucrurilor. Schimbindu-va polaritatea veti putea sa va stapiniti sentimentele, sa va schimbati starile mentale, sa va modificati predispozitiile, sa construiti caracterul vostru. O mare parte a stapinirii mentale a hermetistilor avansati se datoreste acestui principiu al polaritatii, care constituie unul dintre cele mai importante aspecte ale transmutatiei mentale. Amintiti-va bine axioma hermetica pe care v-am citat-o deja si care spune: "*spiritul, ca si mentalul si elementele, poate fi transmutat din stare in stare, din grad in grad, din conditie in conditie, din pol in pol, din vibratie in vibratie.*" **Kybalion**.

Stapinirea polarizarii este stapinirea propriilor tale stari, a principiilor fundamentale ale transmutatiei mentale sau a alchimiei mentale, caci daca un individ nu dobindeste arta de a-si stapini si schimba propria sa polaritate, el va fi incapabil sa influenteze anturajul sau. O intelegere perfecta a acestui principiu va permite oricarui individ sa-si schimbe polaritatea personala, ca si pe aceea a altora, daca el vrea sa-si consacre timpul, staruinta si studiul si practica necesara pentru a deveni maestru al artei. Principiul este adevarat, insa rezultate obtinute depind numai de rabdarea si practica elevului.

§

Ritmul poate fi neutralizat prin aplicarea corecta a artei polarizarii.

Cum am explicat in capitolele precedente, hermetistii afirma ca principiul ritmului se manifesta pe plan mental tot asa ca si pe plan fizic si ca succesiunea dezordonata a sentimentelor, a starilor de spirit, a emotiilor si a altor stari mentale este datorata miscarii de du-te-vino a pendulului care ne antreneaza de la o extremitate la alta. Hermetistii invata de asemeni ca legea neutralitatii permite intr-o foarte larga masura sa se stapineasca constant miscarile ritmului. Dupa cum am explicat, exista un plan superior al constiintei la fel cum exista un plan inferior. Maestrul, ridicindu-se gradat pina la planul superior, obliga oscilatia pendulului mental sa se manifeste pe planul inferior in timp ce el a atins planul superior, astfel reusind sa se sustraga oscilatiei de retur a pendulului. Acest rezultat se obtine polarizindu-se asupra eului superior, atingind astfel vibratiile mentale ale eului situat mult mai sus decit planul obisnuit al constiintei. Este ca si cum s-ar ridica deasupra unui lucru sau de a-l lasa sa treaca pe dinainte. Hermetistii inaintati se polarizeaza la polul pozitiv al fiintei lor, la polul lui "eu sint" = sine, in locul polului personalitatii "moi", refuzind operatia de retur a ritmului. Ei se ridica deasupra planului constiintei si, raminind ferm stabiliti in judecarea fiintei, ei permit pendulei sa revina inapoi pe planul inferior fara a se modifica polarizarea.

Aceasta poate fi indeplinita de toti acei care au atins un oarecare grad de stapinire personala, chiar daca inteleg sau legea. Astfel de insi refuza pur si simplu de a fi atrasi inapoi de pendula sentimentelor si a emotiilor; afirmind fara ragaz superioritatea lor, ei ramin polarizati la polul pozitiv. Natural ca maestrul beneficiaza de toate acestea intr-un grad mult mai considerabil, pentru ca el intelege legea, pentru ca el stie ca el a depasit-o, opunindu-i legi superioare si pentru ca multumita vointei sale el a atins o pondere si o

soliditate mentala aproape de necrezut pentru acei care se lasa balansati inainte si inapoi de pendula mentala a starilor de spirit si a sentimentelor.

Nu uitati insa ca in realitate voi nu distrugeti principiul ritmului, care este indestructibil. Voi nu faceti decit sa dominati o lege opunindu-i alta si mentinind astfel echilibrul. Legile ponderii si contraponderii opereaza tot asa pe plan mental ca si pe plan fizic. O intelegere perfecta a acestor legi permite oricui sa para ca le stapineste, cind in realitate el nu face decit sa le contrabalanseze.

§

Nimeni nu se sustrage principiului cauzei si efectului. Insa exista mai multe planuri de cauzalitate si orice individ poate utiliza legile planurilor superioare pentru a stapini legile planurilor inferioare.

Intelegind bine practica polarizarii, hermetistul se poate ridica pe un plan superior cauzalitatii si contrabalanseaza astfel legile planurilor inferioare. Ridicindu-se deasupra planului ordinar al cauzelor, el devine intr-un anumit grad o cauza in loc de a fi cauzat. Fiind capabil sa stapineasca starile sale de spirit si de sentimente si putind sa neutralizeze ritmul, cum deja am explicat, el e capabil de a se sustrage unei mari parti a actiunilor principiului cauzei si al efectului pe planul obisnuit. Multimile se lasa a fi conduse, ele asculta de anturajul lor. Vointele si dorintele altora sint mult mai puternice decit ale lor. Ele suporta sugestiile acelora care ii inconjoara si de toate cauzele exterioare care incearca sa le miste pe esichierul vietii ca pe niste simpli pioni.

Ridicindu-se deasupra cauzelor susceptibile de a-l influenta, hermetistul avansat atinge un plan superior de actiune mentala si, dominind starile sale de spirit, emotiile si tendintele sale, sentimentele etc, el creaza in el insusi un caracter, noi calitati si puteri, multumita carora el poate domina anturajul sau obisnuit si sa devina astfel practic jucator in loc de a fi un simplu pion. Astfel de oameni joaca constient rolul vietii in loc de a fi condusi ici si colo de puteri si vointe mai puternice. Ei folosesc principiul cauzei si al efectului in loc de a fi utilizati de el. Natural ca, chiar cei mai mari maestri, sint supusi principiului, caci el nu se manifesta mai putin pe planurile superioare, insa pe planurile inferioare de activitate ei sint stapini in loc de a fi sclavi. Cum a spus Kybalion: inteleptul serveste pe planul superior, insa este servit pe planul inferior. El asculta legilor venind de sus, insa pe planul sau si pe planurile inferioare el este stapin si da ordine. De altfel, lucrind astfel el constituie o parte din principiu in loc de a i se opune. Inteleptul face parte din lege. Intelegind bine, el o utilizeaza in loc de a-i fi sclav. Inteleptul, in comparatie cu omul obisnuit, poate fi comparat cu un inotator abil, plecind si venind din toate partile, in comparatie cu o buturuga care este dusa de curent in toate partile. Totusi inotatorul si busteanul, inteleptul ca si prostul, sint la fel supusi legii. Acel care intelege deja acest adevar, este deja pe calea maestriei. Kybalion.

Pentru a incheia, solicitam atentie si pe axioma hermetica de mai jos:

§

Adevarata frumusete hermetica este o arta mentala. Kybalion.

Prin aceasta axioma hermetistii invata ca a munci pentru a influenta un anturaj este posibil numai cu ajutorul puterii mentale. Universul fiind complet mental, rezulta de aici ca el nu poate fi condus decit prin mentalism. In acest adevar se poate gasi explicatia tuturor fenomenelor si manifestarea tuturor puterilor mentale care au atras atit atentia si care au fost studiate la inceputul secolului al douazecilea. Se regaseste constant in invatamintele diferitelor culte si diferitelor scoli principiul substantei mentale a universului. Daca universul este mental in natura sa substantiala, urmeaza in mod indiscutabil ca transmutatia mentala trebuie sa schimbe conditiile si fenomenele universului. **Daca universul este mental, spiritul trebuie sa fie puterea cea mai considerabila care lucreaza pentru fenomenele sale.**

Daca acest adevar este bine inteles, se va vedea adevarata natura a ceea ce in mod obisnuit numim "minuni".

"TOTUL ESTE SPIRIT, UNIVERSUL ESTE MENTAL." Kybalion.

KYBALION - FILOSOFIA HERMETICA

1.LEGEA MENTALISMULUI

2.LEGEA CORESPONDENTEI

3.LEGEA VIBRATIEI

4.LEGEA POLARITATII

5.LEGEA RITMULUI

6.LEGEA CAUZEI SI EFECTULUI

7.LEGEA GENULUI

KYBALION

FILOSOFIA HERMETICA

Din Egipt ne vin invataturile ezoterice, fundamentale, care au influentat filosofiile tuturor raselor, de mai multe mii de ani. Toate tarile au imprumutat cate ceva de la doctrinele sale: India, Persia, Chaldeea, China, Japonia, Siria, vechea Grecie, Roma si alte neamuri vechi. Acestea au luat parte la banchetul cunoasterii, pe care Hierofantii si Maestrii tarii lui ISIS le-au oferit celor pregatiti sa cunoasca din culmea stiintei mistice si oculte,dezvaluite de Maestrii acestui vechi tinut. p1q11qg
In Egipt se afla loja misticilor. Prin portile templelor intrau neofitii si plecau adeptii, maestrii si hierofantii, in toate colturile lumii. Printre acestia a fost si Hermes Trismegistul, tatal intelepciunii oculte, fondatorul astrologiei si alchimiei. Detaliile vietii lui s-au pierdut, mai multe tari disputandu-si locul nasterii sale. Perioada sederii sale in Egipt (care constituie ultima sa reincarnare pe aceasta planeta) nu ne este cunoscuta;aproximativ, este fixata in ultimele zile ale celor mai vechi dinastii egiptene, cu mult timp inaintea aparitiei lui Moise. Autorii competenti il considera, totusi, contemporan cu Abraham. Unele traditii iudaice merg pana la a afirma ca Abraham chiar a fost beneficiarul unei mari parti din cunostintele acumulate de Hermes.
In anii care au urmat disparitiei sale din planul terestru, traditia sugereaza ca ar fi trait sute de ani "in carne".
Egiptenii l-au zeificat numindu-L THOTH. Mai tarziu, grecii il aseaza in Panteonul zeitatilor proprii, numindu-l HERMES, zeul intelepciunii.
Egiptenii i-au cinstit memoria zeci de secole, considerandu-l "scriitorul zeilor", ajungand, in cele din urma, sa-i dea vechiul nume, Hermes Trismegistul, care inseamna "de 3 ori mare", "Mai Marele Marilor", "mai mare decat toti Marii". In toate tarile, numele de Hermes Trismegistul era sinonim cu Fantana Intelepciunii. Folosirea cuvantului "hermetic" este strict legata de sensul "secret inchis", "nimic nu poate scapa". Discipolii au pastrat secretul invataturilor, nevoind sa dea perle porcilor, preferand sa dea laptele

copiilor si carne oamenilor nestiutori. Discipolii au fost "hermetici" de teama de a nu vedea doctrina secreta transformandu-se in doctrina (credinta) religioasa. Vechiul ocultism din India si Persia a degenerat, pierzandu-se, in mare parte, din cauza ca apostolii sai au devenit preoti. Ei au amestecat teologia cu filosofia, avand astfel ca efect pierderea ocultismului in noianul superstitiilor religioase, al cultelor, al credintei si al zeilor. La fel, in Grecia si Roma, invataturile hermetice ale gnosticilor si ale primilor crestini au degenerat sub domnia lui Constantin, al carui pumn de fier a amestecat filosofia cu teologia. Aceasta a luat scolii crestine ce era esential credintei: spiritul sau, pe care l-a obligat spiritual sa bajbaie mai multe secole inainte de a regasi vechiul drum al credintei. In sfarsit, totul arata observatorilor atenti ca in cel de-al douazecilea secol biserica lupta pentru a reveni la vechile invataturi oculte. Au fost spirite elevate, de initiati, care au transmis oral flacara vie a credintei adevarate; sunt cunoscute rar cazurile cand acestea au fost scrise. Chiar si asa (rar), transmiterile s-au voalat, in termeni de alchimie si astrologie, incat numai cei care cunosteau cheia puteau intelege corect. In primele zile ale Antichitatii existau un anumit numar de doctrine secrete fundamentale ce se transmiteau de catre Maestru elevului si care erau cunoscute sub numele de Kybalion. Sensul exact si semnificatia cuvantului s-au pierdut de mai multe secole. Principiile acesteia nu au fost scrise niciodata; era o culegere de maxime, axiome si precepte, complet neinteligibile pentru profani, dar pe care adeptii le intelegeau imediat ce erau aplicate.
Arta alchimiei hermetice da preponderenta Fortelor Mentale (mai mult decat elementelor materiale), unei transmutatii, unui fel de vibratii mentale prin modificarea in vibratii de alta natura, mai mult decat transformarea unui fel de mental in altul.
Legenda "pietrei filosofale" capabila sa transforme in aur un metal de rand, nu era decat o alegorie a filosofiei hermetice, bine inteleasa de catre adeptii hermetismului veritabil.
Sfatuim pe elevii nostri - cum este recomandat in Kybalion - sa studieze invatatura hermetica cu umila atitudine de adept, deoarece poarta numele de initiat acela care munceste intotdeauna la picioarele lui Hermes Maestrul.
Mai departe, dam un mare numar de axiome, maxime si percepte ale Kybalionului, insotite de explicatii si clarificari care ni s-au parut necesare pentru a-l face mai usor accesibil adeptilor moderni, mai ales ca textul original este scris, inadins, cu termeni obscuri.
Maximele originale, axiomele si perceptele Kybalionului vor fi subliniate in aceasta lucrare dar in mod distinct; in toate cazurile, textul original a fost respectat. Speram ca numerosi elevi, carora le oferim aceasta lucrare, vor scoate din studiul acestor pagini tot atata profit cat au scos si cei care i-au precedat pe drumul maiestriei, timp de secole, cat s-a scurs de la aparitia lui Hermes Trismegistul.
Intre cuvintele Kybalionului se gasesc acestea: "Sub pasii Maestrului, urechile celor care sunt pregatiti sa inteleaga doctrina sa se deschida cat mai mari si cand urechile elevului sunt gata sa asculte, atunci vin buzele pentru a le umple de intelepciune."
Cand elevul va fi gata sa primeasca adevarul, atunci va incepe studiul acestei lucrari, atunci va lua cunostinta de existenta ei. Aceasta e Legea Principiului Hermetic al Cauzei si Efectului sub aspectul de Lege a Atractiei, ea va uni buzele si urechile, elevul si lucrarea, ASA SA FIE!
Principiile Adevarului sunt in numar de sapte. Noi le vom numi Legile Universale. Acela care le cunoaste si le intelege poseda cheia magica ce VA deschide toate portile

Templului, chiar inainte de a le atinge.
Cele 7 Legi hermetice pe care se bazeaza intreaga filosofie hermetica sunt urmatoarele:
1. Legea Mentalismului.
2. Legea Corespondentei.
3. Legea Vibratiei.
4. Legea Polaritatii.
5. Legea Ritmului.
6. Legea Cauzei si Efectului.
7. Legea Genului (distinctia).
Aceste Legi vor fi discutate si comentate pe masura ce vom avansa in lectiile noastre; in capitolul prezent vom da doar o scurta explicatie a lor.
....

1. LEGEA MENTALISMULUI
"Totul este Spirit; Universul este mental" - KYBALION
Legea implica adevarul ca totul este Spirit. Ea explica faptul ca totul este realitate substantiala, aflandu-se in toate manifestarile si aparentele exterioare, pe care le cunoastem sub numele de Univers material. Fenomene ale vietii, Energie, Materie, intr-un cuvant, tot ce este aparent simturilor noastre este Spirit, incognoscibil in el Insusi si indefinibil; insa acesta poate fi considerat si gandit ca un Spirit Universal, Infinit. Ea explica chiar faptul ca Lumea sau Universul Fenomenal nu-i decat o creatie mentala a Totului, subiect al legilor lucrurilor create, Universul fiind considerat, in intregul sau sau in partile sale, ca o experienta in Spiritul Totului, in acest Spirit noi traind, lucrand si fiintand. Aceasta Lege, stabilind natura mentala a Universului, explica foarte usor toate fenomenele mentale si psihice, atat de variate, care ocupa un loc important in viata oamenilor si care fara a fi explicate sunt neinteligibile, dispretuind orice interpretare stiintifica.
A intelege aceasta Mare Lege al Mentalismului, inseamna a permite individului sa inteleaga cu usurinta Legile Universului Mental si sa le aplice, spre a-si imbunatati starea si spre a se perfectiona. Discipolul in hermetica este capabil sa aplice inteligent Marile Legi Mentale, in loc sa se serveasca de ele la intamplare.
Intrand in posesia Cheii Maiestriei Universale, practicantul poate sa deschida nenumarate porti ale Templului Mental si Psihic al Cunoasterii, reusind sa patrunda in el liber si inteligent. Aceasta Lege explica natura veritabila a Energiei si a Puterii, a Materiei, dar mai ales de ce, pentru ce si cum sunt ele subordonate stapanirii Spiritului.
Unul dintre Maestrii hermetici a scris demult: "Acela care intelege adevarul naturii mentale a Universului este deja bine inaintat pe drumul Maiestriei". Aceste cuvinte sunt tot atat de adevarate astazi pe cat erau la timpul la care au fost scrise. Fara cheia Maiestriei (cheia conducatoare, principala, universala) adevarata Maiestrie este imposibil de realizat, iar elevul va bate zadarnic la nenumaratele porti ale Templului.

2. LEGEA CORESPONDENTEI
"Ceea ce este Sus este ca si ceea ce este Jos; Ceea ce este Jos este ca si ceea ce este Sus" - KYBALION
Aceasta Lege implica adevarul ca exista intotdeauna un raport constant intre legile si fenomenele diferitelor planuri ale fiintei si ale vietii. Vechea axioma hermetica este in

acesti termeni: "Ceea ce este sus este ca si ceea ce este jos; ceea ce este jos este ca si ceea ce este sus".
Intelegerea acestei Legi confera mijloace destule in a rezolva paradoxuri obscure si destule secrete ale naturii.
Exista planuri ale vietii pe care noi le ignoram complet, dar cand aplicam Legea Corespondentei devenim capabili sa intelegem mai departe ca nu este posibil sa facem altfel. Ele se manifesta si se aplica peste tot in Univers, pe diferitele planuri ale acestuia: material, mental si spiritual, acest fapt fiind considerat o Lege Universala. Vechii hermetisti il considerau ca fiind unul dintre instrumentele mentale cele mai importante, cu ajutorul caruia omul este capabil sa rastoarne obstacolele care i se ridica in fata, in fata necunoscutului. Acestuia i-a fost posibil a inlatura voalul lui ISIS, la punctul la care a intrezarit, intr-o lumina, o parte a zeitei. La fel cum cunoastem principiile geometriei, si aceasta cunoastere permite astronomului asezat in fata observatorului sau sa masoare distantele dintre astri, urmarind miscarile lor; la fel, cunoasterea Legii Corespondentei permite omului sa deduca inteligent, din necunoscut, cunoscutul. Studiind Monada, el intelege Arhanghelul.

3. LEGEA VIBRATIEI
"Nimic nu sta, totul se misca, totul vibreaza" - KYBALION
Aceasta Lege implica adevarul ca totul se afla in miscare, totul vibreaza, neexistand nimic in stare de repaos; fapte pe care stiinta moderna le accepta si pe care orice noua descoperire stiintifica tinde sa le verifice.
Sunt mii de ani de cand invatatii vechiului Egipt au enuntat aceasta Lege Universala. El explica diferentele existente intre diferitele forme ale materiei, ale energiei, ale sufletului si chiar ale spiritului ca fiind consecintele unor proportii inegale ale vibratiei. Pornind de la acel "TOT" care este Spiritul Pur si pana la formele cele mai grosolane ale materiei, totul vibreaza; cu cat este mai intensa vibratia, cu atat este mai inalta pozitia pe scara evolutiei. Vibratia este atat de intensa si atat de infinit de rapida incat, practic, Spiritul Pur este in repaos, la fel ca o roata care se invarteste atat de repede incat pare ca sta pe loc. In cealalta extremitate a scarii se afla formele grosolane ale materiei, ale caror vibratii sunt atat de lente incat parca nici nu ar exista - la fel ca si sunetele de joasa frecventa pe care urechea omeneasca nu le poate percepe; intre acesti doi poli sunt milioane si milioane de grade ale vibratiei; de la corpuscul la unda, de la atom la molecula, pana la lumi si universuri, totul vibreaza.
Aceasta este la fel pentru energie si pentru forta, care nu sunt decat grade diferite ale vibratiei. Aceasta corespunde si in planul mental, caruia vibratiile ii guverneaza starea, cat siplanului spiritual.
Discipolul hermetist care intelege bine aceasta Lege si formele sale corespunzatoare este capabil sa-si controleze propriile vibratii mentale si, de asemenea, pe ale altora.
Maestrii folosesc in mod egal aceasta lege, in diferite maniere, pentru a invinge fortele naturii.
"Cel care intelege Legea VIBRATIEI a castigat sceptrul puterii", a spus un vechi ocultist.

4. LEGEA POLARITATII
"Totul este dublu; orice lucru are doi poli; totul are doua extreme; asemanatorul si neasemanatorul au aceeasi semnificatie; polii opusi au o natura identica, insa de grade

diferite; extremele se ating; toate adevarurile nu sunt decat semiadevaruri; toate paradoxurile pot fi conciliate" - KYBALION
Aceasta Lege implica adevarul ca Totul este dublu, totul are doi poli, totul are doua extreme. Aceste fraze sunt vechi axiome hermetice. Ele explica vechile paradoxuri care au creat atata perplexitate oamenilor si se exprima dupa cum urmeaza: teza si antiteza au o natura identica, insa de grade diferite; contrariile sunt asemanatoare si nu difera decat prin gradul lor, polii opusi putandu-se concilia; extremele se ating; totul este si nu este in acelasi timp; toate adevarurile nu sunt decat semiadevaruri; orice adevar este pe jumatate fals; acelasi lucru are doua fatete, etc.
Legea Polaritatii explica faptul ca in orice lucru sunt doi poli, doua aspecte diferite, opuse, si ca in realitate contrariile nu sunt decat extreme ale acestui obiect, intre care sunt intercalate grade diferite, de exemplu caldura si frigul, desi sunt opuse, in realitate unde se termina caldura si unde incepe frigul? Nu exista un frig si nici o caldura, absolute. Cei doi termeni, cald si frig, indica numai gradele diferite ale aceluiasi lucru; acest lucru care se manifesta cu frig si cald este numai o varianta a vibratiei. Astfel, cald si frig nu sunt decat doi poli a ceea ce numim caldura, iar fenomenele care il insotesc sunt manifestarile Legii Polaritatii. Acelasi fenomen este adevarat in cazul luminii si intunericului, care sunt unul si acelasi lucru, deosebirea constand intr-o diferenta de grade a celor doi poli ai fenomenelor; cand ne paraseste noaptea si cand incepe ziua?
Ce diferenta este intre mare si mic; intre taios si tocit; intre calm si nelinistit; intre sus si jos; intre pozitiv si negativ? Legea Polaritatii explica aceste paradoxuri si nici unul nu-l poate inlocui pe celalalt. In planul mental, tot acest principiu lucreaza.
Sa luam insa un exemplu extrem de radical: al urii si dragostei, doua stari mentale in aparenta total diferite. Sunt, insa, grade diferite in ura si dragoste; de asemenea, sunt sentimente intermediare, pentru care noi folosim cuvintele simpatic si antipatic, care ajung sa se confunde atat de mult, incat uneori este o dificultate a sti daca vreunul va este simpatic sau antipatic, daca va simtiti atras de el sau va este indiferent. Aceste sentimente opuse nu sunt decat grade diferite ale unui sentiment unic, asa cum il veti putea gandi si intelege daca veti medita o clipa la aceasta. Mai mult decat atat, si hermetistii ii acorda o importanta deosebita; este posibil de schimbat vibratiile urii in vibratiile dragostei, atat in propriul tau spirit cat si in spiritul altora. Multi dintre cei care citesc aceste randuri au avut experiente personale de tranzitie rapida, involuntara, intre dragoste si ura, sau invers, in propria persoana si a altora. De-abia acum veti intelege ca este imposibil sa realizati acest lucru cu ajutorul vointei, folosind formulele hermetice. Binele si raul nu sunt decat doi poli diferiti ai aceluiasi lucru; hermetismul cunoaste arta de a transforma raul in bine prin aplicarea Principiului Polaritatii. In totalitate, arta polarizarii este o faza a alchimiei mentale, cunoscuta si aplicata de Maestrii vechi si moderni ai hermetismului.
Intelegerea acestei Legi permite modificarea polaritatii proprii, tot atat de bine ca si pe a altora; pentru a deveni un maestru al acestei arte trebuie sa-ti consacri timpul studiului necesar.

5. LEGEA RITMULUI
"Totul se scurge inauntru sau in afara; orice lucru are durata sa; totul evolueaza, apoi degenereaza; balansul pendulei se manifesta in totul; masura oscilatiei sale la dreapta este asemanatoare cu masura oscilatiei la stanga; ritmul este constant" - KYBALION
Aceasta Lege implica adevarul ca in orice lucru se manifesta o miscare inainte si inapoi,

o miscare asemanatoare unei pendule, ceva asemanator unei maree, unei mari inalte si unei mari scazute. Aceasta miscare de plecare si venire se produce intre doi poli a caror Lege a polaritatii ni s-a demonstrat ca exista.
Este intotdeauna o actiune si o reactiune, un progres si un recul, un maxim si un minim. Tot asa este pentru toate elementele Universului: sori, lumi, oameni, animale, spirit, energie, materie.
Aceasta lege se manifesta in creatia si distrugerea lumilor, in progresul si decadenta natiunilor, in viata oricarui lucru si, in sfarsit, in starea mentala a omului; pentru acest din urma lucru, hermetistii apreciaza importanta intelegerii acestei Legi.
Hermetistii au inteles-o bine si au gasit ca aplicarea acesteia este universala. Ei au descoperit anumite mijloace pentru a anihila prin ele chiar efectele, prin folosirea de formule adecvate.
Ei implica legea mentala a neutralitatii. Ei nu pot anula Legea Ritmului, nici sa-i opreasca cursul; dar au invatat sa-i opreasca, mai bine zis sa-i evite, efectele asupra lor insisi, intr-un anumit grad, care depinde de nivelul de maiestrie atins. Ei au invatat s-o utilizeze, in loc de a fi utilizati de ea; in acest lucru si in metoda de asimilare consta arta hermetistilor. Maestrul in hermetica se polarizeaza el insusi la punctul unde vrea sa ramana, apoi neutralizeaza balansul ritmic al pendulei, care tinde sa-l transporte catre celalalt pol. Toti cei care si-au insusit un anumit grad de maiestrie personala lucreaza astfel, intr-o oarecare masura, mai mult sau mai putin inconstient. Maestrul, din contra, o face constient, prin folosirea vointei sale. Astfel, el ajunge sa atinga un grad de echilibru si de fermitate mentala, aproape de necrezut, din partea undelor care sunt tarate inainte siinapoi, ca o pendula.
Aceasta Lege, ca si cea a polaritatii, precum si metodele pentru a le contracara (a le neutraliza) au fost studiate in amanunt de hermetisti, iar folosirea lor constituie o parte importanta a alchimiei mentale.

6. LEGEA CAUZEI SI EFECTULUI

"Orice cauza are efectul sau; orice efect are cauza sa, totul se intampla conform Legii. Hazardul este un nume dat unei legi necunoscute. Sunt numeroase planuri ale cauzalitatii, insa nimic nu scapa Legii" - KYBALION
Acest principiu implica faptul ca exista o cauza pentru orice efect produs si un efect pentru orice cauza. El explica ca totul se intampla conform unei legi, ca niciodata nimic nu se intampla accidental, neprevazut, ca hazardul nu exista si ca, deoarece exista planuri diferite de cauza si efect, planul superior domina totdeauna planul inferior.
Nimic nu poate scapa in intregime legii.
Hermetistii cunosc pana la un anumit punct arta si metodele de a se ridica deasupra planului obisnuit al cauzei si efectului. Ridicandu-se mental la un plan superior, ei devin cauza, in loc de a fi efect. Multimile se lasa docil duse, ele asculta de tot ce le inconjoara, de vointa si dorinta celor mai puternici, de ereditate, sugestie, de toate cauzele exterioare care le dirijeaza ca pe simpli pioni ai vietii.
Maestrii, din contra, se ridica in planul superior, dominand sentimentele si caracterul lor, calitatile si puterile, tot asa de bine ca pe tot ce-i inconjoara. Ei devin stapani, in loc de a fi jucati si dirijati de vointa altora, precum si de influentele exterioare. Ei se servesc de Lege, in loc de a fi instrumente. Maestrii asculta de cauzalitatea principiului superior,

insa ei comanda planul lor. In aceasta afirmatie exista o bogatie de cunostinte hermetice. LE INTELEGE CINE VA PUTEA.

7. LEGEA GENULUI

"Este un gen in toate lucrurile; TOTUL are principiile sale: masculin si feminin; genul se manifesta in toate planurile" - KYBALION

Aceasta Lege implica adevarul ca genul exista peste tot. Principiile masculin si feminin sunt in actiune constanta. Acesta e adevarul nu numai in plan fizic, ci si in planurile mental si spiritual.

In Planul Fizic, Legea Genului se manifesta sub forma sexului, in plan superior el ia forme mai elevate, insa este mereu acelasi.

Nici o creatie fizica, mentala sau spirituala nu este posibila fara el. Intelegerea legilor sale va arunca lumina asupra multor obiecte care in mod constant au uimit spiritul oamenilor.

Legea Genului a lucrat intotdeauna pentru a crea si regnuri. Orice lucru, orice individ contine cele doua elemente, masculin si feminin, sau chiar Marele Principiu.

Orice element masculin are elementul sau feminin, si invers.

Daca vreti sa intelegeti filosofia Creatiei, a Regenerarii Mentale si Spirituale, trebuie sa studiati si sa intelegeti aceasta Lege hermetica. Ea ascunde solutia unui mare numar de mistere ale vietii.

Tinem sa va avertizam ca nu este nici o inrudire cu numeroasele teorii fundamentale, periculoase si degradante, cu invataturile care sunt raspandite sub titluri fanteziste si care nu sunt decat o prostituare a Marelui Principiu natural al genului. Astfel de ramasite ale vechilor forme infamante ale cultului Phalusului tind sa distruga inteligenta, corpul si spiritul; filosofia hermetica s-a ridicat intotdeauna cu indignare impotriva invataturilor degradante care conduc la destrabalare, pasiuni necumpatate si pervertirea principiilor naturii. Daca pe acestea le cautati parasiti imediat acest studiu. Hermetistul nu are nimic care poate sa va fie util in acest scop. Pentru aceia care sunt puri (curati sufleteste), totul este pur; pentru cei care sunt murdari, totul este murdar.

Totul este Spirit; Universul este mental

Ceea ce este Sus este ca si ceea ce este Jos; Ceea ce este Jos este ca si ceea ce este Sus.

Nimic nu sta, totul se misca, totul vibreaza.

Totul este dublu; orice lucru are doi poli; totul are doua extreme; asemanatorul si neasemanatorul au aceeasi semnificatie;polii opusi au o natura identica, insa de grade diferite; extremele se ating; toate adevarurile nu sunt decat semiadevaruri; toate paradoxurile pot fi conciliate.

Totul se scurge inauntru sau in afara; orice lucru aredurata sa; totul evolueaza, apoi degenereaza; balansul pendulei se manifesta in totul; masura oscilatiei sale la dreapta este asemanatoare cu masura oscilatiei la stanga; ritmul este constant.

Orice cauza are efectul sau; orice efect are cauza sa, totul se intampla conform Legii. Hazardul este un nume dat unei legi necunoscute. Sunt numeroase planuri ale cauzalitatii, insa nimic nu scapa Legii.

Este un gen in toate lucrurile; TOTUL are principiile sale: masculin si feminin; genul se manifesta in toate planurile.

CELE ŞAPTE SECRETE SACRE ALE MATERIALIZĂRII

07 Iunie 2008

CELE ŞAPTE SECRETE SACRE ALE MATERIALIZĂRII

În *Kybalion*, învăţăturile sacre ale lui Hermes se împart în şapte principii unite între ele. În general, principiile sunt studiate în ordine cronologică, întrucât se clădesc unul pe altul.
Unele dintre aceste principii pot părea cunoscute, întrucât învăţătorii spirituali le-au studiat şi au scris despre ele încă de pe vremea când Hermes le-a prezentat, cu secole în urmă. Deci vi s-ar putea părea că studiaţi aritmetică de bază după ce aţi învăţat bine algebră.
Studierea acestor principii clădeşte o temelie solidă pentru darurile voastre spirituale naturale. Deşi eu am studiat şi practica metafizica de o viaţă, prin studierea *Kybalionului* am descoperit o nouă înţelepciune, noi secrete şi idei. Înţelegerea mai profundă a acestor principii vă ajută să vă stăpâniţi abilităţile de materializare înnăscute. De exemplu, veţi învăţa cum să vă menţineţi stările de spirit, gândurile şi vibraţiile la niveluri înalte. În schimb, acest lucru face ca relaţiile, finanţele, sănătatea şi alte experienţe pe care le aveţi să rămână la aceleaşi niveluri înalte.
Urmează o prezentare generală a celor Şapte Principii Sacre pe care ni le-a dat Hermes. Propoziţiile din italic de la început reprezintă axioma din *Kybalion* ce rezumă fiecare principiu. Capitolele ce urmează oferă mai multe amănunte legate de fiecare principiu, dar şi modalităţi practice prin care pot fi aplicate în viaţa de zi cu zi.

Cele Şapte Principii Sacre

Primul Principiu Sacru se numeşte *Mentalism*. Axioma din *Kybalion* ce rezumă acest principiu este: *„Întregul este Minte; Universul este Mental."*

Acest principiu explică faptul că întregul Univers (inclusiv voi şi viaţa voastră) este alcătuit dintr-o Minte Divină atotcuprinzătoare, din gândurile şi formele sale gând. *Kybalionul* îl denumeşte pe Creator – „Întregul". Întregul este Minte, adică inteligenţă, înţelepciune şi creativitate infinite şi infailibile. Dat fiind că Întregul se află pretutindeni, Mintea se află şi ea pretutindeni. Voi trăiţi în cadrul acestei Minţi omniprezente a Întregului. Mintea voastră adevărată (Sinele vostru Superior) este o extensie şi o creaţie a Minţii Divine.

Al doilea Principiu Sacru se numeşte *Corespondenţă*. *Kybalionul* rezumă acest principiu prin celebra frază hermetică: *„Precum sus, aşa şi jos; precum jos, aşa şi sus."*
Hermeticii împart lumea în trei planuri: planul fizic, cel mental şi cel spiritual. Fiecare plan operează conform aceloraşi legi spirituale. Deci dacă înţelegeţi legile ce guvernează unul dintre planuri, veţi înţelege şi cum funcţionează celelalte planuri. Prin aplicarea acestei cunoaşteri, vă puteţi înălţa conştiinţa şi viaţa spre planuri superioare de existenţă.

Al treilea Principiu Sacru se numeşte *Vibrație*. *Kybalionul* spune: *„Nimic nu stă pe loc; totul se mişcă; totul vibrează.”*
Tot ce se află în Univers se mişcă, chiar şi aşa-numitele obiecte inanimate, care sunt alcătuite din atomi ce vibrează şi din energia Întregului. Diferența dintre diversele planuri ale existenței constă numai în gradul lor de vibrație şi de mişcare. Hermeticii aplică acest principiu atunci când accelerează sau încetinesc frecvența de vibrație a obiectelor sau a situațiilor pe care vor să le atragă, să le schimbe sau să le elimine.

Al patrulea Principiu Sacru se numeşte *Polaritate*. În *Kybalion* se rezumă astfel: *„Totul este Dual; totul are poli; totul îşi are perechea de opuşi; verosimilul şi neverosimilul sunt unul şi acelaşi lucru; opuşii sunt identici în esență, dar diferă ca formă; extremele se întâlnesc; toate adevărurile sunt doar pe jumătate adevărate; toate paradoxurile pot fi împăcate.”*
Al patrulea principiu explică faptul că fiecare experiență şi fiecare alegere, în realitate, sunt la fel. Ceea ce pare să fie diferit, în realitate este la fel, dar alcătuit din cantități diferite ale aceloraşi ingrediente. Prosperitatea şi sărăcia nu sunt opuse. Ele sunt doar capetele aceleaşi axe, ce vibrează la frecvențe diferite. Fiecare situație din viața voastră are o asemenea axă, cu capete extreme şi intensificări vibraționale în mijloc. Hermeticii folosesc acest principiu pentru a transmuta situații sau emoții nedorite în ceva mai plăcut, pur şi simplu prin schimbarea vibrației spre cel mai înalt capăt al fiecărei axe.

Al cincilea Principiu Sacru se numeşte *Ritm*. Axioma din *Kybalion* ce explică acest principiu este: *„Totul curge, în afară şi înăuntru; totul îşi are propriile ritmuri; toate lucrurile cresc şi coboară; oscilația de pendul se exprimă în tot; distanța pendulării la dreapta este egală cu distanța pendulării la stânga; ritmul compensează.”*
Conform celui de-al cincilea principiu, Universul operează în ritmuri precise şi previzibile. Dacă le permiteți acestor ritmuri să vă stăpânească, stările de spirit şi viața voastră vor fluctua în sus şi în jos. Dar, prin stăpânirea ritmurilor, deveniți imuni la fluctuațiile emoționale din viața voastră.

Al şaselea Principiu Sacru se numeşte *Cauză şi Efect*. În *Kybalion* se spune: *„Fiecare cauză îşi are efectul său; fiecare efect îşi are cauza sa; totul se întâmplă conform Legilor; întâmplarea este doar un nume dat Legii care nu a fost recunoscută; există multe planuri cauzale, însă nimic nu poate eluda Legea.”*
Acesta este un Univers organizat perfect şi nimic nu se întâmplă accidental sau din întâmplare. În spatele fiecărui Efect există întotdeauna o Cauză. Începeți să fiți stăpânii propriei vieți atunci când deveniți o Cauză conştientă a Efectelor pe care le vreți, în loc să vă lăsați antrenați de voința şi dorințele altora. Puteți folosi acest principiu pentru a efectua vindecări şi materializări.

Al şaptelea Principiu Sacru se numeşte *Gen*. În *Kybalion*, acest principiu este rezumat astfel: *„Genul se află în toate lucrurile; totul îşi are principiile masculin şi feminin; genul se manifestă pe toate planurile.”*
Cel de-al şaptelea principiu nu se referă la genurile masculin-feminin convenționale, aşa cum se exprimă ele în corpurile omeneşti. Se referă la energiile masculine şi feminine. Fiecare persoană are şi energii masculine, şi energii feminine – deci, întregul Univers este

alcătuit din ambele. Aceste energii sunt la fel de puternice şi, pentru a crea, ele se află într-o stare de interdependență.
Energia feminină este magnetică şi atrăgătoare. Energia masculină este electrică şi creatoare. Eliminarea (eliberarea) şi atragerea formează baza magiei Divine. Pentru a materializa, trebuie fie să vă atrageți dorința, fie să v-o creați. Pentru a vă bucura de un flux constant de abundență, începeți să înțelegeți şi să lucrați cu fluxul constant de a da şi de a primi, aşa cum ne învață acest principiu.

„Şapte sunt Principiile Adevărului; acela care le cunoaşte, desluşit, posedă Cheia Magică în fața cărei atingeri toate Porțile Templului se deschid.”
– Kybalionul

Kybalion

Sub numele de arta regala sau sfanta vechii preoti egipteni profesau si practicau un ansamblu de doctrine care nu a ajuns pina la noi decat prin reputatia sa si unele ramasite. Aceste doctrine cuprindeau toate raporturile omului cu natura si practica lor facea pe initiat un rege al universului material.

10 reguli de baza pentru a trai experienta umana

Regula nr. 1 – Vei primi un corp
Chiar daca iti iubesti corpul sau nu, este al tau pentru toata viata, asa ca accepta-l. Ceea ce conteaza este inauntrul tau.

Regula nr. 2 – Vei primi lectii
Viata reprezinta o experienta continua de invatare, fiecare zi aducand oportunitati de a invata mai mult. Invatarea acestor lectii reprezinta cheia catre descoperirea si implinirea propriei tale vieti.

Regula nr. 3 – Nu exista greseli, exista doar lectii
Evolutia ta catre intelepciune este un proces de experimentare, incercare si greseala, asadar inevitabil lucrurile nu vor merge intotdeauna conform planului sau vor iesi exact asa cum vrei tu.
Compasiunea este remediul pentru judecata aspra – a noastra si a celorlalti. Iertarea nu este doar divina – ea reprezinta "comportamentul prin care se sterge un gol emotional". A te comporta etic, pastrandu-ti integritatea si cu umor – in special capacitatea de a rade de tine si de propriile tale greseli – confirma faptul ca "greselile" sunt doar lectii pe care trebuie sa le invatam.

Regula nr. 4 - Lectia se repeta pana cand este invatata
Lectiile se repeta pana cand sunt invatate. Ceea ce se manifesta ca probleme si provocari, neplaceri si frustrari sunt lectii – acestea se vor repeta pana cand le vei accepta si invata. Constientizarea si abilitatea ta de a face schimbari sunt elemente necesare pentru invatarea acestei reguli.
Fundamentala este de asemenea acceptarea faptului ca nu esti o victima a circumstantelor sau a sortii – "cauzele" trebuie recunoscute; altfel zis: totul se intampla raportat la modul tau de a fi si la comportamentul tau. A invinovati pe altcineva pentru propriile tale probleme este un mod de a scapa si de a nega; tu singur esti responsabil pentru tine si pentru ceea ce ti se intampla. Rabdarea este necesara – schimbarea nu vine peste noapte, asa ca acorda timp schimbarii.

Regula nr. 5 – Invatarea este un proces continuu
Cat traim invatam. Intra in "ritmul vietii", nu i te impotrivi. Asuma-ti angajamentul de a invata si de a schimba – fii suficient de umil pentru a-ti recunoaste propriile slabiciuni, si indeajuns de flexibil pentru a te adapta, pentru ca rigiditatea va nega libertatea noilor

posibilitati.

Regula nr. 6 – “Acolo” nu inseamna mai bine decat “aici”
Celalta parte a dealului s-ar putea sa fie mai verde decat a ta, dar existenta ta acolo nu garanteaza fericirea eterna. Fii recunoscator si bucura-te de ceea ce ai si de calatoria ta. Apreciaza mai bine ceea ce este bun in viata ta, decat sa acumulezi lucruri care nu te vor conduce catre fericire. Trairea in prezent te ajuta sa obtii pacea.

Regula nr. 7 – Ceilalti sunt oglinzi ce te reflecta pe tine
Iubesti sau urasti ceva la o persoana raportat la ceea ce iubesti sau urasti la tine. Fii tolerant; accepta-i pe ceilalti asa cum sunt si straduieste- te sa constientizezi; straduieste-te sa te intelegi si sa percepi obiectiv propria ta persoana, gandurile si sentimentele tale. Experientele negative sunt oportunitati de a vindeca ranile pe care le ai. Ajuta-i pe ceilalti, si astfel te vei ajuta pe tine. Unde ai fost incapabil sa-i ajuti pe ceilalti este un semn ca nu raspunzi corespunzator propriilor tale nevoi.

Regula nr. 8 – Ce se intampla cu viata ta este alegerea ta
Detii toate uneltele si resursele de care ai nevoie. Ceea ce faci cu ele depinde de tine. Asuma-ti responsabilitatea asupra ta. Invata sa renunti atunci cand nu poti schimba lucrurile. Nu te enerva – gandurile amare iti intuneca mintea. Curajul este in fiecare dintre noi – foloseste-l atunci cand trebuie sa faci ceva bun pentru tine. Cu totii avem o putere innascuta si un spirit aventuros, pe care ar trebui sa le folosim pentru a imbratisa ceea ce urmeaza.

Regula nr. 9 – Raspunsurile sunt la tine
Ai incredere in instinctele tale si in sentimentele tale, chiar daca le auzi ca o voce slaba sau daca apar ca o sclipire de moment. Asculta-ti sentimentele ca si cum ar fi sunete. Vezi, auzi si ai incredere. Foloseste inspiratia innascuta.

Regula nr. 10 – Vei uita toate acestea la nastere
Toti ne nastem cu aceste capacitati – primele noastre experiente ne conduc intr-o lume fizica, departe de sentimentele noastre, acestea devenind nehotarate, cinice si lipsite de credinta si incredere. Cele 10 reguli nu sunt porunci, ele sunt adevaruri universale care se aplica tuturor. Cand te ratacesti, apeleaza la ele. Ai incredere in puterea spiritului. Aspira catre intelepciune – aceasta este ultima incercare a vietii si nu cunoaste limite inafara acelora impuse de tine.

de Cherie Carter-Scott

LEGEA CAUZEI SI EFECTULUI

"Orice cauză are efectul său; orice efect are cauza sa, totul se întâmplă conform Legii. Hazardul este un nume dat unei legi necunoscute. Sunt numeroase planuri ale cauzalității, însă nimic nu scapă Legii" - KYBALION

Acest principiu implică faptul că există o cauză pentru orice efect produs şi un efect pentru orice cauză. El explică că totul se întâmplă conform unei legi, că niciodata nimic nu se întâmplă accidental, neprevăzut, că hazardul nu există şi că, deoarece există planuri diferite de cauză şi efect, planul superior domină totdeauna planul inferior.

Nimic nu poate scăpa în întregime legii.

Hermetiştii cunosc până la un anumit punct arta şi metodele de a se ridica deasupra planului obişnuit al cauzei şi efectului. Ridicându-se mental la un plan superior, ei devin cauză, în loc de a fi efect. Mulțimile se lasă docil duse, ele ascultă de tot ce le înconjoară, de voința şi dorința celor mai puternici, de ereditate, sugestie, de toate cauzele exterioare care le dirijează ca pe simpli pioni ai vieții.

Maeştrii, din contra, se ridică în planul superior, dominând sentimentele şi caracterul lor, calitățile şi puterile, tot aşa de bine ca pe tot ce-i înconjoară. Ei devin stăpâni, în loc de a fi jucați şi dirijați de voința altora, precum şi de influențele exterioare. Ei se servesc de Lege, în loc de a fi instrumente. Maeştrii ascultă de cauzalitatea principiului superior, însă ei comandă planul lor. În această afirmație există o bogăție de cunoştințe hermetice. LE ÎNȚELEGE CINE VA PUTEA.